

டாக்டர் வெள்ள

03

தினச்சூரியன்

வெளியீடு

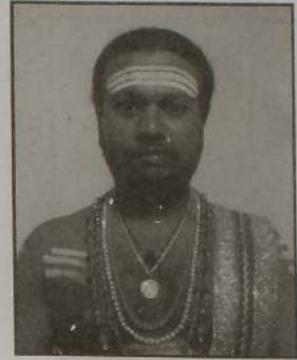
ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்

ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழகம் - பதுளை

- மலைத்தென்றல்
- சிறப்பு மலர்
- தங்கதுரை கார்த்தீஸ்வரன் (விரிவுரையாளர்)
- இன்னா வெல்லஸ்ஸு பல்கலைக்கழகம்
- மலைச்சிரியர்
- தயாநந்தன் தேவதயாராஜ்
- வெளியீடு
- இன்னா வெல்லஸ்ஸு பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்
- இன்னா வெல்லஸ்ஸு பல்கலைக்கழகம்
- வெளியீடு
- 2016
- நாலின் அளவு
- B5
- பிரதிகள்
- 200
- பக்கங்கள்
- xiii + 84
- அச்சுப் பதிப்பு
- காரிகணன் (தனியார்) நிறுவனம்,
 இல. 681, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஆசிச்சைய்தி

— காலை —

பழம்பெரும் நூலான தொல்காப்பியம் நம் தமிழ் மொழியின் சிறப்பையும், பண்பாட்டையும், கலாசாரத்தையும் விளக்குகின்றது. இதே போல் ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழகத்தினால் வருடா வருடம் நடைபெறும் மலைத்தென்றல் எனும் மலர் வெளியீடு நிகழ்வு தமிழின் சிறப்பை வெளி உலகிற்குப் பறைசாற்றும் வகையில் நடைபெற்று வருகின்றது. இவர்களது இப்பணி இந் நாட்டிற்கும், தமிழகத்தும் தேவை என்றும் மேலும் தொடர காளி அம்மனைப் பிரார்த்தனை செய்து அருள் புரிய வேண்டுகின்றேன்.

சீவழூ' பாலபிரதீபக்குருக்கள்

ஆலயயிரத்மகுரு

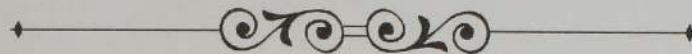
ரொக்கில் ஸ்ரீ காளி அம்மன்

தேவஸ்தானம்.

பதுளை.

Vice Chancellor's Message

It is with great pleasure; I am writing this message to the magazine which is a product of the innovative undergraduates of Uva Wellassa University. Working aline to the vision of the university, the undergraduates have added value in their culture and the literature by publishing the magazine "Malaiththendral"

The writing have augmented the thinking and writing capability of the undergraduates. The creative thinking and writing definitely contribute to the economic development of the country in future.

Therefore I thank the organizers of this program and wish all the success for "Malaiththendral" 2016.

Dr.G.Chandrasena

[Vice Chancellor Uva Wellassa University]

வாழ்த்துச்செய்தி

எலை

“வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்” எனும் மகுடவாக்குடன் தமிழர் சால்பைப் பரப்பும் வருடாந்தக் கலை பண்பாட்டு நிகழ்ச்சியான ‘மலைத்தென்றல்’ உல்லா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் 2014 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி மூன்றாவதாக அரங்கேறுவது பெருமைக்குரியதாகும். அந்துடன் “மலைத்தென்றல்” இரண்டாவது ஆண்டிதழ் இவ்வருடம் வெளிவருவதும் உளமகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும்.

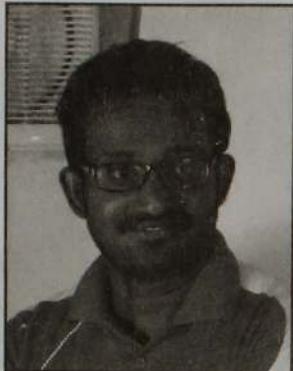
ஒரு குழந்தையைக் கருவற்றுப் பெற்றெடுப்பது எவ்வளவு கடினமான. சுமையான செயல்முறையோ அதற்கு நிகரானது ஒரு நோலை வெளிக்கொண்ரவது என நடைமுறை வழக்கில் கூறிக்கொள்வது மரபு. அத்தகைய ஒரு கடினமான வேலையை. சகலவிதங்களிலும் பன்முகத்தன்மை கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து வெளிக்கொண்ரவது எனிதெனத் தோன்றும் மிகக் கடினமான வேலையாகும். பருவமுறைக் கல்விசார் நடவடிக்கைகளின் “தொடர் சோதனை” சுமைகளுக்கும் நடுவே மாணவர்களின் இத்தகைய சீர்மிகு செயற்பாடுகளின் சாத்தியத்தன்மைகள் குறித்தும் பெருமைபாராட்டாமல் இருப்பது சால்புடைத்தன்று.

பல்கலைக்கழகப் பண்பாட்டுச் சூழலில் கற்கைநெரி. துறை, பீடம் எனப் பிளவுபட்டு நில்லாது “ருறுகு குடும்பம்” என்ற கருத்தியலில் வளரும். வாழும் உறுப்பினர்களின் முயற்சியால் மலைத்தென்றல் போன்ற காத்திரமான. வினைத்திறன்மிக்க அளிக்கைகள். ஆக்கங்கள் வெளிவர வாய்ப்புகள் அதிகமாகவே உள்ளன.

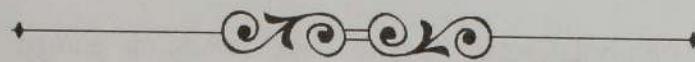
இவ்வகையில் ‘மலைத்தென்றல்’ 2016’ அரங்கேறப் பாடுபட்ட அனைத்து மாணவர்களுக்கும் பாராட்டுக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாணவர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று உதவுங் கரங்களுக்கும் வாழ்த்துக்கள்.

‘மலைத்தென்றல்’ இதமாகவும், பதமாகவும், பண்பாட்டுனும், பெருமையுடனும் தொடர்ந்து வீச். அனைத்துத் தக்க நிலைமைகளும் கூடிவரவேண்டும் என்றும் மலைத்தென்றலின் மகிழை ஊவாழுடாக உலகமொங்கும் பரவ வேண்டும் என்றும் வாழ்த்துவோம். வாழ்க தமிழ்! நன்றி வணக்கம்.

மார்க்கண்டன் ரூபவதனன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்
ஊவா வெல்லஸ்ஸப் பல்கலைக்கழகம்
பதுளை.
கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வாளர்
வியாமென் பல்கலைக்கழகம்
சீனா.

வாழ்த்துச்செய்தி

இயற்கை எழில் கொஞ்சம் ஊவா பெருநிலப்பகுதியில் பதுளை நகரில் அமைந்துள்ள ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழகம் பத்தாவது ஆண்டைக் கடந்து செல்லும் இவ் வேளையில் இவ்வருடமும் 'மலைத்தென்றல் 2016' கலை கலாசார விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகிறேன்.

"நாற்பயன் அடைதல் நாற்பயனாமே....."

என்பது அறிஞர் வாக்கு. மேலும் இலக்கியங்கள் மனித வாழ்வை செம்மைப்படுத்துவன ஆயினும் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மொழியின் பழையை வாய்ந்த இலக்கியங்களும். ஆக்க இலக்கியங்களும். அறிவுசார் இலக்கியங்களும் காத்திரமானவை என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். தீர்க்கமைய நல்ல நூல்களை ஒட்குவது சமூகத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் உதவும்.

தீர்கு ஏற்றாற் போல் மலையகத்தின் மாண்பினைப் பறைசாற்றும் வகையில் ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழக மாணவர்களால் நடாத்தப்படும் இவ் விழாவில் "மலைத்தென்றல்" எனும் நாலை இரண்டாவது முறையாக வெளியிடுவதில் பெருமை அடைகிறேன். எம் சக மாணவர்களின் ஆற்றல்களைத் தொகுத்து நிறைந்த பயனைத் தரும் வகையில் இந்நால் அமைந்துள்ளது.

இந்நாலின் பிரசுவத்திற்காக அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்த சுகபாடுகள். ஆசிச் செய்திகள். வாழ்த்துரைகள் வழங்கிய மதகருமார். துணைவேந்தர், கலாநிதி காமினி சந்திரசேன, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் மார்க்கண்டன் ரூபவதனன் மற்றும் கட்டுரை, கவிதைகள் வழங்கிய சக மாணவர்கள் அனைவருக்கும் இத் தருணத்தில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மலைத்தென்றல் சிறப்பாக வெளிவர பல்வேறு விதத்திலும் உதவியும். ஒத்தாகையும் வழங்கிய விளம்பரதாரர், அனுசரணையாளர் உள்ளிட்ட அனைத்து நல் உள்ளங்களுக்கும் ஊவா வெல்லஸ்ஸ பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் சார்பில் மனம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தயானந்தன் கேவதயாராஜ்

வாழ்த்துச்செய்தி

“அன்றூரிவாம் என்னாது அறஞ்சிசப்க மற்றுது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை ”

-திருக்குறள்-

என்னும் வள்ளுவன் வாக்கிற்கு இணாங்க இளைஞர்களாகிய நாம் பிற்காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம். என என்னாது இக்காலத்திலேயே எம்மால் இயன்றதை சமூகத்திற்கு செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கில் எம் மூத்த மாணவ சமூகத்தால் 2014 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதே “மலைத்தென்றல்” என்னும் கலை கலாசார நிகழ்வாகும்.

அழிந்து வரும் கலைகளை மீள் வலியுறுத்துதல் என்னும் கோட்பாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந் நிகழ்வினை 2015 ஆம் ஆண்டு “மலைத்தென்றல்” என்னும் நூலினை வெளியிட்டு நாம் அடுத்த கட்டத்திற்கு உயர்த்தியிருந்தோம். அதேபோல் எம் வழிவந்த எம் அடுத்த சந்ததியினர் 2016 ஆம் ஆண்டு “மலைத்தென்றல்” என்னும் பாடலை வெளியிட்டு நிகழ்வினை அடுத்த கட்டத்துக்கு உயர்த்தியிருப்பது மகிழ்ச்சியினும் மகிழ்ச்சியே.....இதேபோன்று இனிவரும் எம் தமிழ் சந்ததியும் இந் நிகழ்வினை மேலும் மெருஷாட்டி இன்னும் பலபடி உயர்த்த வேண்டும் என்பதே எமது அவா.

மேலும் பெரும் சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும், இந் நிகழ்ச்சியை ஒழுங்கமைத்த எம் எட்டாம் தலைமுறைத் தம்பி. தங்கையர்களுக்கு வாழ்த்துக்களைக் கூறி மகிழ்வதுடன் அவர்களையிட்டுப் பெருமையும் அடைவது மகிழ்ச்சியே.

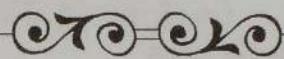
“ என்னை நன்றாய் கிறைவன் படைத்தனன்
தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாரே ! ”

-திருமந்திரம்-

சுஜீந்தன் பரமேஸ்வரம்பிள்ளை
செயற்குமுத் தலைவர்
மலைத்தென்றல்
2015

வாழ்த்துச்செய்தி

ஊவா வெல்லஸ் ஸபல்கலைக்கழகம் மாணவர்களால் வருடாவருடம் நடாத்தப்பட்டுவரும் மலைத்தென்றல் மூன்றாம் வருடமாக இம்முறையும் சிறப்பாக நடைபெற எல்லாத் தெய்வங்களினதும் ஆசிர்வாதத்தை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

தமிழ் கலை, கலாசாரம் என்பது உலகத் தொன்மையான ஒன்றாக விளங்குகின்ற போதிலும் இன்றைய நவீன உலகில் எமது கலை கலாசாரங்கள் பொலிவிழுந்து போகின்றது என்பதை அனைவரும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இந்நிலையில் தமிழரின் கலைகளைப் பேணும் வகையில் எமது சிரேஷ்ட மாணவர்களால் 2014 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டு இம்முறை முன்றாம் வருடமாக வெற்றிகரமாக நடாத்தி கொண்டிருப்பதில் பெறுமையும், தமிழரின் கலை பேணப்படுகின்றது என்பதில் பெருமிதமும் அடைகின்றோம். இந்நால் ஆக்கத்தில் எமக்கு உதவி செய்த அனைத்து மாணவர்களுக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதோடு இந்நால் சிறப்புற அமைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

தமிழ் என்றும் அழியாத, அனையாத பெரும் சுடராக விளங்கும் என்பதிலும் அதற்காக இம் மலைத்தென்றல் என்றும் ஒரு பங்களிப்பாக அமையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமுமில்லை. இத் தமிழ் பணிகள் அனைத்தும் அடுத்த தலைமுறையினராலும் சிறப்பாக நடாத்தப்படும் என நம்புகின்றேன். அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

த. வினாயன்

தலைவர்

மலைத்தென்றல் விழாக்குமு.

உள்ளடக்கம்

01.	இராவண சரிதம்	1 - 12
02.	வேதங்கள் என்றும் அழியாத பெருஞ்செல்வம்	13 - 16
03.	தன் நலத்தின் மிழயால் சிக்கி...	17 - 19
04.	அம்மா...	20 - 21
05.	இராமகாதை ஓர் இலக்கியக் கண்ணோட்டம்	22 - 29
06.	பிச்சை	30 - 33
07.	பட்டத்தை நோக்கிப் பரிதாபமான பாதையைத் தாண்டும் மாணவர்கள்	34 - 35
08.	உயர்தினை	36 - 38
09.	தமிழர்களின் கலாசாரமும் பாரம்பரிய நடனங்களும்...	39 - 41
10.	பாரம்பரியக் கலைகளில் வில்லிசை	42 - 43
11.	இலங்கைத் தமிழரின் தொன்மை வரலாற்றுக்கு சீனாவின் அதிகார பூர்வ வரலாற்று டான் “தெ பிங்க் யூஸ்” ஒல் கருந்து கூதாரங்கள்	44 - 47
12.	மகிழ்ச்சியும் மனிதனும்	48 - 51
13.	திப்பமிட்டுச் சிதைக்கப்பட்டேவிட்ட தமிழரின் கடல் சார் வளர்ச்சியும்	52 - 53
14.	பயணம்...	54 - 57
15.	நனோ தொழில் நுட்பம்	58 - 60
16.	பேனா முனைகளில் நான் தர்மவாதி	61 - 62
17.	மனிதம் புரிதமாகிடுமென்றோ...	63 - 64
18.	மழுவைக் கண்ணீர்	65 - 67
19.	அலைத்தாண்டவன்	68 - 69
20.	நானும் தமிழும்	70 - 71
21.	தமிழ்	72
22.	புது விழியலுக்கான பள்ளியின் பிரிவு	73
23.	காதலிக்கக் கற்றுக்கொள்	74 - 75
24.	என் தெய்வங்கள் நான்கு	76 - 77
25.	ஆசான்களே!	78 - 79
26.	கல்லூரிப் பயணம்	80 - 82
27.	புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டேன்	83 - 84

மாணவர்கள் மற்றும் மாணவிகள் குழு

இருப்போர் (இ-வ) : த. தேவதயாராஜ், த. கார்த்தீஸ்வரன் (வீரவைரயாளர்), கலாநதி, சுந்தரசேனா (குழனை வெந்தர்), மு. ராமாசினி (வீரவைரயாளர்), மோ. காருண்யபிரதீபா, க. யுவராஜ நிற்போர் (இ-வ) : கு. விமலன், க. துளக்காபிளி, த. திருநீலன், ந. பிரதீபன்

மாணவர்த்திகள் வீட்டாக் குழு

இருப்பேர் (இ-வ) : ம.அ. டவன் (உப செயலாளர்), த. வினாயன் (கலைவர்), திரு. த. கார்த்தீஸ்வரன் (விரிவுகைரயாளர்).

கலாந்தி G. சந்திரசேனா (உப வேந்தர்), மு. ராமாசினி (விரிவுகைரயாளர்), க. கருயிகா (செயலாளர்)

நிற்பேர் (இ-வ) : சி. சிவக்கி, ப. சகானா, த. தேவதயாராஜ், ஆ. யனுசன், ப. ரவிஞ்சன், ச. ஜெய அமுதன் (பொருளாளர்), யோ. பிரந்தவிகேஷன், த. பதுர்ஷன், கோ. காருண்யபிரதீபா, வ. மௌத்திகா

இராவண சாரிதம்

பிஞ்ஞகனும், இக்கியும் மலையிலிருந்த கோவில் தரிசனத்தை முடித்து தந்த பிரசாதத்தையும் மென்று கொண்டு இராவணன் வெட்டுக்கருகில் நின்று கொண்டு கடலை இரசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிஞ்ஞகன் இயற்கையில் லயித்திருக்கும் வேளையில் கடலையை மென்று கொண்டே இக்கி அங்கிருந்த இராவணன் சிலையையும் அந்த இராவணன் வெட்டையும் வாய்பிளந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். கடலையால் ஏறிந்து பிஞ்ஞகனை தன் பக்கம் திருப்பினான்.

“ஆக, எதையாவது நினைச்சுக்கொண்டு இராவணன் வெட்டுக்குள் கல்லைப் போட்டால், அது சரியாக கடலுக்க போய் விழுந்தால், நினைச்ச காரியம் நடக்கும் என்று சொல்லுறாய்...”

“ஐதீகமடா.”

“இவ்வளவு பெரிய பாறையை நாள் முழுக்க இருந்து வெட்டின நேரம், இராமர் பாலத்தைக் குறுக்க வெட்டியிருந்தா அந்தாள் செத்திருக்காது...”

“அந்தக் காலத்தில உன்னை மாதிரி அறிவான அரக்கர்கள் இராவணன் படையில இருக்கேல போல.. அதோட இந்த இராவணன் என்றது ஒரு ஆள் இல்லையாடா. இதை வெட்டினது ஒருத்தன் எண்டா, இராமனிட்ட வெட்டுப்பட்டது இன்னொருத்தன். அது ஒரு நீண்ட அரசவரிசையாடா.. இராவணன் என்றால் இரு - ஆவணன் - தனது புகழை ஆவணமாக இருத்திப் போபவன். தமது புகழை இருத்திப் போன இயக்கர் மன்னர் வரிசையைத்தான் நாங்கள் இராவணர் என்று

சொல்லுறம். காலங்கள் கழிந்தாலும் நீடித்து நிலைக்கும் புகழுடையவன் என்பது இராவணன் என்பதன் விளக்கம். அப்படி நீடித்த புகழுடையவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் வரலாற்றிலே.

அகண்டன் - ஆழியைத் தடுக்க மூட்களை நிறுத்தியவன்

குமரியை நிர்மாணித்து நாடு செய்தபோது மயனின் பெருஞ்சேனையின் ஒரு பகுதி, தொலைவிலிருந்த பெருநிலப்பரப்பின் மறு எல்லையிலிருந்து வரக்கூடிய ஆபத்துக்களைத் தவிர்ப்பதற்காகவும், ஆழியின் வழியாக வரக்கூடிய ஊறுகளை ஒதுக்குவதற்காகவும், கீழ்க்கரையோரம் நிலைகொண்டு வாழ அனுப்பப்பட்டது. கடலிலும் பாய்ந்து மீன்களையே வேட்டை செய்யக்கூடிய கடல் வேடர் என்கிற வீரர் படையோடு, அதன் தலைவன் அகண்டன் புறப்பட்டான். நிலத்தை முடித்து நீரைத் தொடும் எல்லையைக் காண, மலையேறி இறங்கி நிலப்பகுதி எல்லை கண்டான். அந்த வளம் கொழிக்கும் மண்ணெல்லாம் வாழ்ந்துவந்த தேவதைகளை வணங்கி, அந்த நிலத்தில் நிலைகொள்ள அனுமதி வேண்டினான். அந்த மலையினின்று நீர்தெறிக்கும், நாற்புறமும் நதி வழியும் பொன்விளையும் பூமியின் நீரணங்குகள் தாங்கள் என்றன அத் தேவதைகள். அவற்றைச் சாந்தி செய்து, பலிகொடுத்து, அவை செழிக்கவைத்த மண்ணில் வாழ ஆரம்பித்தது கடல்வேடர் கூட்டம். தம் பலம் இயற்கை தந்த கொடையாக வாய்க்கப்பெற்ற அந்தப் பலங்கொடை வீரர்கள் அந்த நிலத்தை - பின்னாளில் அந்த நிலம் தனித் தீவாகி ஈழமண் என்று பெயர்கொள்ளப் போகிறபோது, ஒதுக்கப்பட்டுக் கடல் வேடர் இனமே கரையில் குறுகப்போவதை அறியாமல் - காவற் கடமையைச் செய்யத் தொடங்கினர். அகண்டனின் தலைமையில் அனைத்தும் சிறப்பே நடந்தது. பரம்பரைகள் வளர்ந்தன. அகண்டனின் மகன் ஆளு ஆரம்பித்தான்.

ஆலகாலன் - ஆழிகள் எல்லாம் கோட்டைகள் செய்தவன்

அகண்டன் ஆழியிலிருந்து வரும் ஆபத்தைக் கரையில் வைத்து எதிர்கொள்ளக் குடிகளை அமைத்தால், மகனோ கடலிலேயே ஆபத்தை முறியடிக்கக் கோட்டைகள் கட்டத் தொடங்கினான். தென்பறுத்தின் எல்லைகளில் பெரியதும் சிறியதுமாக இரண்டு கோட்டைகளைக் கட்டிக் காவலைப் பலப்படுத்தினான். பெரிய ஆலகாலன் கோட்டை, சிறிய ஆலகாலன் கோட்டை என அவை பெயர் பெற்றன.

கிடைமருதன் - கிடபத்தில் திரிந்த கிசைரசீகன்

காவலெல்லாம் பலம்தான், கடல்வேடர் தயார்தான் என்றாலும் வந்தபாடில்லை ஆபத்து தென்கரையோரம். கடல்வேடர் தலைவனானான் இடையன் ஒருவன். எருதுகளை வளர்க்கும் ஏருது. அழகியலின் வரம்கிடைத்த ஆடவன். பேரழகு கொட்டிக் கிடக்கும் நிலத்தின் கரையிலிருந்து ஆபத்தை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்ததில், தன் மக்கள் அழகைக் கொண்டாட மறந்த அவலத்துக்காய் தலையிலடித்துக்கொண்டான். அழகைப் பரப்பத் தொடங்கினான். மருதநிலத்தினின்று பாயும் நதிகளின் அழகைச் செப்பனிடத் தொடங்கினான். நதிகளின் திசைகளில் திருத்தங்கள் செய்தான், நான்குதிக்கும் நதிகளைப் பகிர்ந்தவித்தான். மங்கையர்குளிக்க நீர்வீழ்ச்சிகள் வேண்டி, மலைகளை செங்குத்தாய் வெட்டி அருவிகள் செய்தான். பின்னாளில் நாட்டின் பேரழகின் காரணமான நீர்வீழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் வடிவமைத்தான். தம் பேரழகைத்

தமக்கே அறிமுகம் செய்த இடைமருதனை வியந்தன நீரணங்குகள். இடமருதன் சொன்ன திக்கில் சொன்ன வேகத்தில் பாய்ந்தன ஆறெல்லாம்.' பெய்!' என்று கட்டளையிட்டால் பெய்தது முகிலெல்லாம். இடைமருதன் ஆட்சியில் நீரும், மண்ணும், பாறையும், மரமும் நிறைந்திருந்த நிலப்பகுதி, மயனே வியக்கும் மன்மதபுரியானது. பின்னாளில் எட்டுத் திக்கிலிருந்தும் அந்த மண்ணுக்கு வந்துவாழ மாந்தரெல்லாம் ஆசைப்படுமளவு முத்துத் தீவாக ஆகக் காரணன் அந்த இடைமருதனே.

நீரணங்குகளில் குறிசொல்லுப்பவள் மணிநீலி. மணிநதியாகப் பாய்ந்து ஆழியில் கலக்கும் நதித் தேவதை. ஒருநாள் அவள் கொடுங்கணா ஓன்றைக் கண்டாள். ஆபத்துக் குறிகள் பல கண்டாள். உடனடியாய் மருதனிடம் முறையிட்டாள். தம்மை அழிக்கவரும் எந்த ஆபத்தும் நீலிகளைப் பாதித்துவிடக்கூடாது என்று அவர்களைக் காக்கத் தயாரானான் மருதன். வேடரைக் காக்க ஆவன செய்யச் சொல்லி நீலிகளின் தலைவி மானீலி சொன்னாள். காப்பது கடல்வேடர் கடன், அதிலே மாண்டால் அதுவும் கடன்தான் என்று அவர்கள் கருத்தைப் புறக்கணித்து, நீர் மகளிருக்கு அவர்கள் பாதுகாப்பாய் வாழ ஒரு நிலத்தை அமைத்தான் இடைமருதன். பார்வையில் மட்டுவரை களப்பாக இருக்கும்வண்ணம் ஒரு கரையை அமைத்து, களப்புக்குள் கடல்நீரைப் புகவிட்டான். வளம் கொழிக்கும் இடமாக அதை ஆக்கி, நீர் மகளிரை அதற்குள்பாதுகாப்பாகத் தங்கவைத்தான்.

நீலிகளின் முன்கூறலின்படி, வேடர் இனத்தின்மீது முத்திக்கிலும் இருந்து வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு காரணங்களால் தாக்குதல்கள் நடந்தன. காலத்துக்குக் காலம் நடந்த யுத்தங்களில் கதிர்காமத்தில் இருந்த தங்களது தெய்வத்தின் கோயிலையும், அதனைச் சுற்றிய தமது அரச நிலங்களையும் வேடர்கள் அந்நியரிடம் இழந்தார்கள். படிப்படியாக ஒடுங்கி, கரையோரங்களின் நிலங்களில் வேடர் ஒதுங்கி வாழத் தலைப்பட்டனர். ஆதித் தமிழ் வேடர், பின்னாளில் தீவின் கிழக்குக் கரையெல்லாம் வாழுத் தொடங்கியபோது, அந்தக் கரை முழுவதையும் அன்றாடம் வெள்ளத்தாலும் சூறாவளியாலும் சூறையாடியது நீர். நீலி கண்ட கொடுங்கணா ஓற்றை ஆபத்தல்ல, தம் இனத்துக்குத் தொடரப்போகும் ஆபத்தின் முன்குறி என்பது உறைத்தது கடல் வேடருக்கு.

ஸ்ரிலான் - ஆத்மலீங்கக்த்தை தாரை வார்த்தவன்

இமயம் எனும் நெடுமலைத் தொடரின் பெருமலை கயிலை. சிவனுறையும் மலையென்றே பாரெல்லாம் புகழ் பரப்பி நின்றது. மலையொன்றின் உச்சியில் கடும் தவம் இயற்றிக் கொண்டிருந்தான் மலையொத்த தோருடையான். ஸ்ரிலான் என்பது அவன் பெயர். தென்தீவின் இயக்ககுடியில் பிறந்தவன். அழித்திட நினைப்பவர்க்கெல்லாம் அழிவையே பரிசாய் கொடுத்துப் பழக்கப்பட்ட குடியில் பிறப்பெடுத்தவன். தான் அரசேற முதல், தன் நாட்டை பலமாக்க சிவனது துணை நாடி வந்து தவம் செய்தான் மலையேறி.

தன் குடியானும் தென் தீவில் சிவனாள மலையுண்டாயினும் அதில் இருந்தாள அவன் வடிவடைத்த லிங்கம் வேண்டும். இவன் கொண்ட தவத்தின் நோக்கமும் அதுதான். சிவனின் வழியால் நீரே உறைந்து செயலற்றிருக்கும் இம்மலையில் சிவனருளால் பெறப்போகும் லிங்கம்

தன்னுரின் நிலை காக்கும் என்பதே ஈறிலானின் எண்ணம். கடும் தவமியற்றியவன் தன்னிலை மறந்தான். தானுண்ணும் ஆகாரம் தொலைத்தான். குளிரிலும் பனியிலும் தொடர்ந்தது அவன் தவம். வருடங்கள் கழிந்தும் மாறாமனத்துடன் மலையுடன் மலையாய், பனிமலைச் சிலையாய் உறைந்தே போனான். பாரதத்தெய்வங்கள் எல்லாமே மிரண்டு விட்டன இவன் தவத்தைக் கண்டு. இப்படி ஒரு பெருந்தவம் இயற்றும் மனிதன் நிச்சயம் பெரும்பலம் படைத்தவனாய்த்தான் இருக்க முடியும். இவனுடன் சிவபலமும் சேர்ந்து கொண்டால் அவன்தேசம் அழிக்க முடியாததாய் சுடர் விடத் தொடங்கிவிடும். அஞ்சிய தெய்வங்கள் எல்லாம் மிஞ்சிய விதி செய்து நடப்பதை அவதானிக்கத் தொடங்கின.

தன் பக்தனின் தவத்தை மெச்சிய சிவனோ அசரீரியாய் காற்றிலே தோன்றினான். “�றிலா உன் தவம் கண்டு மெய்சிலிர்த்தேன்.. என் மீது நீ கொண்ட பக்தியால், நான் உன் நாட்டில் நீ நினைத்த மலையில் உறைய சித்தம் கொண்டேன்.. இப்போது ஒரு லிங்கத்தை நீ பெறுவாய். அது உன்தேசம் காத்து நிற்கும் ஆக்மலிங்கமாய் விளங்கும்..” எனக்கூறி நீரினை உள் ஒடுக்கி அதைசுற்றி பாறையை உருக்கி அதனாடே லிங்கத்தை அமைத்து வழங்கினான் ஈறிலன் கைகளில். பாறையும் நீரும் ஒருங்கே ஒடுங்கித் திரவமாய் உள்ளுறைவதால், அலுங்காமல் குலுங்காமல் லிங்கத்தை நடந்தே கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்றும் அதை புவியிலே வைத்தால் புவியுடன் உறைநீர் தொடுத்து, உருகிய பாறை மண்ணுடன் இணைந்து லிங்கம் அவ்விடத்தில் உறைந்துவிடும் என்றும் அசரீரி எச்சரித்திருந்தான்.

இப்படி ஒரு தவத்தை இயற்ற தேவன் எவனாலும் முடியாது. கடுந்தவமியற்றி சிவனருள் பெற்று இவ்வரிய சிவவிங்கத்தைப் பெறவும் இயலாது. ஒரே வழி ஈறிலானை சூழ்ச்சியால் மடக்கி அவன்கொண்ட சிவவிங்கத்தையே அவர்கள் மன்னில் பிரதிட்டை செய்வதுதான். அடுத்தவன் கடும்தவத்தில் விளைந்த பயண சூழ்ச்சியெனும் சிறு உழைப்பால் பறித்திட நினைத்தன அம்மண்ணின் தெய்வங்கள். துணைபோனதோ சிவனது புதல்வர்களுள் ஒருவன். ஈறிலான் பாதையில், இமயமலை அடியில் கோகரணம் எனுமிடத்தில் அழுதபடியே சிறுவன் ஒருவன் குறுக்கிட்டான்.

இறுகிய உடம்புக்காரன்தான், இருந்தாலும் ஈரமனதுக்காரன் ஈறிலன். சிறுவனின் அழுகைக்கு காரணம் கேட்டான். சிறுவனோ மலையிலிருந்து கீழ் நோக்கிகைகளைக் காட்டி ‘அம்மா, அம்மா..’ என்று அழுதான். அன்னை ஆபத்தில் இருக்கிறாள் என்பது புரிந்தது. காப்பது மன்னன் கடன். ஆனால் மலையிறங்க விங்கத்தைத் தரையில் வைக்கவேண்டும். வைத்தால் லிங்கம் நிலத்தோடு பொருந்திப் போய்விடும். சிறுவனை நோக்கினான். “சிறுவனே கேள்! இது கயிலையில் சிவன் தந்த லிங்கம்.. சிறிதுதான், ஆனால் கனம்கூடியது. உன்தாயின் நிலை அறிந்து வரும்வரை இதை கையில் வைத்திரு. இதை எக்காரணம் கொண்டும் கீழே வைத்துவிடாதே. உன்னால் இதன் பாரத்தை தாங்க முடியாது போயிற்றானால் ஒரு குரல் குடு நான் மறுகணம் இங்கே வந்து விடுகிறேன்..” சிறுவன் தலையசைத்து வாங்கிக் கொண்டான்.

தேவர் சூழ்ச்சி அறியாத ஈறிலான் மலையிறங்கத் தொடங்கினான். ஆண்டாண்டு காலம் அசையாது தவமியற்றி அவன் பெற்ற விங்கம் அந்த இடத்திலேயே நிலத்தில் வைக்கப்பட்டது சிறுவனால் தமிழ் மண்ணைக்காக்க மண்ணன்எடுத்தமுயற்சி, தேவர் சதியால் முறியடிக்கப்பட்டது.

உருத்திரன் - திருக்கோணேச்சரம் கட்டியவன்

உருத்திரனின் போர்ப்படையே அந்தப் பாறைக் கோயிலைக் கட்டும் பணியில் முடுக்கி விடப்பட்டிருந்தது. கடலை மோதியும் நகர்த்த முடியாப் பெரும் பாறையின் உச்சியில் தான் ஆசைப்பட்டபடியே ஈசனுக்குக் கோயிலைக் கட்டினான் ஈசபக்தன் உருத்திரன். கடலினுள் நுழைந்து பாறைகளைக் காவியவன் அவற்றிலே கூவர் எழுப்பி மிகப்பெரும் கோட்டையையும் உருவாக்கிக் கொண்டான். சிவனமர்ந்த மலையிலேயே கல்செதுக்கி அதனிலேயே சிவலிங்கத்தை செதுக்கி கடலினைப் பார்த்திருந்து தீவினைக் காக்கும் படி அமைத்தான் கோயிலை. திரு என்றுமே கோணாதபடிக்கு வளம் நிறைந்த அந்தக் குன்றம்தான் திருக்கோணா ஈச்சரமானது.

ஊழிநடன் - வீணையில் தோற்று சிவனை மயக்கியவன்

யத்தம் ஒன்று வந்தால், அதிலே எதிரிக்கு ஊழிக் காலத்தைக் காட்டுபவன் ஊழிநடன். தான் கொடுத்த அழிவைதானே இரசித்து அழிவிலும் ஆடுபவன் இவன் என்பதே இப்பெயர் கொண்ட அர்த்தம். ஆடலிலும் பாடலிலும் கைதேர்ந்து இருந்தவன் வீணையை மீட்டி அதிலெழும் இசையால் நோய்களை மாற்றும் திறனையும் கொண்டிருந்தான். வீணையால் புகழ் பரப்பி அதையே தன் குலத்தின் கொடியாகவும் மாற்றிய சாமகானன். வீணையின் வல்லமை என்னி மகிழ்ந்திருந்த அவனோடு, இசைப்போட்டிக்கு வந்தான் குறுமுனி ஒருவன். எவனது இசை மனங்களைக் கரைக்கிறதோ, அவனது இசையே சிறந்தது என்றான் ஊழிநடன். ‘மனங்கள் கரைவது கண்ணில் தெரியாது, பாறையைக் கரைக்க இசைப்போம் வா’ என்றான் குறுமுனி. போட்டி தொடங்கியது. பாறைகளைப் பஞ்சாக்கப்பாடத் தெரிந்தவனுக்கு, பாறையை உருக்கத் தெரியவில்லை. குறுமுனி இசையில் பாறைகள் உருகின. தோல்வியை ஏற்று, குறுமுனியைப் பரிசுகளால் நிரப்பி அனுப்பினான் அவன்.

பாறையைக் கரைக்க முடியாத அந்தப் பாறையைக் கரைத்தது அவனது அன்னையின் நிலை. அசைய இயலாத நோய்க்கு ஆட்பட்ட அவள், சிவனை வழிபட ஆசைப்பட்டாள். தாய்க்காக திருகோணமலையை பெயர்த்து வந்து சிவலிங்கத்தை தாய் முன் தாபிக்க ஆசை கொண்டான் ஊழிநடன். மலையென நிலைத்த சிவன் கோயிலினுள் நுழைந்து விங்கத்தை பெயர்க்க முற்பட்டவன்மலையுடன்விங்கம் தொடுப்பில் இருப்பதை உனர்ந்து கொண்டான். மலையினைப் பிளந்தால் ஓழிய விங்கத்தை வேறாக்க முடியாது. தன் பெரும் வாளால் மலையினைப் பிளந்து தன் உரம் கொண்ட தோள்களால் மலையினை நகர்த்த முற்பட்ட போது மலையினின் மேலிருந்து கால் கட்டைவிரலினை உவன்றி அழுத்தினான் சிவன். மலையினின் அடியினில் புகுந்த ஊழிநடன் சிவனது அழுத்தத்தால் மலையுடன் அழுங்கினான். “ஐயனே பொறுத்தருள வேண்டும் தாய் உன்னைக் காண ஆசை கொண்டாள் ஆதலால்தான் உன்னை எடுத்துப் போக நினைத்தேன்..” என்ன சொல்லியும் சிவனின் அழுத்தும் விரலின் அழுத்தம் கூடியதே தவிர குறைந்த பாடில்லை.

இசைப்பிரியன்சிவன் என்பதை உணர்ந்து, அவன் கோபத்தைக் கரைக்க மனங்கொண்டான்நடன். வீணை கிடைக்காத இறுக்கத்தில் தனது உடலிலிருந்து நரம்புகளை உருவிக் க்கதையிலே கட்டி வீணையை அமைத்தவன், பாடத் தொடங்கினான். பாறையை உருக்காசாமகானன் இசை, சுசனை உருக்கியது, கால்தளர்ந்தது, ஊழிநடன் விடுபட்டான். அன்னைக்காய் பாறையைத் தகர்க்காதே, அன்னைக்குக்காட்சி கணாவில்கிடைக்கும் என்று சமாதானம் சொல்லி அனுப்பினான் இறைவன்.

எழுநீரன் - கடுநீர் கிணறுகளை வாளால் அமைத்தவன்

எழுநீரனோதன் தாயில் நீங்காத பாசம் கொண்டவன். எது எவ்வாறாயினும் தாய் சொல்லே தலையாய் சொல்லாய் ஏற்று ஆட்சி நடத்தியவன். அந்தத் தாய் நோயால் மரணித்துப் போக, அவளின் பிதிர்க்கடனைச் செலுத்த நீர்நிலை தேடினான். தமிழ்மன்னன் அவன்மீது என்ன கோபமோ, எந்த நீர்நிலையும் நீரை நெகிழித்தவில்லை. புவி மேவி வெளியே பாய மறுத்து உள்ளோடும் நீரை மேல் கொண்டுவந்து தாயின் ஈற்றுக் கிரியைகளை முடித்திட சித்தம் கொண்டான். வாளினால் நிலத்தினை துளைத்து ஏழ் வகை நீரூற்றுக்களை உருவாக்கினான். அன்னையின் கடன் கழித்தான். எழுவகை நீரினை எழுப்பியதால் எழுநீரன் எனும் பெயர் உடையவனாய் அழியாப் புகழ் படைத்தான்.

ஏறேறி - வாலிக்கு உதவியவன்

அந்தத்தீவின் அழகை வர்ணிக்க வார்த்தைகள் வேண்டுமானால், சோலையுள் அலைந்து அதில் சொட்டும் தேனினை எடுத்துச் சுவைத்து வாயினைத் தயார்படுத்த வேண்டும். ஆண்ட அரசன் பெயர் ஏறேறி. இயக்க வம்சத்தில் உதித்தோரில் முன்னோரும் பின்னோரும் கண்டில்லாதவாறு பார்புகழும் வீரமும் ஊர்புகழும் நேர்மையும் உடையவனாய் சீர்பெரும் சிறப்பாட்சி நடாத்திவந்தான் அந்தத் தீவுமுழுவதும்.

தீவின் மேற்கிலே ஒரு பெருந்தேசம் வேறொரு சூடியின் ஆட்சியில் இருந்தது. ஏறேறியோடு நட்பாயிருந்த அந்தத் தேசத்து அரசன் வாலி. மலைதோறும் தாவி, கிழங்குகளையும் பழங்களையும் உண்டுவாழும் அந்த இனத்தவர் இயற்கையோடு இணைந்தே வாழ்ந்து வந்தனர். ஏனைய விலங்குகளோடு நிலத்தைப் பங்கிட்டு வாழ்ந்த அவர்களின் பலமும், காட்டு விலங்குகளுக்கு ஒப்பாகவே இருந்தது. அவர்கள் இனத்துக்குள் ஒருவருடன் ஒருவர் மோதிக்கொள்ளும் போது பூசம்பத்தையே தோற்கடிக்கும் அளவுக்கு பூமி நிலை குலைந்து போகுமாம்.

அப்பேர்ப்பட்ட பலத்துக்கே பெயர்போன வம்சத்தில் பிறந்தவர்களிலேயே வாலியைப் போல் ஒரு வீரன் தேடினும் இல்லை. எதிரி ஒருவன் இவன் முன் நின்றால் அவன் பலத்தின் பாதியை உறிஞ்சி எடுத்துத் தனதாக்கி கொள்வான் வாலி. பலம் என்பது இருவகைப்படும். ஒன்று ஒருவனின் துணிவு, மற்றையது எதிரியின் அச்சம். வாலியின் உடலைப் பார்த்த மாத்திரத்தில், இவன் கம்பீர தோற்றுத்திலேயே எதிரி துணிவிழுந்து பலவீனமாகிப் போவான், அதனாலேயே எதிரியின் பலம் பாதியாய் குறைய அந்தப் பலவீனத்தையும் சேர்த்துப் பலமாக்கி எதிரியை விடவும் பலமடங்கு பலசாலியாய் மாறுவான் வாலி. இதற்கேற்பவே எதிரியின் பலத்தையும் பாதியாக்கும் பலவான் எனும் பெயர் பெற்றிருந்தான் வாலி. அத்தகு வாலிக்கு சுக்கிரீவன் என்றொரு தம்பி.

சுக்கிரீவனின்பால் வாலி மிகப்பெரும் நம்பிக்கையும் தீராத பாசமும் கொண்டிருந்தான். ஆனால் சுக்கிரீவனுக்கோ தமையனில் இருந்த பாசத்தை விட அவன் அரியணையில் தான் பாசமும் காதலும் அதிகமாய் இருந்தது. அரியணையை கண்ணுறும் போதெல்லாம் தனக்கேயுரிய பெண்ணொருத்தியை தமையன் வைத்திருப்பதுபோல் கடுப்புறுவான் சுக்ரீவன்.

தமையன் உயிரோடிருக்கும்வரை தன்னால் அரசாளமுடியாது என்பதை நன்கறிந்திருந்தான். தமையனுக்கு வாரிசுகள் இல்லாவிட்டாலாவது அவனைக் கொன்று ஆட்சியை பிடித்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் அவனுக்கோ இடியுதித்த வாலி என்னும் கைதவழும் புதல்வன் ஒருவன் இருந்தான். சுக்கிரீவனுக்கோ ஆட்சி ஆசை பிடித்தாட்டியது. எப்படியாவது அரசை கைப்பற்ற வேண்டும். அதுவும் வாலியின் மைந்தன் கைக்குழந்தையாய் இருக்கும் பொழுதே வாலியை தீர்த்தால்தான் இது சாத்தியம். சரியான சந்தர்ப்பத்திற்காய் காத்திருந்தான் வஞ்சக நெஞ்சுடன் சுக்கிரீவன். திட்டம் தீட்டப்பட்டது.

வாலியின் அரசுக்குட்பட்ட காட்டு எல்லைகளில் வாழும் கிராம மக்களை ஒரு பெரும் விலங்கு படாதபாடு படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது எனும் முறைப்பாடு வாலியின் காதுக்கு வந்து சேர்ந்தது. தம்பி சுக்கிரீவனை மட்டும் அழைத்துக் கொண்டு எதுவந்தாலும் பார்த்து விடலாம் எனும் முடிவுடன் காட்டிற்குள் நுழைந்தான். தம்பியுடையான் படைக்கே அஞ்சமாட்டான் கேவலம் ஒரு விலங்குக்கா அஞ்சவான்.

தமையனும் தம்பியும் இரவுபகலாக அந்த விலங்கைத் தேடி அஸெந்தார்கள். இருபகல் ஓரிரவுத் தேடலின் பின் அந்த மிகப்பெரும் விலங்கைக் காட்டின் ஒரு குகையருகே கண்டு கொண்டார்கள். கொடுரேநோயால் விகாரமடைந்து தனது கூட்டத்திலிருந்து புறக்கணிக்கப்பட்ட பிரமாண்டப் புலி அது. சுக்கிரீவனும் பலசாலிதான், ஆனால் இவ்விலங்கை கண்ணுற்றும் என்ன நினைத்தானோ தெரியாது தமையனை முன்னனுப்பி தான் சிறிது பின் வாங்கிக் கொண்டான். இருவரும் சேர்ந்துதான் மோதினார்கள் ஆனால் வாலி அளவுக்கு தன் முழுப் பலத்தையும் சுக்கிரீவன் காட்டவில்லை. ஒரு மரத்தை பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு விலங்கை அயராது வாலி தாக்கிக் கொண்டிருக்க சுக்கிரீவனோ தூரத்தில் நின்று பாறைகளை தூக்கி விலங்கின் மீதெறிந்து தாக்குதலை நடாத்திக் கொண்டிருந்தான். போராட்டத்தில் வாலியின் கை மெல்லமெல்ல ஒங்க ஆரம்பித்தது.

மரத்தை ஏறிந்து விட்டு ஆக்ரோசமாக சுழன்றான் வாலி. விலங்கின் ஒரு காலை பிடித்து அதை சூழற்றி சூழற்றி அறைந்தான் அருகிலிருந்த குன்றுடன். சுக்கிரீவன் திகைத்துப் போனான் தமையனின் வீரத்தை பார்த்து. ஆனால் தமையன் களைத்துக் கொண்டிருக்கின்றான் என்பதையும் கண்டு கொண்டான். சுக்கிரீவனை ஒருகணம் வாலி பார்த்தபோது வாலியின் பிடியில் இருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டிருந்த அந்த விலங்கு வாலியை தள்ளி பாறையில் மோதிவிட்டு அந்தக் குகையினுள் ஓடி மறைந்து போனது.

நிலைகுலைந்த வாலி எழுந்து தன் தம்பியை பார்த்து “தம்பி நான் இக்குகையினுள் உட்சென்று இந்த விலங்கை ஒரு கை பார்த்து விடுகிறேன் நீ இங்கேயே காத்திரு. அப்படி நான் இக்குகையில் இருந்து மீளவில்லையாயின் குகையுள் இருந்து வெளிவரும் விலங்கை குகையின் மீதிருந்தே பாறையை வீழ்த்திக் கொண்டுவிடு.” என்று சொல்லி அவன் பதிலைக் கூட எதிர்பாராது குகையினுள் ஓடி மறைந்தான் வாலி. நஞ்சே நெஞ்சாய்உடைய சுக்கிரீவன் தமையன் குகையினுள் சென்று மறைந்ததுமே தாமதம் சிறிதும் இன்றி பெரும் பாறைகளை உருட்டி அந்த குகையின் வாசலை அடைத்தான். தாமதமின்றி தலைநகர் நோக்கி விரைந்தான். ‘விலங்குடனான யுத்தத்தில் என் தமையன் வாலி மாண்டுபோனான் அவனாசைப்படி நானே இனி மன்னன்’ என்றறிவித்து முடிதூடிக் கொண்டான்.

ஆனால் அங்கே குகைக்குள் வாலியின் நிலையோ வேறாக இருந்தது. கடும்கோபத்தில் குகை நுழைந்தவன் அவ்விலங்கை படாதபாடு படுத்திக் கொண்டிருந்தான். விலங்கோ எதுவும் செய்யத் திராணியற்று உயிர்காப்பதற்காக மட்டுமே போராடிக் கொண்டிருந்தது. வாலி கோபத்தின் உச்சியில் இருந்தான் இரவு கழிந்து அடுத்த நாள் மதியம் வரை நிகழ்ந்த அப்போராட்டத்தை இனியும் தொடர விரும்பாதவனாய் முஷ்டியை மடக்கி அதன் முகறையில் அறைந்து அந்த விலங்கை தூக்கி குகையின் சவரிலே அறைந்தான். இப்படியே தொடர்ந்து அப்பெரும் விலங்கை மீண்டும் மீண்டும் அறைந்தவன் இறுதியில் அதன் வயிற்றில் தன் முழுங்காலால் மிதித்து அந்த விலங்கின் வாயை தன் கைகளால் பிடித்து ஒரே மூச்சில் அதை கிழித்து ஏறிந்து அந்த விலங்கின் கதையை முடித்தான்.

விலங்கை கொண்று புதைத்தவன் குகையின் வாசலை அடைந்தபோதுதான் குகைவாயில் மூடப்பட்டிருந்தது தெரிந்தது. தம்பி சூழ்சி செய்திருக்கிறான் என்பது அப்போதுதான் அவனுக்கு உறைத்தது. கொதித்தெழுந்த கோபத்தில் குகையை அடைத்த அப்பெரும் கற்களைதன் தோள் கொண்டே மூட்டி மோதினான். காளையின் மோதலில் கவிமும் கரும்புகள் போலகற்கள் பொலபொலவென்று உதிர்ந்தன.

தம்பியின் துரோகத்துக்குப் பாடம் கற்பிக்க விடுவிடுவென்று அரண்மனையை நோக்கிப் பறப்பட்டான். ஆனால் அங்கோவாலியின் ஊரில் ஏறேறியின் ஆர்பாட்டம் தொடங்கியிருந்தது. விடயம் இதுதான் - தமையன் மரித்ததாய் முடிதூடிக் கொண்ட சுக்கிரீவன் வாலியின் மகன் வளர்ந்தால் தன் ஆட்சிக்கு எங்கே கேடாய் வந்து தொலைந்துவிடுவானோ என்று பயந்தான். அந்தக் குழந்தையை கொல்லத் துடித்துக் கொண்டிருந்தவன் அதற்கான துரிதமுயற்சிகளிலும் ஈடுபடத் தொடங்கினான். தன் கணவனின் இறப்பில் நம்பிக்கை அற்றிருந்த, அவன் வருவான் என்றே எண்ணியிருந்த வாலி மனையாள், மகனின் உயிருக்கும் கேடு உண்டாகப் போகின்றது என அறிந்து தன் கையாலாகாத நிலையை நொந்து கலங்கிக் கதறினாள்.

இவள் கதறல் எவன் காதுக்கு வீழ்ந்ததோ இல்லையோ ஏறேறி காதிலே விழுந்தது. நம்பியவருக்கு மனதால் கேடு விளைவிக்க நினைப்பவரையே தொலைத்து விடும் வம்சத்தில் பிறந்தவன் நண்பனின் குடும்பத்துக்கு தொல்லை என்றால் சும்மாவா இருந்துவிடுவான்.

கொண்ட கோபத்தில் வெகுண்டெமுந்து தனித்தே சுக்கிரீவன் பறித்த நாட்டினுள் புகுந்தவன் தன் முழுப்பலத்தையும் ஒன்றாக்கி இயங்கிக் கொண்டிருந்தான். குசைவிட்டு தேசம் வந்த வாலியோதன்நண்பன்றேறியை முற்றிலும் எதிர் பார்த்திருக்கவில்லை ஆனால் நலம் விசாரிக்க இது நேரமும் இல்லை கண்ணாலே நன்றி சொன்னவன் ஏறேறியுடன் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டான்.

இருவரையும் சமாளிக்க தன் படையையே அனுப்பிய சுக்கிரீவன் தான் தப்பி ஓடுவதற்கு குதிரைவன்டியையும் தயார் செய்ய மறக்கவில்லை. அங்கேயோ வாசலில் சண்டை துவங்கி விட்டிருந்தது. சண்டை என்பதை விட ஏறேறியின் விளையாட்டு என்பது பொருத்தமாய் இருக்கும். வந்த ஒவ்வொருவரையும் வெறும் கைகளால் சுழற்றி எறிந்தவன். குதிரையில் வந்தவர்களை குதிரையுடன் தூக்கி யானைப் படை மீது எறிந்தான். யானையின் துதிக்கையை வாலியும் உடலை ஏறேறியும் பிடித்து வந்த காலாட்படை மீது சுழற்றி எறிந்தார்கள். கையில் ஆயுதமேதுமின்றியே வந்த போராளிகளையே ஆயுதமாய்க் கொண்டு அவர்களையே திருப்பித் தாக்கினார்கள் அந்த ஆருயிர் நண்பர்கள். அந்த இருவரது தாக்குதலையும் சமாளிக்க முடியாமல் சுக்கிரீவனின் சேனை அல்லலுற்றது. ஏறேறியின் போராடும் முறையை கண்கொண்டு கண்ணுற்ற சுக்கிரீவனோயுத்தத்துக்கு போகாது, தன் மனைவி மக்களுடன் கடல்தாண்டி ஓட்டம் பிடித்தான்.

“ஏறேறியைகட்டித்தமுவியவாலி “ஏறேறி..!! மிகப்பெரும்தவி செய்திருக்கிறாய்... நீயோமனித இனம் நீ மோதிய என்னினத்தாரோ சாவைக்கூட விரும்பினால் மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ளும் அற்புத இனம்.. இவர்களுடன் நான் மோதியது பெரிதல்ல ஆனால் தவறினால் மரணமே கிட்டும் என அறிந்தும் எனக்காக நீதனித்தே போரிட்டு என்நாட்டை மீட்டுத்தந்திருக்கிறாய்.. நட்புக்காய் உயிர்கொடுக்கும் உத்தமனே இனி வரும் காலத்தில் என்வழி தோன்றும் சந்ததி அனைத்துமே உன் சந்ததிக்கு ஏதும் கேடென்றால் உனக்காகவே போரிட்டு உனக்காகவே மடியும்.. உன்சந்ததிக்கு கேடு விளைவிப்பவர்கள் யாராயினும் என்னைத் தாண்டியே உன் தேசம் நுழையட்டும்..” என்று வாக்குறுதியும் அளித்து கடலுக்குள் பலமான கோட்டையையும் அமைத்து அத்தேசத்துக்கு காவலுக்கும் இருந்துவிட்டான்.

இவ்வாக்குறுதியை தன் நன்றியின் வெளிப்பாடாகவே வாலி அளித்தான். ஆனால் ஏறேறி மரித்து அவனது மகன் அரசேறும் போது இதே வாக்குறுதிதான் இவனது சந்ததியையே இல்லாது ஒழிக்கப் போகிறது என்பதை வாலி அறிந்திருக்கவில்லை. அதற்கு தப்பிப் போன தன் தம்பி சுக்கிரீவன் துணைபோவான் என்பதையும் தெரிந்திருக்கவில்லை.

ஜந்திறன்- ஆரியனால் அழிந்தவன்

அந்தத் தீவின் தலைமைப் பீடத்தை கிழக்கில் இருந்து மத்தியில் உள்ள அந்த மிகப்பெரும் குன்றுடன் கூடிய கோட்டைக்கு மாற்றியிருந்தான் ஜந்திறன். சிங்கத்தின் உருவத்தில் தோன்றிய அக்கோட்டை சிங்கமலைக் கோட்டை என்று பெயர் எடுத்தது நெடுந்தூரத்தமிழர் வரலாற்றில். அந்தக் கோட்டையில் மக்களும் படைவீரரும் பிரபுக்களும் கூடி நிற்க இயக்கர் குலத்

தலைவனின் வழிகாட்டி, நீர்த் தேவதைகள் நீலிகளின் வாக்குகளைக் கூறும் கணியன் கலையாடிக் கொண்டிருந்தான்.

'ஜந்திறனுக்கு பிறந்த பெண்பிள்ளையால் நாட்டுக்கு கேடு, ஜந்திறனுக்குச் சாவு!' என்பதே கணியன் வாக்கு. பிள்ளையை மன்னன் பிரிந்தால் மட்டுமே மன்னனை உயிர் பிரியாது என்று கூறிச் சரிந்தான் கணியன்.

ஜந்திறனின் மனதைத் தேற்றி பிள்ளையைத் தொட்டிலில் இட்டு கடல்கடந்து கொண்டு போய் மிதிலையின் மன்னன் ஜனகனின் தோட்டத்தில் வைத்தான் ஜந்திறனின் மாமன் மார்சன். அவளின் வளர்ப்புப் பற்றியும் அடிக்கடி தகவல் தந்தான். வளர்ந்து பெரியவள் ஆனவள் தசரதன் மைந்தன் இராமனை மணந்தாள் எனும் செய்தி தேனாக இனித்தது ஜந்திறன் காதுக்கு. அடுத்த சில நாட்களில் வந்த செய்திதான் தூக்கி வாரிப்போட்டது அவனை. கைகேயின்பாள் இட்ட சதியால் இராமன் காடு வந்தானாம் கூடவே ஜந்திறனின் மகள் சீதையும் காடு வந்தாளாம் எனும் செய்தி மார்சன் வழி கிட்டியிருந்தது ஜந்திறனுக்கு. அரண்மனை ஒன்றில் அழகாய் வளர்ந்தவள் கொடிய மிருகங்களின் காட்டிலே தனித்து வாழ்வதா எனக் கலங்கிய ஜந்திறன் தன் தங்கை சூர்ப்பனக்கையை அனுப்பி சீதையை இராமனின் வனவாசம் முடியும்வரை தான் வைத்திருப்பதாக வேண்டி தூதனுப்பினான். ஆனால் அவளின் நோக்கம் புரியாமல் அச்சத்தில் தாக்குதல் தொடுக்கத் தொடங்கினான் இராமன் தம்பி. பெண்ணென்றும் பாராது மூக்கை அரிந்து துரத்தினான். 'பெண்ணின் மூக்கறுக்கும் கயவனிடம் நம்பி எப்படி என்மகளை காட்டிலே தங்க வைப்பேன்' எனும் கோபத்தில் கிளம்பிய ஜந்திறன் சீதையை தடைகளை மீறித் தூக்கி வந்து விட்டான். தன் மகளுக்காகவே ஒரு பூந்தோட்டத்தை அழைத்து ஒரு குகையையும் உருவாக்கி அவளை அங்கேயே தங்கவைத்து காவலுக்கு காவலரையும் இட்டான். மகளைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தால் நாட்டுக்கும் தனக்கும் கேடு என்கிற கணியன் வாக்கை - நீலிகளின் எச்சரிக்கையை மறந்து போனான்.

அங்கோ இராமனும் இலக்குவனும் பெரும் கோபத்திற்காளானார்கள். இருவரும் தனித்துப் போய் ஜந்திறனை வெல்லவே முடியாது. அவனது வீரம் அப்படிப்பட்டது. கூடவே வாலியின் காவலும் இருக்கிறது என்றெண்ணும் போதுதான் வாலியின் சகோதரன் சுக்கிரீவன் நினைவு வந்தது இருவரிடமும். சுக்கிரீவனிடம் உதவிநாடிப் போனவர்களுக்கு அவனிட்ட நிபந்தனை பெரிதாக இருந்தது. ஜந்திறனை வெல்வதே இயலாத காரியம் போதாதென்று வாலியின் துணை வேறிருக்கிறது வாலியை யுத்தத்தில் வெல்லவும் முடியாது. மறைந்திருந்து வாலியைக் கொல்லவேண்டுமென்று நிபந்தனை இட்டான் சுக்கிரீவன்.

திட்டப்படி சுக்கிரீவன் வாலியைத் தனிச்சமருக்கு அழைத்தான். காத்திருந்தது போலக் குதித்தான் வாலி. அண்ணனுக்கும் தம்பிக்கும் யுத்தம் தொடங்கியது. தொடர்ந்து இருபதுக்கும் மேற்பட்ட பாணங்களை வாலியின் முதுகில் மறைந்திருந்து பாய்ச்சிக் கொன்றான் பெரும் வீரன் என்று உலகம் கொண்டாடும் இராமன்.

ஜந்திறனைக் கொல்லும் நோக்கத்துக்கு, தலைவனை இழந்த வாலியின் படையைத் தயாராக்கினான் சுக்கிரீவன். தலைவன் இல்லாத வாலியின் மக்கள் இரத்த உரிமை வாரிசு சுக்கிரீவனைப் பணிந்தார்கள். அவர்களின் படையுடன் ஜந்திறன் தீவுக்குள் இராமன் நுழைய, தமிழன் ஆட்சியை அழிக்க அந்தக்கடலேதன் ஆழம் குறைத்து, நடுப்பாதைகாட்டி வழிவிட்டது.

இத்தீவின் வரலாற்றில் புகழ் படைக்கும் வீரர்க்கெல்லாம் துரோகிகள் இருந்து தொலைவர். அப்படித்தான் ஜந்திறனுக்கும் வீபிடணன் என்பவன் உருவாகிதமையனைக் காட்டிக் கொடுத்து அத்தீவைத் தோற்கடித்தான் இராமனுடன் கூட்டுச்சேர்ந்து. ஆட்சிக்காய் அலைந்த இருவரும் தமையன்மாரைக் கொன்று முடிசூடிக் கொண்டார்கள் ஒருவன் சுக்கிரீவன் மற்றவன் விபீடனன்.

இங்ஙனம் ஜந்திறனைக் கொன்று சீதையை மீட்டவன், அவள் கொண்ட கற்பிலும் அவள் காத்த நெறியிலும் சந்தேகப் பட்டான். பெண்களைத் துச்சமாய் மதிக்கும் குணமுடையவன் அவன். தாடகையைக் கொன்றவர், சூரப்பனகை மூக்கை அறுத்தவர், மண்டோதரியைப் புலம்ப வைத்தவர், சகோதரர் இராமலக்குவனர். சீதையின் கற்பில் சந்தேகம் கொண்டான் இராமன். தன்னைப் பிரிந்துவாழ்ந்த நாளின் கணக்குக் கேட்டான். தீயை மூட்டித் தாண்டச் சொன்னான். தாண்டிக் கற்பை நிருபித்தும், பிள்ளைகள் பெற்றும், இராமனின் சந்தேகம் எனும் வியாதி தீர்ந்திருக்கவில்லை. அந்த வியாதி சீதையைக் காட்டில் விட்டது கடைசியில்.

தேசத்தின் இளவரசியாகப் பிறந்து, நாடெல்லாம் அலைக்கழிந்து, காடு வாழ்ந்து, கடுஞ்சொல் தாங்கி, மணாளனின் மதிப்பிழந்து, கர்ப்பகாலத்தில் காட்டில் விடப்பட்டு, அத்தனை துயரமும் கண்ட சீதையின் சோகத்தைப் பொறுக்காது, பூமி பிளந்து அவளைத் தன்னுள் எடுத்துக் கொண்டது.

பிஞ்ஞகன் இராவனன் கதைகளைச் சொல்லும் போதே தன்னிலை மறந்திருந்தான்.

“அப்ப உந்த சீத்தா எலிய, இராவனன் வெட்டு, பெரிய இராவனன் கோட்டை சிறிய இராவனன் கோட்டை, கோணேசர் கோயில், இராவன எல்ல நீர் வீழ்ச்சி, கன்னியா உதெல்லாத்தையும் உருவாக்கினவன் வெவ்வேறு இராவனன் என்டுறாய்..”

“ஆமடா, இராவனன் என்டுறது ஒரு பட்டப்பெயர். காலம் தன் புகழை ஆவணப்படுத்திய அத்தனை இராவனனையும் ஒன்றாக்கி, அத்தனை பேரின் தலைகளையும், வலிமைகளையும் ஒருவனுக்கே ஏற்றியது. இராவனேஸ்வரன் என்கிற பெருமன்னன் அப்படித்தான் வரலாறுகளில் படைக்கப்பட்டான்..”

“பொறு, பொறு, நீ சொல்வது போல் பார்த்தாலும் ஒன்பது இராவனன்தானே வருகிறது, இராவனனுக்குப் பத்துத் தலையல்லவா?”

“அகண்ட இராவணன், ஆலகால இராவணன், இடைமருத இராவணன், ஈறிலா இராவணன், உருத்திர இராவணன், ஊழிநட இராவணன், எழுநீர இராவணன், ஏறேறி இராவணன், ஐந்திற இராவணன்... இத்தனை பேருமே நீண்டகாலம் முன்னர் வாழ்ந்தவர்கள். காலம் கடந்த பகும் உடையவனுக்கு மட்டுமே இராவணன் என்கிற பெயர் வரும். அப்படி ஒரு பெயர் வரவேண்டும் என்றால், காலத்தைக்கடந்து ஒரு மன்னனின் பெயர் நிற்கவேண்டும். நாம் அறிந்த அன்மைக்கால வரலாற்று மன்னர்களின் பெயர்களில் எந்த மன்னனின் பெயர் காலம் கடந்து இன்னும் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் கழித்து நிற்கப் போகிறதோ, அவனே அடுத்த இராவணன் - ஒளிர்மேனி இராவணன். விஷ்ணுவின் பத்தாவது அவதாரம் என்கிற கதையைப் போல, இந்தப் பத்தாவது இராவணனும், இதுவரை ஈழத்தை ஆண்ட மன்னர்களில் யார் என்று பார்க்கவேண்டுமானால், ஆயிரம் ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டும்.”

அடுத்த இராவணன் யாராக இருக்கும் என சிந்திக்கத் தொடங்கினான் இக்கி. எல்லாளனோ - ராஜேந்திர சோழனோ - புவனேசபாகுவோ - யாரோ - கடைசிவரை ஒளிர்மேனி இராவணன் எனும் பத்தாவது இராவணன் தானாகவோ இல்லை பிஞ்ஞகனாகவோ இருக்கப் போவதில்லை எனும் புத்திசாலித்தனமான முடிவை மட்டும் எடுத்திருந்தான். கூடவே இன்னொரு குழப்பம் அவனை வாட்டிக் கொண்டிருந்தது. இராவணன்களின் பெயர்களோ தமிழின் உயிர்எழுத்து வரிசையில் அமைகிறதைப் பார்த்தால் ஒளிர்மேனி இராவணன் தான் கடைசியா..? இல்லை உயிர் எழுத்து முடிந்து உயிர்மெய் எழுத்தும் தொடருமோ..? சிந்தித்துக் கொண்டே பிஞ்ஞகனை நோக்கித்திரும்பினான் இக்கி. பிஞ்ஞகனின் கண்களோ வானத்தை நோக்க அவனது உடல் மெல்ல ஒளிர்விட ஆரம்பித்திருந்தது.

சுஜீந்தன் பரமேஸ்

4ஆம் வருடம்

கனிப்பொருள் வளங்களும் தொழில்நுட்பமும்

வேதங்கள் என்றும் அழியாத பெருஞ்சௌல்வம்

வேதம் என்னும் சமஸ்கிருத சொல்லின் அடிப்படைச் சொல்லுக்கு பல வகையில் விளக்கம் தரலாம். ஆனால் அதன் இறுதியான பொருள் ஒன்றே. வேதம் என்றால் அறிவு. வேதங்கள் கற்பிக்கும் அறிவே மூல அறிவாகும். கட்டுப்பட்ட நிலையிலுள்ள நம் அறிவு குறைபாடுகள் மிக்கது. உதாரணமாக ஒருவரிடம் “நீ இப்படி தான் செய்ய வேண்டும் என்றால்”, “நீ சொல்லுவது என்ன வேத வாக்கா” என்று கேட்கின்றனர். இது எப்படி ஏற்பட்டுள்ளது எனக் கவனித்தால் வேதம் சொல்லும் உண்மைகள் நமக்கு புரியும்.

வேதத்திற்கு இன்னொரு பெயர் “ஸ்ருதி”: ஸ்ருதி என்றால் கேள்வியில் இருந்து வரும் அறிவு என்று பொருள். இது ஆராய்ந்தறியும் அறிவல்ல. ஸ்ருதி தாயை போன்றது. நாம் நம் தாயிடம் இருந்து எவ்வளவோ பெறுகின்றோம். எனவே வேதங்களை தாய் எனக் கருதுகின்றோம்.

இந்து சமயத்துக்கு அடிப்படையானவை நான்கு வேதங்கள் ஆகும். இருக்கு, யஜமர், சாம வேதம் ஆகியவை தான் அடிப்படையில் வேதங்களாகக் கருதப்பட்டன. அதர்வணத்தை தீமை என்று கருதினார்கள். பிற்காலத்தில் தான் அது நான்காவது வேதமாகச் சேர்க்கப்பட்டது. இவை தமிழில் நான்மறை என்றும் கூறப்படும். என்றாலும் தமிழில் நான்மறை என்பன வேறானவை என்போரும் உள்ளனர். (இவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பர்) வேதம் என்பது இயற்கையுடன் ஒன்றிய ஒரு விஞ்ஞானம் ஆகும். வேதத்தை யாரும் உருவாக்கவும் இல்லை, எழுதவும் இல்லை. பண்டைய காலத்தில் ஞானிகளும், ரிஷிகளும் தவமிருக்கும்பொழுது அவர்கள் வாய்மொழியாக வந்த மந்திரங்களே வேதங்களாக கருதப்படுகின்றன.

வேதங்களை ஒதும் போது, இயற்கை முதல் இறைவன் வரை அனைத்து மேஜைகளிடமிருந்து வேதம் ஒதுப்பட்டதாக செய்யப்படவில்லை. உலக நலனுக்காகவும், மக்கள் நலனுக்காகவும் வேதம் ஒதுப்பட்டது. அதன் பொருள் அறிந்து அதை ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது இந்து மரபில் கிடையாது. வேதம் ஒதுதலும், கட்டுப்பாடான தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ளுதலும், ஆத்ம ஞானம் தேடுவதற்கு உதவுகிறது.

வேதங்கள் இரு பெரும் பகுதிகளாக உள்ளன. ஒன்று கர்ம காண்டம், இன்னொன்று ஞான காண்டம். கர்மகாண்டத்தில் சடங்குகள், மந்திரங்கள் முதலானவை உள்ளன. ஞானகாண்டத்தில் தத்துவத் தேடல் உள்ளது. வேதத்தின் இறுதிப் பகுதியில் (அந்தம்) இந்தத் தத்துவத் தேடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே இவற்றைப் பொதுவாக வேத - அந்தம் அதாவது வேதாந்தம் என்று குறிப்பிடுவதுண்டு.

இவை

1. மந்திரங்கள் (கடவுளால் தரப்பட்டவையாக கருதப்படும் பாடல்கள்)
2. பிராமணா எனப்படும் உரை அல்லது சடங்கு வழிமுறைகள்
3. அரண்யகா எனப்படும் காட்டில் வாழும் முனிவர்களின் உரைகள்
4. உபநிடதங்கள் (வேதங்களுக்கான தத்துவ உரைகள், விளக்கங்கள், எதிர்ப்புக்கள்)

என்பவற்றை உள்ளடக்கி இருக்கின்றன. இவற்றில் முதல் இரண்டு பாகங்களும் கர்மகாண்டங்களாகவும், அதாவது செயலுக்கு (ஒதுவதுக்கும், சடங்குக்கும்) அல்லது அனுபவத்துக்கு உரியவையாகவும், கடைசி இரண்டும் ஞானகாண்டங்களாகவும் மெய்ப்பொருள் உணர்வதற்கும் ஒதுப்படுகிறது. தனி நபராக ஒதாமல் குழுவாகச் சேர்ந்து ஒதினால் நல்லபலன் கிடைப்பதை விஞ்ஞானமும் ஒத்துக்கொள்கிறது.

ஓவ்வொரு வேதமும் உபவேதங்களை உள்ளடக்கி உள்ளன,

1. ஆயுர்வேதம் - இருக்கு வேதத்தின் உபவேதமாகும். இது மருந்து, மூலிகை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றது.
2. தனுர் வேதம் - யஜூர் வேதத்தின் உபவேதம். இது போர்க்கலையை விவரமாகக் கூறுகின்றது.
3. காந்தர்வ வேதம் - சாம வேதத்தின் உபவேதம். இது இசை, நடனம், ஆகிய நுண்கலைகளை விளக்குகின்றது.
4. சில்ப வேதம் - அதற்கண வேதத்தின் உபவேதம். இது கட்டடக் கலையை விவரிக்கின்றது.

தமிழில் வேதத்தை “எழுதாக் கிளவி” என்பார்கள். அதாவது வேதத்தை எழுதி வைத்துப் படிக்க மாட்டார்கள். வேதத்தைப் பாராயனம் செய்வார்கள். சொல்லும் விதம், தொனி, உச்சரிப்பு ஆகியவற்றுக்குக் கவனம் செலுத்துவார்கள். அப்படி உச்சரிக்கப்படும் இருக்கு வேதத்தையே பாட்டாகப் பாடும்போது, இறைவனே நேரில் வருவான் என்பது வேதத்தின் சிறப்பு. இறைவனைக் கவர்வது, வேதக் கருத்தாக இருப்பின், அதை சாமகானமாக இசைக்கும் போது,

அந்தக் கானத்துக்குத் தான் இறைவன் கவரப்படுகிறார். ஒசை நயமே முக்கியம். அமிர்தவர்ஷி னி போன்ற ராகங்கள் இசைக்கப்படும்போது, இயற்கையே கவரப்பட்டு, மழை பொழிகிறது என்று கேள்விப்படுகிறோம். ஆக, ஒசையானது ஒருவித அதிர்வலைகளை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் வேண்டும் பலன்களைத் தருகிறது என்று தெரிகிறது.

வேதத்தை யாரும் உருவாக்கவும் இல்லை. எழுதவும் இல்லை. தாங்கள் தான் அதைச் செய்த ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளவும் இல்லை. ஏனென்றால் தியானத்திலும், தவத்திலும் அமிழும் போது தானாகவே அவர்கள் வாயில் புறப்பட்ட சொற்களே வேதம் ஆயிற்று. அவற்றை ஒதும் போது, இயற்கை முதல் இறைவன் வரை அனைத்துமே ஆட்கொள்ளப்பட்டன.

வேதம் சொல்லும் கருத்து என்னவென்று அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்றால், தவம் செய்தவர்களையும், ரிஷிகளையும், ஞானிகளையும் நாடிச் சென்று அவர்களிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படி எழுந்தது உபநிடதங்கள் ஆகும். வேதம் சொல்லும் ஞானத்தை உபநிடதங்களின்மூலமாகத் தான் அறிய முடியும். அப்படித்தான் அறிந்தனர். வேதம், உபநிடதம் ஆகிய இவை இரண்டுமே செவி வழியாக அறியப்பட்டவேயாகும். வேதம் ஒதுதலும், கட்டுப்பாடான தவ வாழ்க்கை மேற்கொள்ளுதலும் ஆத்ம ஞானம் தேடுவதற்கு உதவியது என்றால் மிகையாகாது.

வேதம் என்பது படித்துப் பொருள் சொல்ல அல்ல. அது கதைப் புத்தகமும் அல்ல. அது சரித்திரப் புத்தகமும் அல்ல அதிலிருந்து நம் சரித்திரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள. வேத மந்திரங்கள் சொல்லி நடத்தப்படும் யாகம் என்பது, ஒரு விஞ்ஞானக் கூடத்தில் செய்யப்படும் பெளதீக் அல்லது வேதியல் மாற்றம் போன்றது. இவ்வாறான மாற்றம் அல்லது பலன் வேண்டுமென்றால், இவ்வாறான வகையில் ஹோமம் செய்தலும், வேத மந்திரம் ஒதப்படுதலும் வேண்டும் என்பதே வேதத்தின் ஆதார பயன். இந்த மந்திரங்களில் இந்திரன், வருணன், சூரியன், அக்கினி என்று பல பெயர்களும் வரும். வேத மந்திரங்களுக்கு முதன் முதலாக உரை வகுத்தவர் யாஸ்கர். அவர் பழையான சமஸ்கிருத மொழி இலக்கணத்தில் மிகவும் வல்லவர்.

உலகமயமான (பொருள் சார்ந்த) நடைமுறை வாழ்வுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைத் தத்துவ நோக்கில் அலசுபவை உபநிடதங்கள். பரம்பொருள், ஆத்மா, சிருஷ்டி முதலான விஷயங்களை இவை கையாள்கின்றன. உலகமயமான அம்சங்களைத் தாண்டிய சிந்தனைகள், உரையாடல்களைப் பொதுவாக வேதாந்தம் என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் இந்த வேதாந்தப் பகுதியின் உள்ளடக்கத்திலிருந்து தான் வந்தது.

108 உபநிடதங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இவற்றில் 14 உபநிடதங்கள் முக்கியமானவை எனக்கருதப்படுகின்றன. இந்த உபநிடதங்கள் கூறும் தத்துவங்களை வேதாந்தத் தத்துவம் என பொதுவாகச் சொல்வதுண்டு. ரிக், யஜுர், சாம, அதர்வன் வேதங்கள் நான்கிலும் வேதாந்தப் பகுதிகள் உள்ளன. இது குறிப்பிட்ட ஒருத்துவம் அல்ல. பல விதமான தத்துவங்களின்

தொகுப்பு. வாழ்க்கை நிலையாமை பற்றிப் பேசுவது வேதாந்தம் என்று சொல்லப்படுகிறது. வேதாந்தத் தத்துவங்கள் இந்த வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசுவதால் இப்படிக் கருதப்படுகிறது.

உபநிடதங்கள் முன்வைக்கும் பார்வைகளைப் பல ஞானிகளும் சிந்தனையாளர்களும் பல விதமாகப் பொருள் கொள்கிறார்கள். பல விதமாக விளக்கம் அளிக்கிறார்கள். உபநிடதங்கள் பெரும்பாலும் உரையாடல்வடிவில் இருக்கும். பூட்கமான பொருள் கொண்ட வையாக இருக்கும். கவித்துமான பாடல்களாக இருக்கும். பல விதமான பொருளைக் கொள்ளவும் விவாதிக்கவும் இவை வழி வகுக்கின்றன.

கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு போது மென்று மனதுடன் அமைதியாக வாழ்வாயாக, துதாட்டம் வேண்டாம், வேளாண்மை செய்து தொழில் செய்து பிழைப்பாயாக, தன்னிடம் மிகுதியாக உள்ளதை மாந்தர் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். பட்டினி இருந்து சாவதற்காகத் தேவர்கள் பசியை படைக்கவில்லை. ஈயாப் பித்தனும் ஒரு நாள் இறந்தே போவான். பிறருக்குக் கொடுப்பவனது செல்வம் என்றும் குறைவதில்லை. பிறருக்குச் சோறு இடாதவனுக்கு ஆபத்தில் உதவ ரா, காக்கையும் வராது எனவே கொடை என்பது சிறந்த பண்பு. என்று வேதம் கூறுகிறது.

இந்து சமயத்தின் வேர்களே வேதங்கள் ஆகும். இவை மனித அறிவின் தொகுப்புகள் அல்ல ஆன்மீக உலகிலிருந்து வந்தவை. வேதம் நமது என்றும் அழியாத பெருஞ்செல்வம். அதைக் காத்துப் போற்றி மகிழ்வது நமது இன்றிமையாத கடமை. பேரின்பம் நல்கும் கடமையும் கூட.

உலகேஸ்வரக்குருக்கள் பானுஷ்சர்மா

3 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

தன் நலத்தின் பிழயால் சிக்கி...

ஒரு காலை வேளை வாணத்திலிருந்து பூமியைத் தொட்டு முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன மழைத்துளிகள். சற்று பனிமூட்டமான அந்த நேரத்தில் காற்றுக்கு மத்தியிலும் சாய்வாகப் பெய்து கொண்டிருந்தமை. ஊதா நிறக் குடையுடன் கட்டையான ஒரு அழகான உருவம் தூரத்தில் வருவதை பேருந்து தரிப்பிடத்தில் நின்றிருந்த நிஷாவிற்கு அத்தனை அவசரத்தின் மத்தியிலும் காட்டிக் கொடுத்திருந்தது. அவளைக் கண்டவுடன் சற்று நேரம் ஸ்தம்பித்துப் போன நிஷாவின் கண்ணிமைகள், அவளின் மனதோ, அவன் முகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்றே பிடிவாதமாய் ஏங்கி நிற்கின்றது.

நிஷாவீட்டில் தனியொரு பிள்ளை. உயர்கல்வியை முடித்துவிட்டு பிரபலதனியார் உயர்கல்வி நிறுவனமொன்றில் சட்டக்கல்வி பயின்று வருகிறாள். அன்று காலை 8.00 மணிக்கு வகுப்பிற்குப் போக வேண்டும் என்ற கட்டாயம் அவருக்கு, இருந்தாலும் கூட நீண்ட நேரமாய் பேருந்து தரிப்பிடத்தில் நின்றிருந்தவருக்கு எந்தப் பேருந்தும் வருவதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் சற்று பதபதைப்படுதன் நின்றிருந்தவருக்கு அவள் பார்த்த அந்த அழகான உருவம் மனதிற்குள் ஏதேதோ செய்துவிட்டது. அது வேறு யாருமல்ல. அவள் ஏற்கனவே பார்த்திருந்த ஒரு நபர்தான். அவளருகில் வந்த அந்த ஆள்,

அவளருகில் வந்த அந்த ஆள் “இப்ப நேரம் என்ன?” என நிஷாவிடம் கேட்க, அவளும் சற்று சுயநினைவுக்கு திரும்பியவளாய் பதில் கூறிவிட்டு திரும்பிய போது பேருந்து ஒன்று அவர்கள் முன்

வந்து நின்றது. இருவரும் பேருந்தினுள்ளே ஏறினார்கள். அங்கு அருகருகே இரண்டு இருக்கைகள் மட்டும் வெற்றிடமாய் இருக்க யான் யன்னல் கரையில் மழைத்துளிகளை இரசித்தவாறு இருக்க அருகிலிருந்த நிஷாவின் மனதோ அலைபாய்ந்து கொண்டிருந்தது. அன்று அவர்களுக்குள் தொடங்கியுரையாடல்கள் அந்த உரையாடலுக்கு அடித்தளமாய் அமைந்த யானின் கேள்விகள், நிஷா நேற்று வரை எதிர்பார்க்காத ஒரு விடயம் இன்று அவள் வாழ்வில் நடந்துவிட்டதை நன்கு உணர்ந்து கொண்டாள். நிஷா இறங்க வேண்டிய இடம் வந்ததும் யானிடம் விடைபெற்று விட்டு வெறும் நடைப்பினமாக இறங்கிச் சென்றாள். அவள் மனதோ யானைவிட்டு தூரச்செல்லும் அளவிற்கு இல்லை இருந்தும் ஏதோ கால்போன போக்கிற்குச் சென்று கல்வி கற்கப் போகின்றாள் நிஷா.

யான் வயதில் சிறியவனாக இருந்தாலும் கூட சமூகத்தில் ஒரு நற்பெயருள்ள மனிதன். பாடசாலைக் கல்வியைச் சிறப்பாக நிறைவு செய்து தொடர்ந்தும் வணிகத்துறையில் பயின்று தன் எதிர்காலத்திற்கான அங்கீகாரத்தைத் தேடிக்கொண்டிருப்பவன். தனியார் நிறுவனமொன்றில் வணிகப்பாட ஆசிரியரும் கூட.

கொட்டிய மழையில் பேருந்தில் தொடங்கிய அவர்களது உரையாடல்கள் ஓவ்வொரு நாளும் தொடர்ந்தது. நட்பாக இருந்த யானின் மனது நாளடைவில் வேர்விடத் தொடங்கிய காதலாகி, இன்று நேரகாலமின்றி தொலைபேசி உரையாடல்களிலும், மாலை நேர சந்திப்புக்களிலும் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தது.

மூன்று வருடங்கள் கடந்திருந்தன. யான் இன்று பிரபல பட்டயக்கணக்காளராய் சமூகத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்துடன், நிஷா தன்னுடைய சட்டக்கல்வியை நிறைவு செய்ய இரண்டு மாதங்களே எஞ்சிய நிலையில் இருந்தது. ஆண்டுகள் பல கடந்திருந்த யானின் காதலோ, வானத்தை மிஞ்சிய கற்பனைகளுடன் காத்திருந்தான். நிஷாவின் கரம் பிடிப்பதற்காய்.

அன்று வாரத்தின் இறுதி நாள். யான் இயற்கையை இரசித்தவாறே பூஞ்செடிகளுக்கு நீர் பாய்ச்சிக் கொண்டிருந்தான். “யான்...” எனத் திடீரென கேட்ட அவலக்குரலில் திகைப்படைந்தவன், அக்குரல் தன் தாயினுடையது என்பதை இனக்கண்டு கொண்டவனாய் வீட்டினுள்ளே பதற்றத்துடன் ஓடினான். தன் தாய் நெஞ்சுவலியால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்ததைக் கண்ட யான், உடனடியாக தாயை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றான். தாயின் நிலைமையைக் கண்ட யானும், அவனது அக்கா சாருவும் செய்வதறியாது இறைவனைப் பிரார்த்தித்த வண்ணம், கண்ணீருடன் நின்றனர். பல மணிநேர வைத்தியர்களின் போராட்டத்தின் பின் தாய்க்கு சிகிச்சை முடிவடைய ஏதோ ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சியில் தாயை அன்புடன் கட்டியணைத்துக் கொண்ட யான், ஏதோ சிந்தனையில் தனது சட்டைப்பைக்கள் இருந்த தொலைபேசியை எடுத்துப் பார்த்தான். நிஷா அவனுக்குப் பலமுறை தொலைபேசியில் அழைத்திருந்தது தெரிய வந்தது. சற்று நிமிடத்தில் நிஷாவிடமிருந்து வந்த அழைப்பிற்கு பதிலளித்த யான் விடயத்தைக் கூற நிஷா சில நிமிடம் ஸ்தம்பித்துப் போனவளாக, அவனது

வார்த்தைகள் மிகவும் பரிதாபமாகவே தொடர்ந்தன.

சில வாரங்கள் கடந்திருந்தன.

யான் வேலை முடித்துவிட்டு, வீட்டு வாசலில் மோட்டார் சைக்கிளை நிறுத்திவிட்டு பாதணிகளை கழற்றியவாறு உள்ளே நுழைந்தான். “யான் உனக்கொரு கடிதம் வந்திருக்கு மேசையில்வைச்சிருக்கு” என்றதாயின்கருத்துக்கு, “பார்க்கிறேன் அம்மா” எனப் பதிலளித்தவாறு, இரண்டு நாட்களாக தன் தொலைபேசி அழைப்பிற்கு பதிலளிக்காத நிஷாவிற்கு அழைத்தபடியே அழகான கடித உறையில் பொதியிடப்பட்டிருந்த அந்தக் கடிதத்தை எடுத்துப் படித்தவன், அவ்வளவு தான். இத்தனை வருடமாய் அவள் என்னிடம் காட்டிய அன்பு, அன்று தன் தாயைப் பற்றிய நலம் விசாரிப்புக்கள் எல்லாம் போலியானவை தானோ என்ற கேள்விகளோடு, சலவைக் கல்லில் செதுக்கப்பட்ட தாஜ்மகாலுக்குப் பின்னால் எப்படி ஒரு சலவை செய்யப்பட்ட காதல் இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமாகவே நிஷா மீது அவனுக்கு இருந்த காதலை தலையணைக்கு மட்டும் காட்டிக் கொடுத்தவாறு கட்டிலில் புரண்டுதுடித்துக் கொண்டிருந்தான். வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளையை நம்பி உண்மைக் காதலைதூக்கி ஏறிந்து சென்றுவிட்ட நிஷாவின் தன் நலத்தின் பிடியால் சிக்கி யானின் வாழ்க்கை தொடர்கிறது.

யாவும் கற்பனை.

தனுஷ்யா சந்திரதேவா

1 ஆம் வருடம்

கைத்தொழில் தகவல் தொழில்நுட்பம்

அம்மா...

போன் அடித்த போது அதிகாலை 4.45 மணி.

இவ்வளவு நேரத்தோடு யார் எடுப்பது என்ற குழப்பத்தோடு போனை எடுத்தேன். அண்ணா தான் கதைத்தான் “அம்மாக்கு கொஞ்சம் உடம்பு சரியில்லை வீட்ட வெளிக்கிட்டு வா.” என்ன உள்ளுகிறான் இவன்... “என்னடா சொல்லுறா அம்மாக்கு என்ன? “ “அதானே சொல்லுறன் அவாக்கு ஏலாது வா.” குரலில் வேகம் கூடியிருந்தது....

எதுவும் புரியவில்லை நேற்றுத்தான் வீட்டிலிருந்து வெளிக்கிட்டேன். அம்மா நல்லாதானே இருந்தா???? நம்பவும் முடியவில்லை நம்பாமலிருக்கவும் முடியவில்லை. யாரிடம் எடுத்துக் கேட்கலாம்? அப்பாவுக்கு எடுத்தேன்... “என்னப்பா எங்க நிக்கிறியள்? “ “ஓம் ஆச்சி நான் ஆஸ்பத்திரியில் அம்மாவ கூட்டி வந்தனான்” “ஏன் அப்பா என்ன நடந்த” “பிறகு கதைக்கிறன் ஆச்சி” வேறு கதையில்லை... அழுகையாய் வந்தது ஒன்றுமே புரியவில்லை இனம் புரியா பயம் குழந்து கொண்டது.

காலையில் ஒரு பஸ்தான் விட்டால் வேறு பஸ் இல்லை.....
எப்படியே பஸ் எடுத்து விட்டேன்..

பஸ்ஸின் வேகத்தை விட மனம் வேகமாய் அடித்துக் கொண்டது. என்னவாயிருக்கும் என்பதை தவிர வேறு கேள்விகள் இல்லை. என்னிடம்... என்னையறியாமல் கண்களில் கண்ணீர் காரணமே இல்லாமல்...

அம்மா என்றால் எல்லாருக்கு மேஸ்பெசல் தான். ஆனால் எனக்கு ரொம்ப ரொம்ப ஸ்பெசல். அம்மா என்பதை விட என்னுடைய அன்புத்தோழி. எனக்கான இரகசியங்கள் தெரிந்த ஒரேஜிவன்.

எனோ மனம் எங்கும் அம்மாவின் நினைவுகள். வீட்டிலிருந்து வரும் போது சண்டை வேறு அம்மாவுடன் கடைசியாக வரேக்கை பய்பாசி மரத்தில் இருக்கிற பய்பாசிப் பழத்தை புடுங்கச் சொன்னா.... “கம்மா போன இதை புடுங்கி என்ன செய்ற? “ என்ன நினைச்சிருப்பா அம்மா.

பஸ் ஒரு இடத்தில் நின்றிருந்தது. எல்லாரும் சாப்பிடப் போய்விட்டார்கள். அபி கூப்பிட்ட போது தான் தெரிந்தது எனக்கு... “வா போய் சாப்பிட்டு வருவம்” சாப்பிட மனமில்லை தான் ஆனால் நான் சாப்பிடாவிட்டால் அவனும் சாப்பிடமாட்டாள்.... சாப்பிடும் போது அவள் சொன்ன கதை எதுவுமே ஏறவில்லை. மனம் எங்கும் அம்மா மட்டும்தான்...

பஸ்யாழ்ப்பாணத்தை நெருங்க நெருங்க என்மனம் இன்னும் வேகமாய் அடித்துக் கொண்டது. அன்னா ஏத்த வாறன் எண்டிருந்தான். அபி சொல்லியிருக்க வேண்டும் நாங்களும் போக அன்னாவும் வானில் வரசரியாயிருந்தது... வான் ஆஸ்பத்திரி போகவில்லை மாறாக வீட்டிற்கு...

“ஏன் வீட்டு” ?????? என்னுள்ளே அடங்கிப்போனது கேள்வி. வீடு முழுவதும் ஆட்கள். அப்பாவந்து கட்டிக்கொண்டார். அக்காவந்திருக்கவில்லை. நானும் கத்தி அழுகிறேன் எனக்கே தெரியவில்லை... உள்விறாந்தையில் அம்மா சலனமில்லாமல் கண்கள் மூடியபடி... அதே புன்சிரிப்பு, பெரிய குங்குமம், அதே கொட்டன் சாறி... கத்திக் கத்தி அழுகிறேன் ஏன் அம்மா ஏன்? பதிலே சொல்லவில்லை...

நான் சொல்லும் அத்தனை கதையையுமே புன்முறுவதுடன் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் அம்மா... என்னை அழவிடாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் அம்மா.. அவ்வளவு கத்தியும் கண்டுகொள்ளவே இல்லை எத்தனை முறை கத்தி விட்டேன் எதுவுமே பேசாமல் சலனமில்லா புன்சிரிப்புடன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். என்னம்மா இது ???... வார்த்தைகள் எழவில்லை அதற்கு மேல்.

தி.சிதம்பரபாரதி

1 ஆம் வருடம்

தேயிலைத் தொழில்நுட்பமும் பெறுமதிசேர்ப்பும்

ரொமகாதை ஓர் இலக்கியக் கண்ணோட்டம்

கம்பராமாயணம் ஓர் அறிமுகம்

“யாமரிந்த புவவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவர் போல் இளங்கோ வைப்போல்
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை! ”.

என்கிறது மஹாகவி பாரதியாரின் கவிவரிகள். அத்தகைய பெருங்கவி கம்பரின் படைப்பாம் கம்பராமாயணம் எல்லாக் காலங்களிலும் போற்றப்படும் இலக்கியமாகும். இக்காவியந்தனை ஆராயும் பெரும் தமிழ்ப்பணியை பேரறிஞர்களும் சான்றோர்களும் சிரமேற் கொண்டு புரிந்ததோடு இதனாற் இக்காவியம் காலத்தினாற் அழியாததாகவும் கம்பரை உலகப் பெரும் கவிஞராகவும் வையமெங்கும் பறை சாற்றியது. 6 காண்டங்களும் 113 படலங்களும் உட்பட ஏறக்குறைய 10 500 பாடல்களும் கொண்டமைந்தது கம்பராமாயணம். வான்மீகி இயற்றிய காவியம் ஏழு காண்டங்களோடு இருப்பதை மீறி கம்பர் ஆறு காண்டங்களை மட்டும் பாடினார்.

இராமகாவியத்தினில் விருத்தப்பா கம்பரது கைவண்ணத்தில் உச்சநிலை பெற்றுள்ளது. அதனால் ‘விருத்தம் எனும் ஒன்பாவிற்கு உயர் கம்பன்’ என்று மெச்சப்படுகின்றார். உரைநடை இராமாயணத்தில் இவ்வெழில் எடுத்துக்காட்டப்படாமையினால் அதன் சிறப்பும் சுவையும் நம்மவர்க்கு புதினமாக இருக்கக்கூடும். கதை நிகழ்வுக்கேற்பவும் ஒவ்வொரு கதாபாத்திரங்களின்

குண இயல்புகளுக்கேற்பவும் வெவ்வேறு செய்யுட்களில் விமர்சித்து இருப்பது கம்பனின் புலமைக்கு ஓர்எடுத்துகாட்டாகும். இச்சிறப்பம்சத்திற்கு மேற்கோளாக ஒரு செய்யுளைக்கருத்திற் கொள்ளலாம். சூர்ப்பனகை இராமனை மயக்கும் நோக்கில் எழில்கோலம் பூண்டு வருகையில்,

“பஞ்சியோளிர் விஞ்சுகுளிர் பல்லவ மனுங்க

செஞ்செவிய கஞ்சமிர் சீறைய ளாகி

அஞ்சொலின மஞ்சையென அன்னமென மின்னும்

வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள் ”.

கம்பனின் வருணனைச் சிறப்பும் கவியாற்றலும் ஒவ்வொரு செய்யுளையும் வெவ்வேறு ஒவியங்களாக அமையச் செய்துள்ளன. உலாவியற் படலம், பூக்கொய்ப்படலம், நீர் விளையாட்டு படலம் என்பன வருணனைச் சுவை மிதமிஞ்சிய செய்யுட்களாகும். இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக கதாபாத்திரங்களை எடுத்துக்காட்டி கதை நகர்த்திச் செல்லும் பாங்கும் அழுர்வமாகவுள்ளது. ஒவ்வோர் பாடலிலும் கம்பரின் பாத்திரவார்ப்பு பண்பு, உணர்ச்சிகளுக்கு ஒளியூட்டுவதோடு, இராமாயணத்தை கம்பநாடகமோ என்று எண்ணத் தூண்டுகிறது.

கம்பரின் பின்னணி

தமிழின் பெருமைக்கும் தமிழ் இலக்கியத்தின் செழுமைக்கும் சான்றாக திகழும் கவிச்சக்கரவர்த்தியோன் கம்பர் வான்மீகி முனிவர் தம் காலத்தில் வழங்கிய இராமன் சரிதத்தை தமிழில் தம் கவித்துவத்தின் எல்லைக்கே சென்று பேரிதகாசமாக இயற்றினார். சோழர் கால காவியமாக விளங்கிய இராம இதிகாசம் வடமொழிக் கதைகளைத் தழுவி எழுந்தது. இராமனின் கதை பாடுவதற்கு ஓர் அடிப்படையாகவே கம்பர்வான்மீகி கதையை எடுத்துக்கொண்டார். அதன் நோக்கில், கதையம்சத்திற்கு கம்பர்வான்மீகியை தழுவிய போதிமும் காவிய படைப்பிற்கு கம்பர் முற்று முழுக்க சுய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியதோடு, சில தருணங்களில் அவரது கவியாற்றல் வான்மீகியை விடவும் ஒரு படி மேலே சென்றாற் போலும் என்றே கூறலாம். வடநாட்டு கதையைக் கம்பர்கையாண்ட போதிலும், தமிழ்ப் பண்பாட்டை வெளிக்கொண்டும் விதத்தில் காவியத்தைப் பாடியுள்ளார்.

“வண்டு தமிழ்ப் பாட்டிசைக்கும் தாமரையே”

“காவிரி நாடன் கழனி நாடு”

என ஆங்காங்கே செந்தமிழ் இனிக்க கதைப்பாணியை நகர்த்திச் செல்கிறார்.

வளையாபதி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி மற்றும் சூலாமணி என அத்தனை ஐம்பெரும் காப்பியங்களும் ஒருங்கு சேர்த்தாற் போல் கம்பராமாயணம் அமைந்துள்ளது. அக்கால சோழ மன்னனின் அவையில் ஒட்டக்கூத்தரும் கம்பரும் இரு வேறு இராமன் கதைகளை பாடினர். ஆயினும் கம்பரின் இராமன் கதை அவையினரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு பூர்வங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

“எண்ணிய சகாத்தம் எண்ணூற்று
 ஏழின்மேல் சடையன் வாழ்வ
 நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர்
 தன்னிலே கம்பநாடன்
 பண்ணிய ராம காதை
 பங்குனி உத்தரத்தில்
 கண்ணிய அரங்கர் முன்னே
 கவியரங் கேற்றினானே”.

கம்பராமாயணப் பாடற் சிறப்பு

கம்பரின் செய்யுட்கள் தனித்தும் சுவைக்கக்கூடிய னவாக உள்ளன. தனித்தனி படலங்களாகவும் ஒருங்கு சேர்த்தும் சுவைக்க இயலும். இது இராமாயணத்திற்கே உரிய தனிச்சிறப்பாகும். இதனிடையே அழகுக்கு அழகு சேர்க்கும் இதன் பாடல்கள் ஆழந்த இலக்கிய உலகிற்கு எம்மை இழுத்துச் சென்று இரசனையின் உச்சத்தில் இருத்தி விடுகின்றது. இதன் எழிலையும் இனிமையையும் காலம் கடந்து சென்று சுவைத்தாலேயன்றி அதை உணர்வதும் அனுபவிப்பதும் பொய்மையாகிவிடுமன்றே. அதற்கொப்ப வெவ்வேறு தருணத்திலமைந்த பாடல்கள் இங்கே ஒப்பு நோக்கப்படுகின்றது.

தசரதன் மீது அன்பும், இராமன் மீது பாசமும் கொண்டிருந்த கைகேயி, மந்தரையின் சூழ்சியால் மனம் மாறியதால் இலக்குவன் கையேயி மீது கோபங் கொள்கிறான். அதன்போது இராமன் அவனை சாந்தப்படுத்தும் விதம் சிறப்பாக அமையப் பெற்றுள்ளது. கதை நோக்கோடு பொருந்துவதோடு அவனது பாத்திரப் பண்பை தெற்றென காட்டுகின்றன.

“நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை அற்றே
 பதியின் பிழையன்று பயந்துநமைப் புரந்தாள்
 மதியின் பிழையன்று மகன் பிழையன்று மைந்த
 விதியின் பிழைநீ யிதற்கு என்கொல் வெகுண்ட தென்றான்”.

சீதையும் இராமனும் ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்த காட்சியை கம்பர் பின்வருமாறு சுவைபட இயம்புகிறார். உள்ளத்தின் உணர்வுகளை அவ்வண்ணமே வெளிச்சமிட்டு காட்டும் இச்செய்யுட்கள் காவிய உலகில் சரித்திரம் படைத்துள்ளன. உலகின் இலக்கிய படைப்புக்கள் எத்தனை! எத்தனை! அதனினும் இவ்வரிகள் தனக்கென ஓரிடம் செய்து புகழ்டைந்துள்ளதுடன் அன்றலர்ந்த மலர் போல் மனங்களில் இனிது சேர்க்கின்றன.

“எண்ணரும் நலத்தினாள் கிணையன் நின்றுழி
 கண்ணொடு கண்ணினை கவ்வி ஒன்றையொன்று
 உண்ணவும் நிலைபெறாது உணருவும் ஒன்றிட
 அண்ணலும் நோக்கினான் அவளும் நோக்கினாள்”

“பருகிய நோக்கு எனும் பாசத்தால் பிணித்து
ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்
வரிசிலை அண்ணலும் வாட்கண் நங்கையும்
இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தினார்”.

சிதை இராமனை முதலிற் கண்டபோது அவளது மனவுணர்வை கம்பர் அழகாக கவிதையில் வடிக்கின்றார். அவளது வியப்பை கம்பர் புலப்படுத்துவதோடு, அவ்வண்ணமே எம்மையும் வியப்பின் எல்லைக்கே கொண்டு செல்கிறார். சுருங்கக் கூறின், நாமும் அக்கதாபாத்திரமாகவே மாறவும் தூண்டுகிறார்.

“கடலோ! மழையோ! முழுநீலக் கல்லோ! காயா நறும் போதோ
பட்ர் பூங்குவனை நாண் மலரோ! நீலோற்பலமோ! பானலோ!
இடர்சேர் மடவார் உண்பது ஏதோ? என்று தளர்வாள் முன்
மடல்சேர் தாரான் நிறம் போலும் அந்தி மாலை வந்ததுவே!”.

இராமாயணம் ஒரு கம்பச்சித்திரம் என்று மிகைப்படுத்தியிருப்பது பலரும் அறிந்திருக்கக் கூடும். வருணனைச்சுவை உன்னதமாக கையாளப்பட்டிருக்கும் நுட்பத்தால் இவ்வாறு அடையாளப்படுத்தியிருப்பது எப்படி இருக்குமென்பதற்கு தக்குதாரணம் ‘மிதிலை நகர் பவனி’:

“மானினம் வருவ போன்றும் மயிலினம் திரிவ போன்றும்
மீனினம் மிளிர்வ போன்றும் மின்னினம் மிடைவ போன்றும்
தேனினம் பம்மி ஆர்ப்பச் சிலம்பினம் புலம்ப எங்கும்
பூநனை கூந்தல் மாந்தர் பொம்மன புகுந்து மொய்த்தார்”.

மிதிலை நகரில் இராமன் தேரில் பவனி வருகனையில் முட்டி மோதிக் கொண்டு அவனைக்காண கூடியிருக்கும் பெண்களின் உள்ளங்களும் அவனுடனே போகின்றனவாம். அந்த உள்ளங்களை பிடிக்க ஒடுவது போல பெண்கள் ஒடுகின்றனராம். மற்றவர்களை ஒதுக்கித் தள்ளி விட்டு, அவனை பார்ப்பதற்காக அவனைச் சுற்றிலும் மொய்த்தனர்.

குகனிடம் இலக்குவன் கானகத்தில் எங்கேயென பரதன் வினவியபோது,

“அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச
வில்லை ஊன்றிய கையொடும் வெய்து உயிர்ப்போடும் வீரன்
கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய், கண்கள் நீர் சோரக் கங்குல்
எல்லை காண்பளவும் நின்றான், கிமைப்பிளன் நயனம் என்றான்”.

என்றுரைத்தான். அண்ணலும் பிராட்டியும் உறங்கும் வேளையில் வில் ஊன்றிய கையனாய், கண்களில் நீர் சேர விடிய விடிய கண்விழித்து காவல் செய்தான் என்பதை கம்பன் உணர்வுடூர்வமாக கவி செய்துள்ளான்.

குரப்பனகை எனும் அரக்கியின் மூக்கை அரிந்ததால், அதை அவள் இராவனனிடம் முறையிட்ட போது அவன் அளவில்லா கோபங் கொள்ளலாயினான். அப்போது அவன் அடைந்த நிலை கம்பரது வாக்கில் அனலாய் படர்கிறது. அரக்கனாகிய இராவனன் கோபத்தின் தோற்றமாய் உருப்பெரும் நிலை சித்தரிக்கப்படுகின்றது.

“மழுத்த பில வாய்கள் தொறும் வந்து புகை முந்தத்
துழுத்த தொடர் மீசைகள் சுறுக்கொள உயிர்ப்பக்
கழுத்த கதிர் வாள் எயிறு மின் கஞல மேகத்து
இழுத்த உருவம் ஒத்து உரரி, “யாவர் செயல்?” என்றான்”.

இராம-இராவண உக்கிரமான போர் நடந்த வேளையில் அப்போர்க்களைக் காட்சிகள் பின்வருமாறு வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

“ஆடுகின்றன கவந்தமும் அவற்றோடு ஆடுப்
பாடுகின்றன அலைகயும் நீங்கிய பணக்கை
கோடு துன்றிய கரிகஞும் பரிகஞும் தலைக்கொண்டு
ஓடுகின்றன. உலப்பு இல. உதிர் ஆறு உலரி”.

“ஓடின புரவி, வேழம் ஓடின, உருளைத் திண்டேர்
ஓடின, மலைகள் ஓட, ஓடின உதிரப் பேர் ஆறு
ஆடின கவந்த பந்தம் ஆடின அலைக மேல் மேல்
ஆடின பதாகை ஓங்கி ஆடின பறவை அம்மா!”.

போர்க்களத்தில் உதிரம் பெருக்கெடுக்க, துதிக்கை துண்டிக்கப்பட்ட யானைகளும் குதிரைகளும் தலைத் தெறித்தோட என்று போர்க்களைக் காட்சிகள் அதே பரப்பரப்புடனும் வேகத்துடனும் விமர்சிக்கப்படுகிறது. இராமபிரான் தாடகையை வதம் செய்தபோது அவனது கைவண்ணமும் கால் துகள்கள் பட்டு அகலிகை சாப விமோசனம் பெற்று எழுந்தபோது கால் வண்ணமும் கண்டதாகக் கூறும் கம்பனின் கவிக்கூற்று கோசிக முனிவர் புகழ்வதை எடுத்தியம்புகின்றது.

“இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம் இனி உலகுக் கெல்லாம்
உய்வண்ணம் அன்றி மற்று ஓர் துயர் வண்ணம் உறுவது உண்டோ?
மைவண்ணத்து அரக்கி போரில் மழை வண்ணத்து அண்ணலே, உன்
கைவண்ணம் அங்கு கண்டேன். கால்வண்ணம் இங்கு கண்டேன்!”.

திருவடகுட்டுப் படலம்

இராமகாதையின் இரண்டாவது காண்டமாகிய அயோத்தியாகாண்டத்தின் இறுதிப்படலமே திருவடி குட்டுப் படலமாகும். இப்படலம் இராமன் கதையில் மிக முக்கியமான படலமாகும். தந்தையின் கட்டளைகேற்ப காடாள வந்த இராமனின் மனவறுதியை இப்படலம் விளக்குகிறது. இராமன்-பரதன்-இலக்குவனின் உறவு நிலையும் உணர்வு நிலையும் நன்கு துலக்கப்பட்டுள்ளன. இராமனைத் தேடி பரதன் சித்திரக்கூடத்திற்கு வந்தபோது, இலக்குவன் அவனைத் தவறா மதிப்பிட்டு போர்க்கோலம் பூணுகின்றான். ஆனால் பரதன் இராமன் மீது அளவு கடந்த அன்புடையவனாக இருக்கின்றான். இராமன் காடாள வந்தபோது, பரதன் அயோத்தியில் இல்லை. அவலத்தின் உருவாக இராமனைக் காண வருகின்றான்.

“தொழுது உயர் கையினன் துவண்ட மேனியன்
அழுது அழி கண்ணினன் அவலம் ஈது என

எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் தனை

முழுது உணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினான்".

தந்தையானதசரத மன்னின் பிரிவை அறிந்து இராமன்தீராத சோகமனநிலையதைகின்றான். கம்பரின் சொல்லோவியங்கள் இராமனின் சோகத்தை நன்குணர்த்துகின்றன.

சகோதரர்களின் சந்திப்பு இராமனின் காவியத்தில் கம்பர் கையாண்டதிருப்புமுனை என்றே கூறலாம். இராமன் மீளவும் நாடு திரும்பி நாடாள வேண்டுமென பரதன் விரும்பலாயினும் தந்தை சொல் காப்பதே அறமாகும் என்றுணர்த்திப் பரதனை நாடாள செய்கிறான் இராமன். பரதன் இராமனை எண்ணி ஆட்சி ஏற்று பணி செய்ய விழைகின்றான். இராமனுடைய திருவடித்தலத்தையே முடித்தலம் ஆக்குகிறான். "திருவடி சூட்டுப்படலம்" என்று கம்பரா மாயணத்தில் இடம்பெற பரதனே காரணம் மொழிபவனாக விளங்குகிறான்.

"அதித்தலம் இரண்டையும் அழுதகண்ணினான்

முதித்தலம் இவை என முறையின் குழனான்".

இராமன் பாதுகையை நாட்டினை ஆளும் பாதுகையாக மாற்றி சிறப்பித்த பரதனின் உயர்குணம் போற்றுதற்குரியது. மூன்று உடன் பிறப்புக்களின் குணங்கள் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டப்படுவதோடு, இராமன்தன்தம்பியர்க்கு உலகியல்முறைமையை தெளிவுபடுத்துகின்றான். தந்தையின் இறப்பால் அவர் வரமும் கழிந்துவிட்டது என்ற சிற்றெண்ணை கொள்ளாது இறப்பின் பின்னும் அறங் காப்பதே முறை என்றெண்ணி இயங்கும் இராமனின் உயரிய குணம் மெச்சத் தகுந்தது. திருவடித்தலம் தொடர்பான இந்நெறியினை கம்பனாலேயே முதன்முதலாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு அயோத்தியின் சிறப்பை, அதன் ஆட்சி பெருமையை கம்பர் திருவடி சூட்டுப் படலத்தில் தெளிவாக பதிவு செய்துள்ளார்.

மனிதவாழ்வில்எதிகொள்ளும் இடர்களையும் துன்பங்களையும் வெல்வது நன்னெறியுடாகவே கிட்டும் என்பதை கம்பர் உணரவைக்கிறார். முததோர் வழிநடத்தலும் இறைவன் தாழ்பணிதலும் ஆகிய மரபினாடு இக்காவியம் செழுமை பெற்றிருப்பதற்கு திருவடிசூட்டுப் படலம் சான்றாக விளங்குகின்றது எனில் அது மிகையாகாது.

அரக்கத்தனத்திற் ஒரு மனத நேயம்

ஒரு காவியத்தின் உச்சக்கட்டமே அதன் உயிர்நிலையாக அமையுமெனின் சாலப்பொருந்தும். அந்த வகையில் கம்பராமாயணத்தின் உயிர்நிலையாக அமைவது யுத்தகாண்டமாகும். அதனினும் மிகச் சவாரசியமான படலம் கும்பகர்ணன் வதை படலமாகும். ஒரு அரக்கனாக கும்பகர்ணனை உருவகித்து, பின் சீரிய குணங்களும் மனித நேயமும் கொண்டவனாக நம் மனக் கண்ணில் பதிய முனையும் பாணி கம்பருக்கே உரித்தானதே போலும். இராவணனை வென்று சீதையை மீட்பதையே தன் தலையாய கருமமாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் இராமன் இடையிடையே சில சங்காரங்களையும் செய்ய வேண்டி நேரிட்டது. தாடகை வதம், வாலி வதம் என்பன போல் கும்பகர்ணன் வதம் விசேடமானது. இவை அவ்வப்போது தர்மமே வெல்லும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட முனைகிறது. பிரம்மனிடம் சாகாவரம் பெற தவமிருந்த கும்பகர்ணன், தேவர்களின்

பீதியால்சரஸ்வதி அருளால் நித்திரை வரம் பெறலாயினான். ஆறு மாதங்கள் தொடர்நித்திரையும் பின் ஆறு மாதங்கள் விழிப்புமாக கம்பர் கும்பகர்ணனின் பாத்திரத்தை சிருஷ்டித்த விதம் புதுமை மிக்கது.

உடம்பின் ஒவ்வோர் அணுவும் பேராற்றல் பொருந்திய கும்பகர்ணனை தமையன் இராவணன் ஆயுதபாணியாக்கி, இராமன், இலக்குவன் மற்றும் வானரப்படைகளை அழித்து வரச் செப்பினான். ஆனால் கும்பகர்ணனோ நீதி பிறழாத மனப்பாங்குடன் அறநெறி போற்றுபவனாகவும் பெண்மையை பெருந்தன்மையாக நோக்குபவனாகவும் நின்று,

“கிட்டியதோ செரு? கிளர்பொன் சீதையைச்
சுட்டியதோ முனம் சொன்ன சொற்களால்
திட்டியின் விடம் அன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலையோ? இது விதியின் வண்ணமே!“.

என்றுரைத்தான். திருமகளாம் சீதையின் காரணமாக போர் வந்து விட்டதோ? விஷம் போன்ற சீதாதேவியைக் கொண்டு போய் இராகவனிடம் ஒப்படைத்து விடு என்றேனே கேட்கவில்லையா? எல்லாம் விதியின் செயல்! என்றிது பொருள்படுகிறது.

அவ்வரக்கர் சமுதாயத்தில் முற்றிலும் வேறுபட்ட குணமுடைய ஒரு உள்ளப்பாங்கை நாம் கும்பகர்ணனிடத்து நோக்கலாம். இராமனை வெல்ல இயலாது என அறிந்திருந்தும் சகோதரனிடம் இருந்த மேலான மதிப்பும் அவனுக்காக உயிரையும் பெரும் பொருட்டாக கருதாத நினைப்பும் அவனை ஒரு உன்னத மானிடனாகவே சுட்டிக்காட்டியது. முன்கூட்டியே நடக்கவிருப்பதை அறுதியிட்டு கூறி சகோதரனின் உயிரையையும் காக்க முனைகின்றான்.

“என்னை வென்றுளர் எனில், இலங்கை காவல்!
உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை ஆதலால்
பின்னை நின்று எண்ணுதல் பிழை அப்பெய்வளை
தன்னை நன்கு அளிப்பது தவத்தின் நன்றரோ”.

“அவர்கள் என்னை வெல்வார்களானால் உன்னை வெல்வது நிச்சயம். பிறகு யோசித்து பயன் ஒன்றுமில்லை. சீதையை விட்டு விடுவதே சிறந்த தவம்”. இதுநாள் வரை தான் செய்த குற்றங்களை பொறுத்தருள வேண்டி, திரும்பிப் பாராமல் போர்க்களாம் கும்பகர்ணன் செல்கின்றான். இராவணனின் கண்களில் கண்ணீரும் குருதியும் கலந்து வர, கூடியிருந்தவர்கள் அனைவருமே துன்பத்தில் ஆழந்தனர். போர்க்கள் விறுவிறுப்பில் இடையில் கம்பர் சோக உணர்ச்சிகளுக்கிடையில் ஒரு கணம் எம்மை மூழ்கடிக்கின்றார்.

இறக்கும் தறுவாயில் கூட தன் தம்பி விபீஷணனை காக்கும்படியும் இராவணன் அவன் உயிர் காவிக் கொள்ளாமலும் காக்கும்படியும் மிக உருக்கமான முறையில் வேண்டுகின்றான். இதனிலிருந்து அசரத்தனமான உருவங்காட்டி, மாண்பு மிக்க மனிதனாக கும்பகர்ணனது அகத் தோற்றத்தை எடுத்துக்காட்டி உளம் நெகிழி வைத்துள்ளான். சேற்றுக் குளத்தில்

செந்தாமரை பூப்பது போலும் சிப்பிக்குள் விலை மதிப்பற்ற முத்து போலும் கம்பர் இயம்பி இருப்பது இயற்கையின் நடைமுறையை பிரதிபலிக்கின்றது. நாளாந்த வாழ்விலும் இத்தகைய மானுடர்களை காண்கின்றோமல்லவா?

கம்பராமாயணம் எனும் பெருங்காவியத்தினுடே கம்பர் காவிய நாயகனான இராமனை வான்மீகி படைத்த இராமனினின்றும் புதிய வேறுபட்ட இராமனாக வார்த்துள்ளார். வான்மீகியின் கரங்களில் புருஷோத்தமனாக மனிதருள் மாணிக்கமாக விளங்கிய இராமன் கம்பரின் அரவணைப்பில் தெய்வமாகவே மாறி விட்டிருந்தான். கம்பர் தம் கவித்திறத்தினால் தமிழிலக்கியத்தில் சிறந்த காவியகர்த்தாவாக தம்மை நிலைகொள்ளச் செய்துள்ளார்.

காலத்தினும் அழியாத பெருங்காவியமாம் இராமகாதை செம்மொழியாம் தமிழ் மொழிக்கு மென்மேலும் அனி சேர்க்குமன்றோ! உலகத் தமிழர் நெஞ்சங்களில் சங்க நாதமாய் நீடித்து வாழுமன்றோ!

“வெங்குருதி தன்னீர் கமழ்ந்து வீரஞ்செய்கின்ற

தமிழ் எங்கள் மூச்சாம்!!!”.

“கலை நாங்கை இதழ் புன்னகைக்கே

விலை ஏது தலை தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்!!!”.

யசோக்ரத்தனா மும்பூர்த்தி

3 ஆம் வருடம்

கைத்தொழில் தகவல் தொழில்நுட்பம்

பிச்சை

இலங்கைத் திருநாட்டின் வட்லோடியில் அமைந்து விளங்கும் அழகிய தீபகற்பம் யாழ்ந்கராகும். மூன்று பக்கமும் நீல வண்ணக் கடல்லை மோதி காட்சியளிக்கும் எழில்மிகு குடா இதுவாகும். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இலங்கையில் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப்போர்காரணமாக பலவழிகளிலும் பாதிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் இன்னமும் உயரிய வளர்ச்சியைப் பெறவில்லை. இந்திலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிச்சைக்காரர் எனப்படும் யாசகம் பெறுவோர் என்னிக்கை அதிகரித்துள்ளது. யாசகம் என்பது வறுமைநிலை காரணமாகவும், தமது இயலாமை காரணமாகவும் பிறரிடம் கையேந்தி வாழும் நிலையைக் குறிக்கிறது. மக்கள் பயணிக்கக்கூடிய பேருந்து, புகையிரதம் போன்றவற்றிலும் வீதியோரங்களிலும் யாசகம் பெறுவது அதிகமாகிவிட்டது. இலங்கையிலே வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழேயுள்ள மக்களது தேவைகளை நிறைவேற்றியதற்காக பல உதவிக் கொடுப்பனவுகள் அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதிலும் யாசகம் புரிவோரது என்னிக்கையும் யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது.

**திரு. எம். தயானந்தன்
(பிரதேச செயலர் - யாழ்ப்பாணம்)**

பிச்சைக்காரர் எனப்படுவோர் தனிப்பட்டவர்களாகவும், சமூகத்தால் ஒதுக்கப்பட்ட வர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தைக் கொண்டு நடத்த அரசு பல உதவித்திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் பிச்சை எடுப்போர் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. பிச்சை எடுப்பதற்கு தடை என்றோ எவ்வித சட்டமும் கொண்டு வரப்படவில்லை. இருப்பினும் அது மக்களிற்கு இடையூறு ஏற்படுத்தப்படுமேயானால்

அவர்கள் மீது சட்டநடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். அரசாங்கம் அவர்களிற்கு சுயதொழிலை மேற்கொண்டு வாழ ஊக்குவிப்பு தொகையினை வழங்க தயாராகவுள்ளது. ஆனால் அவர்கள் அதனைக் கொண்டு தமது வாழ்வைக் கொண்டு நடத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.

மனித வாழ்க்கைக்கு மிக முக்கியமானது பணம். பணத்தை மனிதன் சம்பாதித்தால் தான் வளமான வாழ்க்கை வாழ முடியும். அன்றாடமோ அல்லது மாத வருமானமோ இல்லாதவர்கள் தமது தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாது கஷ்டப்பட்டுகிறார்கள். இவ்வாறு வறுமை நிலைக்கு தள்ளப்படும் போது யாசகம் புரிந்தாவது உயிர்வாழ வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு தள்ளப்பட்டுகிறார்கள். யாசகம் புரிவோரின் இந்த நிலைக்கு மூன்று விதமான காரணிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று பிறக்கும் போதே வறியநிலை காரணமாக பிச்சை எடுக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக உறவுகளால் கைவிடப்பட்ட நிலையில் ஏழ்மைநிலை காரணமாக பிச்சை எடுக்கிறார்கள். மூன்றாவதாக தீய சக்திகளால் கஷ்டப்பட்டவர்கள் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு பிச்சை எடுக்க வைக்கப்படுகின்றனர்.

திருமதி வி. செல்லம்மா (யாசகம் பெறுவோர்)

எனது கணவர் இறந்துவிட்டார். எனது கஷ்டத்தின் நிமித்தம் பிச்சை எடுத்துத்தான் உயிர் வாழ்கிறேன். எனது பேரனையும் பிச்சை எடுத்துத்தான் படிப்பித்து வருகிறேன். அரசாங்கத்தால் கிடைக்கும் உதவிப்பணம் எனக்கு போதுமானதாக இல்லை. ஆதலால் உண்மையோடும் நேரமையோடும் பிச்சை எடுத்து சீவிக்கின்றேன். நான் ஒரு இருதய நோயாளி. எனது சொந்த இடம் காக்கக்கீவு. எமது கிராம சேவகரிடம் எனக்கு வீட்டுத்திட்ட உதவி கேட்ட நிலையில் அதற்கு அவர்பல சான்றாதாரங்களை என்னிடம் கோருகின்றார். எனது மகள் இறப்பதற்கு முன்னர் அதனை எங்கு வைத்தாரோ தெரியவில்லை. எனக்கு அறுபது வயதாகிவிட்ட நிலையிலும் எனது பேரனை மாதம் ஒரு தடவையாவது பார்க்க வேண்டும் என்ற காரணத்தால் முதியோர் இல்லத்திற்கு கூட செல்ல விருப்பமில்லாது இருக்கிறேன். ஏனெனில் என் பேரன் அநாதரவான நிலையில் என்னையும் பார்க்காதுவிட்டால் அவன் யோசித்து மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு விடுவான்.

யாழிப்பானத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்தகால போர்க்கால சூழ்நிலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், உடல்ஊனமுற்ற நிலையில் யாசகம் புரிவதனையாழிப்பானத்து பேருந்து நிலையங்களிலும் அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. யாழிப்பானத்தில் தற்போது வெளிமாவட்டத்திலிருந்து வந்து யாசகம் புரிவதும், போலி மருத்துவ சான்றிதழைக் காட்டி வைத்திய செலவிற்கென யாசகம் பெறுவதும் வழக்கமாகிவிட்டது. “வந்தாரை வாழ வைக்கும் எம் மன் என்பதனாலோ தெரியவில்லை. வெளி மாவட்டத்திலிருந்து யாழிப்பானத்திற்கு யாசகம் பெற வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் யாழி மன்னில் அநாதை இல்லங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், சுயதொழில் நிறுவனங்கள், குழந்தைகள் பராமரிப்பு நிலையங்கள் என்பன இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் யாசகம் பெறுவோரது எண்ணிக்கை குறைவதாயில்லை. ஏனெனில் இலங்கையைப் பொறுத்தவரை யாசகம் புரிவதற்கு தடை என்று எவ்வித சட்டமும் கொண்டு வரப்படவில்லை. இருப்பினும் யாசகம் புரிவோரிற்கு மட்டுப்பாடுகளும், குழந்தைகளுடன் சென்று யாசகம் புரிவதற்கான தடையும் நடைமுறையில் உள்ளன. கட்டுப்பாடுகளின்றி சுதந்திரமாய் உடல் நோவின்றி பிச்சை எடுப்பது சுகமான வழி என்று நினைத்து விட்டார்கள் போலும்.

திரு. ஆர். கங்கைமெந்தன்
(பேருந்து நிலையக் கட்டுப்பாட்பாளர்)

பேருந்து நிலையத்தில் பிச்சை எடுப்பதற்கு யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதனையும் மீறி அங்கு பிச்சை எடுக்க வந்தால், குறிப்பாக குழந்தைகளுடன் பிச்சை எடுக்க வந்தால் அவர்கள் மீது மனிதாபிமானம் காட்ட வேண்டிய சூழ்நிலையில் உள்ளோம். ஆனால் அவர்கள் இவ்வாறான பொது இடங்களில் பொதுமக்களிற்கு தொந்தரவு ஏற்படுத்தும் வகையில் நடந்து கொண்டால் அவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது கடமையாகும். எடுத்திருக்கிறது என்று ஆராய்ந்தால் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும்.

பண்ததைப் பெற்று விடுகிறார்கள். இதனால் இவர்களின் எண்ணிக்கையும் நாளூக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கிறது. இந்த விடயத்தில் அரசு என்ன நடவடிக்கை.

திருமதி ச. சிவபாக்கியம்
(யாசகம் பெறுவோர்)

இலங்கையில் நடைபெற்ற 1990 ஆம் ஆண்டு பிரச்சினைக்குப் பிறகு தான் எமக்கு இவ்வாறான இழிவுநிலை ஏற்பட்டது. நாங்களும் ஆரம்பத்தில் சொந்த காணியில் வசித்து வந்தோம். ஆனால் தற்போது எமது சொந்தக் காணிக்குச் செல்வதற்கே அனுமதிக்கவில்லை. இராணுவத்தினர் அதனை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். எமது கிராமசேவகரிடமும் இது தொடர்பில் அறிவித்தபோதிலும் அவர்கள் எமக்கு உதவுவதாயில்லை. நான் தற்போது வல்லிபுரக் கோயில் மடத்தில் தங்கி வருகிறேன். எனது தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக பிச்சை எடுத்து வருகின்றேன்.

இலங்கையில் யாசகம் புரிவோரிற்கு மறுவாழ்வு அளிக்கக்கூடிய உதவித்திட்டம் ஒன்றை உருவாக்குவது தொடர்பாகவும் புதிய கொள்கை திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவது தொடர்பாகவும் ஆராய்ந்து வருவதாக அன்மையில் சமூக சேவைகள் அமைச்ச ஊடகங்களிற்கு தெரிவித்த போதிலும் அது இன்னமும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. வறுமையில் வாடி நிராதரவான நிலையில் யாசகம் புரிய வருவோருக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க வேண்டியது அரசின் கடமையல்லவா?

சௌல்வி ச. சாந்தா
(யாசகம் பெறுவோர்)

கடந்த பத்து வருடங்களிற்கு முன்னர் எனது குடும்பத்தினரோடு வாழ்ந்து வந்தேன். 1987 ஆம் ஆண்டு கலவரத்திற்குப் பின்னரே எனது குடும்பத்தாரை இழந்து அநாதரவான நிலையில் பிச்சை எடுத்து வருகிறேன்.

இலங்கையின் தலைநகர் கொழும்பில் அன்மைக்காலமாக தொடருகின்ற கொலைச் சம்பவங்கள் அங்கு யாசகம் புரிவோரை மட்டுமல்ல யாழ்நகரிலும் யாசகம் புரிவோரையும் அச்சத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளது. யாசகம் புரிவது ஒரு சமூகப்பிரச்சினை, தன்மானத்தையும் பாராது தமது குடும்பச் சூழ்நிலை காரணமாக யாசகம் பெற்று அதனை குடும்பத்திற்கு கொடுத்து வரும் ஒரு சில யாசகர்கள் பல சவால்களையும் எதிர்கொள்கிறார்கள்.

திருமதி வி. விமலா
(யாசகம் பறுவோர்)

எனது கணவர் இறந்துவிட்டார். எனது பிள்ளைகளை விடுதி ஒன்றில் சேர்த்து பிச்சை எடுத்து படிப்பித்து வருகின்றேன். அரசாங்கம் எமக்கு போதியளவு உதவிகளை ஏற்படுத்தித் தரவில்லை.

“பிச்சை எடுத்துத்தான் உயிர்வாழ வேண்டும் என்றநிலை மனிதர்களிற்கு ஏற்பட்டால் அவர்களே படைத்த இறைவன் கெடுக என்றுதான் கூறவேண்டும். திட்டங்களும் சட்டங்களும் நிறைவேற்றும் அரசாங்கத்தின் செயற்பாடுகளில் உள்ள அலட்சியம் தான் இந்த அவலங்களுக்கெல்லாம் காரணம். வேலைவாய்ப்பு இன்மை, கடமையை உணராமை, சொந்த இருப்பிடம் இன்மை போன்ற நிலைமைகளே பிச்சை எனும் இழிவான நிலைக்கு மனிதனை தள்ளிவிடுகின்றன.

திரு. ம. தில்லைந்தாஜா
(உதவிப் பரிசோதகர் யாழ் மாநகரசபை)

யாழ்ப்பாணத்தில் பிச்சை எடுப்போர் தொகை நாளாந்தம் அதிகரித்து வருகின்றது. இவர்களில் சிலர் தெரிவு செய்யப்பட்டு யாழ்மாநகர சபையானது 2014 ஆம் ஆண்டு அவர்களிற்கு மேசை ஒன்றும் அதனோடு சேர்ந்த கடையும் கொடுத்து அவர்கள் சிறு மேசை வியாபாரம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படுத்தி கொடுத்தது. ஆனால் அது இன்றுவரையும் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டு வரவில்லை.

கடந்தகால போர்ச்சுமல் தமது உடைமைகளை இழந்து உயிர் மீண்டு வந்தவர்களிற்கு என்ன மறுவாழ்வு வாய்ப்புக்களை வழங்கியது. அரசாங்கம்? அதற்கான திட்டங்கள் என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாது. இவ்வாறான நிலையில் யாசகம் புரிவோரது என்னிக்கையும் யாழ்நகரில் அதிகரித்துள்ளது என்று தான் கூற வேண்டும்.

இனிவரும் காலங்களிலாவது யாழ் பேருந்து நிலையத்திலும் அதனை அண்டிய பகுதிகளிலும் யாசகம் புரிவோரது பிரச்சினைகளை அரசு தீர்த்து வைக்க வேண்டும். அதற்காக அரசு அமைப்புக்கள் அவர்களது நலனில் அக்கறை உள்ளவர்களாக மாற வேண்டும். அவர்களிற்கு அரசாங்கத்தால் கிடைக்கக்கூடிய உதவிகளைப் பெற்றுத்தர வேண்டும். சுயதொழில் செய்து தமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய அவர்களிற்கு வழிகோல வேண்டும். பிச்சை எடுப்பவர்களைக் கண்டால் உரிய பாதுகாப்பான அமைப்புக்களில் கொண்டு போய் சேர்க்க வேண்டிய கடமை ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உண்டு. யாசகம் புரியும் இவர்கள் நாளை திருடர்களாக கொள்ளைக்காரர்களாக, மிக மோசமான குற்றவாளிகளாகவும், தீவிரவாதிகளாகவும் தடம்மாற வாய்ப்புள்ளது. இத்தகைய மோசமான சமுதாயம் உருவாவதை தடுக்கும் பொறுப்பு நம் எல்லோருக்கும் உண்டு.

காயத்தீரி மனோகரன்
3ஆம் வருடம்
கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

பட்டத்தை நோக்கிப் பரிதாபமான பாதையைத் தாண்டும் மாணவர்கள்

ஆம், அன்று பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவாகும் மாணவர்களின் விபரங்கள் வெளியாகின்றன. பல்கலைக்கழகத் தெரிவு கிடைத்த மாணவர்களின் முகத்தில் அளப்பரிய பிரசாசம், எல்லை இல்லா ஆனந்தம். சிறிய மனக்கவலை வெவ்வேறு துறைகளுக்குப் பிரிந்து செல்வதுதான். பெற்றோர் மனதிலும் அளப்பரிய ஆனந்தம்.

அந்தநாள் பல்கலைக்கழகத்தை நோக்கி பிரயாணம் செல்லும் நாள். பிள்ளையைப் பிரியாத பெற்றோர். பெற்றோரை, சகோதரரைப் பிரியாத பிள்ளைகள், எல்லோர் மனதிலும் நினைவலைகளின் மோதல்கள், பிரயாண நேரம் நெருங்க நெருங்க வெளிக்கொணர முடியாத கவலைகள். வாகனம் புறப்பட்டுவிட்டது பல்கலைக்கழகம் நோக்கி, நுழைவாயிலைப் பார்த்ததும் ஆமாம் நான் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவராகப் போகிறேன், பட்டதாரியாகப் போகிறேன் என்ற இன்பம்.

முதலில் பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. வரிசையில் நின்று பதிவுகளைப் பெற்றவுடன் விடுதிக்கான அனுமதி அந்த நிமிடத்தில் திணறிய சில மாணவர்கள். புதிய இடத்தில் வெளியில் விடுதி அனுமதி கிடைத்ததுதான். அடுத்து முந்தியடித்து தமது பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு விடுதியை நோக்கிச் செல்லும் மாணவர்கள் அன்று மாலையானதும் புது இடம், பெற்றோரைப்

பிரிந்ததுயரம் தாங்கமுடியாததுன்பம் மனத்திரையைக் கிழித்தது. வெளியே பார்த்தால் பசுமை நிறைந்த இடமும், நட்சத்திரங்களும் சக தோழர்களும் ஆறுதல் கூற நித்திரைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலை.

அடுத்து உணவு விடயம். அம்மா அவித்த பிட்டின் வாடையைக் கூடக் காணமுடியாது. அப்பாடாநாலான்டு காலம் எப்படி ஒட்டுவது. அம்மாதந்து உணவு வகைகள் கைகொடுத்தன. எத்தனை நாட்கள்? முடியாது ரொட்டியும் பருப்பும் சாப்பிட வேண்டியநிலை முதலில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டோம். அடுத்து உணவு விடயம், அடுத்து என்ன? ஒப்படைகள் ஒப்படைக்க வேண்டும். எத்தனை தேடல்கள் எத்தனை நித்திரை விழிப்புகள் அத்தனையும் தாண்டி ஒப்படைகள் ஒப்படைப்படு. பண்டிகைக் காலங்கள் என்றதும் வீடு செல்லும்போது எத்தனை எத்தனை இன்பம், விடுமுறை முடிந்து திரும்பும் போது வெறுமையான வலி, அத்தனை துன்பம், சந்தோசமான நிலையாயினும் துன்பமான நிகழ்வாயினும் உடனடியாகப் பங்குபற்றமுடியாத நிலைகள். இவ்வாறு ஒருவருடம் உருண்டு சென்றது. விடுதியை விட்டு வெளியேற வேண்டிய காலம், வீடு தேடி அலைந்தது. “எந்த ஊரும் நம் ஊர் போலாகுமா” எத்தனை சிக்கல்களுக்கிடையில் வீடு வாடகைக்குப் பெறப்பட்டது. வாடகை வீட்டில் இருப்பது முதல் அனுபவம். தோழர்களின் அரவணைப்பில்லையானால் பட்டம் பெறுவது கஷ்டமான விடயம். அவசரமான நிலைகளில் இத்தனை பரிதாபமான பாதைகளைத் தாண்டியா இவ்வளவு பட்டதாரிகளும் வெளியேறினார்கள்.

பட்டம் ஒன்று சும்மா இல்லையம்மா கஷ்டமும் வேண்டும். அன்பான தோழர்களினதும், அறிவான விரிவுரையாளர்களினதும் உதவிதான் எம்மை ஒரு பட்டதாரியாக நிமிர்ந்து வாழ உதவுகிறது. கல்வி என்பது ஒரு பெருங்கடல் அதில் எத்தனையோ பட்டங்களைப் பெற வேண்டியுள்ளது. அத்தனைக்கும் வழிவகுத்த பெற்றோருக்கும் எமது ஆசான்களுக்கும் நன்றிகள்.

துஷாந்தினி பவளகாந்தராஜா

2 ஆம் வருடம்
விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

உயர்தினை

You don't need to climb a mountain to know that it's high – Paulo Coelho

மலைகளை வெறுப்பவர்கள் இவ்வுலகில் எங்காவது இருக்க வாய்ப்புண்டோ. இப்போதெல்லாம் மலைகளை நேரடியாகப் பார்க்கும் போது நான் முதன் முதலில் வரைந்த ஓவியம் தான் என் ஞாபகத்திற்கு வந்து செல்லும். அந்த மலை புற்களால் போர்க்கப்பட்டு கதிரவனால் ஒளியூட்டப்பட்டும் அந்த ஒளியை இரட்டை இறக்கை பறவைகள் நுகர்ந்து கொண்டும் சென்றிருக்கும். அந்த காலப்பகுதியில் மலை என்றால் இவ்வாறு தான் இருக்கும் என்று இருபரிமாணத்தில் கற்பிக்கப்பட்டது. ஓவியங்கள் மூலமாக என் கற்பணை 20 வருடங்கள் நீடித்திருந்தது. சிறு வயதில் மிக அரிதாக நான் மேற்கொண்ட பேருந்துப் பிரயாணங்களில் யன்னல் இருக்கைகள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் வழியில் தென்படும் அடர்ந்த பற்றைகளிலும் காடுகளிலும் மலைகளை வளர்த்து சிறிது நேரம் கானுலா செல்வேன்.

ஒரு மலையை முகம் கொடுக்க நேரிட்டால் முதலாவதாக நாம் செய்வது என்னவாக இருக்க முடியும்

- ▶ நம் வேலை என்னவோ அதைப் பார்த்து அதனை சுற்றி செல்ல முடியும்.
- ▶ அதன் அடியில் ஒரு சுரங்கப்பாதை அமைத்து அதனாடு செல்ல முடியும்.
- ▶ அதனை வெடித்து சிதற்றிக்க முடியும்.
- ▶ அவ்வாறான ஒன்றே இல்லை என்று அதனை நிராகரித்துச் செல்ல முடியும்.
- ▶ வந்த பாதை வழியாகவே திரும்பிச்செல்ல முடியும்.
- ▶ இல்லையேல் அந்த மலையிலேயே தங்கிக்கொண்டு அதனை உங்கள் சொந்த உறைவிடமாக்கிக் கொள்ள முடியும்.

என் ஆச்சரியத்தின் உச்சம் எதுவென்று என்னைக் கேட்டால் அது கடலாகத் தான் இருந்து வந்தது. நான் முதன் முதலில் மலைகளை பார்க்கும் வரையில் அவைகளின் விளிம்பிலிருந்துதான் இதை நான் எழுதிக்கொண்டிருப்பதில் எனக்கு மிதமிஞ்சிய மகிழ்ச்சியே. உண்மையாகவே அதன் மேல் நீங்கள் காதல் கொண்டிருப்பீர்களேயானால் உங்களுக்கு அவை பயத்தை உண்டாக்காது அதை விடுத்து உங்கள் நாடி நரம்புகள் மூலம் சென்று மெய்சிலிர்க்க வைத்து இறைவனின் சிருஷ்டிப்பை உணர்த்திவிடுவதாகத்தான் இருக்கும்.

பாடசாலை படிப்பு, வீடு என சில வருடங்களுக்குப் பின், திடீரென்று ஒரு நாள் கனவிலும் ஓவியங்களிலும் கண்ட அந்த மலைகளை நேரடியாகக் காண நேரிட்டது. மனிதர்களைப் போன்று மலைகளுக்கு வயது போவதில்லை அவற்றின் அக பற அமைப்புகள் என்று மே மாறுவதில்லை. மலை ஓவ்வொரு கணமும் புதிதாகவும் புத்துணர்ச்சியடிடனும் இருக்கக் கூடிய ஒரு இடம். மலை என்ற எளிய ஒற்றை சொல், பல்லாயிரம் பக்கங்களுக்கு எழுதப்பட்டாலும் தீர்ந்தே போகாத, விரிந்தே செல்லக்கூடிய ஒரு சொல். மிகச்சிறந்த ஓவியன் கையில் கிறுக்குப்பட்ட அந்த ஓவியம் தந்த அதே உணர்வு, தேவலோகத்தில் இசைக்கப்பட்ட இசையைக் கேட்டு மெய்சிலிர்த்து நின்ற உணர்வு, மனிதனின் அனைத்து உணர்ச்சிகளையும் ஒன்று சேர எழுதிய அந்த ஹைக்கு கவிதையில் கரைந்திருந்த போது உண்டான உணர்வு.

இயற்கையாக எத்தனை அதிசயங்கள் இருக்கும் போது இந்த மனிதர்கள் எதற்காக செயற்கை அதிசயங்களை நாடுகின்றனரோ? யாரறிவார். எங்காவது யாராவது மலைகளை குடைந்து கொண்டிருப்பதை காண நேரிடும் போதெல்லாம் கோபம் ஏரிமலை குழம்பாக உருவெடுத்துவிடுகின்றது. அந்த ஏரிமலை குழம்பு தான் தற்போது பேனா மையாக எழுத்து வடிவில் உருமாறிக்கொண்டிருக்கின்றன என்று கூட சொல்லலாம். தற்கொலை செய்பவர்கள் முட்டாள்கள் என்றால் மலையிலிருந்து குதித்து தற்கொலை செய்பவர்களை அதை விட பன்மடங்கு முட்டாள்களாகத்தான் இருக்க முடியும். வாழ்க்கை மலர்ந்து பரிமளிக்கும் இடத்திலேயே வீழ்ச்சியும் நிகழ்முட்டும் என்று நினைத்திருப்பார்களோ என்னவோ; நாம் எதற்காக வாழ்கின்றோம்? இங்கு என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறோம்? நம் வாழ்தலின் புரிதல் என்ன? வாழ்வில் எவ்வளவு இன்னஸ்கள் நேரிட்டாலும் அந்த மலைகளால் பதில் சொல்லிவிட முடியும். அவை அனைத்து மத கடவுள்களின் தூதுவர்கள்.

முகில்களால் போர்க்கப்பட்டிருக்கும் அந்த மலைகளை ஒரு விதத்தனி அழகைப்பெற்றிருந்தாலும் அந்த மேகங்களைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கோபமும் இயலாமையுமே மலை அளவு உயர்ந்துவிடுகின்றது. காதலன்தன் காதலியைப் பார்க்கச் செல்லும் போதெல்லாம் காதலியுடன் அவள் நண்பியோயாராவதோ இருப்பதைக்கண்டால் அவனுக்கு கோபம் வரத்தானே செய்யும். தனக்கே உரித்தானவளூடன் இவர்கள் தினமும் அருகில் இருக்கின்றனரே தன்னால் நெருங்க கூட முடியவில்லையே என்ற ஒரு இயலாமை உணர்வு மேலோங்குவதில் எந்த ஆச்சரியமும் இல்லை என்பது தானே உண்மையும் நியாயமானதும் கூட. இத்தனை உச்சத்தில் வைத்திருந்த அந்த மலைகளில் சாதாரணமாக உலாவித்திரியும் இந்த முகில்களைக் காணும் போதெல்லாம்

என் உணர்வோட்டங்கள் அவ்வாறு இருப்பதில் எந்த வித குற்றமும் கிடையாதே? அதனால் தானோ என்னவோ இறைவன் அதன் மேகங்களைக் கலைத்து மழையாகப் பொழியசெய்து விடுகின்றாரோ என்னவோ.

இவ்வுலகில் என்னை ஒரு சிறு துரும்பாக உணர்த்திவிட்டு செல்வதாலேயே மலைகள் மீது நான் தீராக் காதல் கொண்டிருந்தேன். இவை நம் வாழ்வில் எதுவெல்லாம் அத்தியாவசியம் என்பதை அழகுற உணர்த்தியும் விடுகின்றது. சில நேரங்களில் எண்ணியதுண்டு, இறைவனின் முதல் சிருஷ்டிப்பு மலைகளாகத் தான் இருந்திருக்க முடியும். முடிவில் என் மனவோட்டங்கள் முழுவதிலும் நான் மலையளவு வளர்த்திருக்கும் ஒரே ஒரு கேள்வி, மலை என்பது உயர்திணையா?

புவிராஜ் டிலக்ஷன்

2 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

தமிழர்களின் கலாசாரமும் பாரம்பரிய நடனங்களும்...

கல் தோன்றா, மண் தோன்றாக் காலத்தில் உதித்த மொழியே எம் தமிழ். பாரம்பரிய காலம் தொட்டே தமிழர்களோடு, தமிழர் தம் கலாசாரமும் வாழ்வியலோடு பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. பல்லாயிரம் ஆண்டு பெருமையைப் பறை சாற்றும் எம் தமிழர்களின் மரபோடு அவர்களின் பாரம்பரிய நடனங்களும் சங்க காலம் தொட்டு நவீன காலம் வரை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழர்களுடைய கலாசாரமும், நடன வகைகளும் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம், நாட்டுக்குநாடு வேறுபட்டே காணப்படுகிறது. குறிப்பாகப் பாரம்பரிய நடனங்கள் குறித்த பிரதேச மக்களைக் கவரும் அல்லது ஈர்க்கும் வகையின் பிரதேச மொழி வழக்கிலே கதையாடலாக நடனங்கள் அமைக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவை குறிப்பிட்ட பிரதேசங்களில் இன்று வரை பிரபல்யமாகவே இருந்து வருகின்றது, இன்றைய நவீன காலத்தில் பாரம்பரிய நடனங்களின் செயற்பாடு குறைந்து இருந்தாலும் கிராமங்கள் தோறும் ஆலய திருவிழாக்களில் அவ் கிராம முன்னைய நடன வல்லுனர்களால் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றது.

இலங்கையில் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகத்தில் உள்ள தமிழர்கள் பாரம்பரிய கலைகளை பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக வட கிழக்குப் பகுதியில் ஒவ்வொரு பிரதேசங்களிலும் தனித்தன்மையான பாரம்பரிய நடன வகைகள் காணப்படுகின்றது. இவை ஈழத்தமிழர்களின் பொக்கிசமாக இன்று வரை பேணப்படுகின்றது.

இரண்டாயிரம் பழைம் வாய்ந்த சமுத்தமிழர் நடனங்கள் கூத்து என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் காலப்போக்கில் இது “நட்” எனப்படும் சமஸ்கிருத மொழியின் வருகையால் நடனம் எனப் பெயர் பெற்றது. சமுத்துக்கூத்துக்களின் பிரபல்யமானது தென் மோடி, வட மோடி கூத்துக்களே ஆகும். இக் கூத்துக்கள் செந்நெறி சார்ந்த நடனங்களாகவே காணப்படுகிறது. இக் கூத்துக்கள் மட்டக்களப்பு பிரதேசத்திலே பிரதானமாகக் காணப்படுகிறது. தென் மோடி, வட மோடிக் கூத்துக்கள் அழகு வாய்ந்தவை ஆனால் தென் மோடி கூத்துக்கள் மிக நுணுக்கமானவை. தென் மோடியில் பாட்டுக்களை இழுத்துப்பாட, வட மோடியில் நடிகர் தம் பாட்டைப் படிக்க பக்கப்பாட்டுக்காரர் முழுதாக அதனைப் பாடிமுடிப்பர். தென் மோடியில் கடைசிப் பகுதியை மட்டும் பிறபாட்டுக்காரர் படித்து முடித்துவிட்டு, பாட்டு முழுவதுக்குமுறிய தருவைப் பாடுவார். ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் வரவு நடைபெறும்போது வெவ்வேறு வகையான தாளங்களை மத்தளத்தில் இசைப்பர். அத்தாளங்கள் வாயால் சொல்லப்படும் போது பதவரிசை தாளக்கட்டு எனப்படும். ஆட்டத்திற்குரிய தாளங்களை சொற்கோர்ப்பினாலேயே தொடுத்து அல்லது கட்டி அமைத்தலே தாளக்கட்டு. தாளக்கட்டு, பாத்திர வரவின்போது அண்ணாவியார் திரும்பத் திரும்ப படிப்பார். எட்டுமுறை, பன்னிரெண்டுமுறை என அண்ணாவியாரின் மனநிலைக்கேற்ப அது அமையும். இத்தாளக்கட்டுக்கள் ஆண்கள், பெண்களுக்கு வேறு வேறானதாக இருப்பதோடு பாத்திர வேறு பாட்டையும் பிரதிபலிக்கும். ஆண்களுக்குரிய தாளக்கட்டு உலா, பொடியடி, வீசாணம், எட்டு, நாலடி, குத்துமிதி, பாச்சல் என அமைந்திருக்கும். பெண்களுக்குரிய தாளக்கட்டுகள் ஓய்யாரம், பொடியடி, வீசாணம், எட்டு, தட்டடி, அடந்தை, குத்துநிலை என வரிசைப்படும். வட மோடி ஆட்டங்களின் திறனும் அழகும் இத்தாளக்கட்டில் வெளிப்படுகின்ற ஆட்டங்களினால் வெளிப்படும். இத்தாளக்கட்டுக்கான ஆட்டங்களே வட மோடி தென் மோடியின் உயிர்த்தன்மையாகும். இவையே ஏனைய ஆட்டமுறைகளிலிருந்து வேறுபடுத்துவதோடு இதற்குரிய கலைப் பெறுமானத்தையும் செந்நெறித் தன்மையையும் பெற்றுக் கொடுக்கின்றன.

அடுத்ததாக யாழிப்பாணக் கூத்து வடிவங்கள். இவை உடுப்பிட்டி, வட்டுக்கோட்டை பகுதிகளில் அதிகம் வழக்கில் இருந்த மரபு நடனங்களாகும். இவை வட மோடிக்கு அண்மித்த சாயலுடையதாக இருக்க கரையோரப் பிரதேசங்களில் உள்ள கூத்துக்கள் தென் மோடியை அண்மித்ததாக உள்ளன. இதேவேளை காத்தவராயன் சிந்து நடைக்கூத்தையும் நாம் யாழிப்பாண மரபில் காண முடியும்.

சமுத்தமிழ் பாரம்பரிய நடன வகைகளில் அடுத்து வன்னிக் கூத்துக்களாகும். இங்கு காத்தவராயன் கூத்தும், கோவலன் கூத்தும் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. காத்தவராயன் கூத்து துள்ளல் தன்மையும், தனித்துவமான இசை மரபையும் கொண்டது. கோவலன் கூத்து மட்டக்களப்பு தென் மோடியின் சாயலைக் கொண்ட ஒரு வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது.

மன்னார் கூத்துக்கள் வட, தென் பாங்கென இரண்டு மரபுகள் காணப்படுகின்றன. வட பாங்கு யாழிப்பாண மரபையும், தென்பாங்கு மாதோட்ட (மன்னார்) மரபையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இக்கூத்துகளில்நடனம் குறைந்தளவில் காணப்பட பாடல்களே பிரதானமாகக் காணப்படுகின்றது வசந்தன் கூத்து ஒரு கதையை நடன முறையின் மூலம் வெளிப்படுத்துவது. சிறுவர்கள் பெரும்பாலும் பங்கு கொள்கின்ற இந்த நடன முறை பல்வேறு விதமான நடனக் கோலங்களை வெளிப்படுத்தியிருக்கும். இங்கு கதை கூறும் மரபு முக்கியமானதாகும் எனினும் இதில் நடனமே பிரதானமாக வெளிப்படும். இவ் வசந்தன் கூத்து பெரும்பாலான ஈழத்தமிழ் பிரதேசங்களில் ஆடப்படுகின்றது.

பறை மேளக் கூத்து இது மட்டக்களப்பிலுள்ள கிராமங்களிலேயே வழக்கில் உள்ளது. இதில் தனியே ஆடல் மட்டுமே உண்டு. சொர்ணாளியும், பறையும் அதனோடு சிலம்பும் இணைந்த இசைக்கு பறை வாசிப்பவர்களே நடனமாடுவார்கள்.

தமிழர்களின் பண்பாட்டில் இது போன்ற பல பாரம்பரிய நடனங்கள் காணப்பட்டாலும் கடந்த காலத்தில் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட அசாதாரண குழ்நிலையால் இவ் நடன வளர்ச்சியில் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. எனினும் தற்போது இவ் பாரம்பரிய நடனங்கள் தமிழர்கள் வாழும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் அரங்கேற்றப்பட்டு வருகின்ற மையானது தமிழர்களின் பாரம்பரிய நடனங்களுக்கு புத்துயிர்ப்பைக் கொடுத்துள்ளது.

லோகநாதன் சுலக்ஷன்

ஆராம் தலைமுறை
பனை இனத்தாவரம் மற்றும்
இறப்பர் பால் தொழில்நுட்பமும்
பெறுமதி சேர்ப்பும்

பாரம்பரியக் கலைகளில் வில்லிசை

கிராமியக் கலைகள் உள்ளத்தைக் கிள்ளி இழுத்து கிழுகிழுப்பை ஏற்படுத்துகின்ற தன்மை வாய்ந்தன. அந்த வகையில் வில்லிசை என்பதும் மக்கள் மிக விரும்புகின்ற ஒரு கலையாக இன்றும் நின்று நிலைக்கிறது.

தொழில் செய்வோர் ஓய்வு நேரத்திலே மாலைவேளையிலே ஒன்றுகூடி தம் உணர்வுகளை உரையாடல் மூலமும் ஆடல் பாடல் மூலமும் பகிர்ந்து கொள்வதும் மகிழ்ச்சியான ஒரு பொழுதாக ஆக்கிக்கொள்வதும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வந்துள்ளது.

வில்லிசையைப் பொறுத்தமட்டில் கதை சொல்வோன் கற்றவனாகவோ, அறிவுடைய வனாகவோ, புலமை மிகுந்தவனாகவோ காணப்படுவதோடு அந்த மக்கட் சூட்டத்தின் தலைவனாகவும் விளங்குவான்.

சமய, சமூக, ஒழுக்கங்களை வளர்ப்பதற்கும் பொருளாதார ரீதியான வளர்ச்சிக்கும் வில்லிசையைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். தொழிலில் கையாளவேண்டியநுட்பங்கள் புதிய உத்திகள் என்பனவும் விழிப்புணர்வுகளும் வில்லிசை மூலம் வளர்க்கப்பட்டன. வில்லிசையில் நடுவில் கதை சொல்வோன், அவரின் இருபுறமும் பிற்பாட்டுக்காரரும் இடது புறம் வில்லில் கட்டிய கடம் வாசிப்பவனும் அவனருகே தோல் வாத்தியங்களாக மிருதங்கம், உடுக்கு வாசிப்போரும்

காணப்படுவர். வில்லின் வலது பக்கத்திலே ஆர்மோனியக் கலைஞர் காணப்படுவர். பிற்பாடலுக்குரியவர் கதையின் கருவுக்கு வலுச்சேர்ப்பவர்களாக முக்கிய விடயங்களை திருப்பிச் சொல்லியும் கதை சொல்பவரிடம் வினவி மேலும் அழுத்தம் திருத்தமாக கதையை நடாத்திச் செல்ல உதவுபவராகவும் காணப்படுவர்.

பிரதான பாத்திரமான கதை சொல்பவர் ஒரு பல்துறைக் கலைஞராக விளக்குவதை அவதானிக்க முடியும். அவர் ஒரு சிறந்த கூத்துக் கலைஞராகவும், இசைக் கலைஞராகவும், நாட்டியக் கலைஞராகவும் இருப்பதை அவதானிக்க முடியும்.

யாழிப்பாண மாவட்ட வில்லிசைக் கலைஞர்களாக கலையரசு சொர்ணலிங்கம், வடிவேலு கலாவினோதன் சின்னமணி, பாலமுருகன், ஸ்ரீ தேவி ஐயர், மாருதப்புரஞ்சிவல்லி வில்லிசைக்குழுவினர் சைவப்புலவர் ஸ்ரீதரன் ஆகியோரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்.

கலாவினோதன் சின்னமணி, ஸ்ரீதேவி ஐயர் போன்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய கலைஞர்கள் மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வில்லிசை நிகழ்த்தியிருப்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

வில்லில் அடித்துப் பாடிச் செல்கின்ற வேளையிலே ஆர்மோனியம், மிருதங்கம், உடுக்கு கலைஞர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் எழுச்சிபெற வாசிக்கச் செய்யவும் கதை சொல்பவரினால் முடியும்.

ஓசையோடு, சுருதியோடு இசையும் வகையிலே ஏற்றமும் இறக்கமுமாக கவர்ச்சியாக மெய்ப்பாடும் சேர, கதை சொல்லிச் சொல்லி சிந்து, தெம்மாங்கு, காவடிச்சிந்து..... போன்ற மெட்டுக்கள் அமைத்து நகைச்சுவையும் இழையோட வில்லிசைக் கலைஞர் நிகழ்த்திச் செல்வதை அவதானிக்க முடியும்.

கதாப்பிரசங்கம் புராண, இதிகாச, சமய வரலாறுகளைத் திருமுறைகள் தோத்திரங்களை கர்நாடக சங்கீத முறையிலும் பண்ணிசையிலும் பாடிப்பாடி சொல்லிச் செல்ல, வில்லிசை மக்கள் மனங்கவரும் மகிழும் விதத்தில் புராண இதிகாச, சமய வரலாறுகள் ஆகியவற்றையும் புதிய சமூக, விழிப்புணர்வுகளையும் கிராமியக்கலை இசைப்பின்னணியில் பாடுவதை அவதானிக்க முடியும்.

இன்றும் நாட்டார் வழக்கியல் கழகம், பாரம்பரிய கலைமன்றம், தெல்லிப்பழை முத்தமிழ்ச் சங்கம், மாவை மத்திய சனசமூக நிலையம், இனுவில் இளந்தொண்டர் சபை போன்ற நிறுவனங்கள் பாரம்பரிய கூத்துக்கள், நாடகங்கள் வில்லிசைகள் போன்றவற்றை வளர்த்துச் செல்வது காணமுடிகிறது.

தயானந்தன் தேவதயாராஜ்
3ஆம் வருடம்
விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

இலங்கைத் தமிழரின் தொன்மை வரலாற்றுக்கு சீனாவின் அதிகார பூர்வ வரலாற்று ஏடான “தை பிங்க் யூலன்” கில் கிருந்து ஆதாரங்கள்.

இலங்கையில் தமிழரின் வரலாறு மறைக்கப்பட்டதற்கு பிரதான காரணம் இலங்கையின் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் வரலாற்று ஆய்வாளர்களாக இனத்துவேசம் மிக்க சிங்களவர்கள் அப்பணியில் இருந்ததுதான். அவர்கள் தான் தோன்றித்தனமாக வரலாற்றை மாற்ற முனைந்தார்கள் அதற்கு எதிராக இருந்த ஆதாரங்களை சிதைத்தார்கள்.

எது எப்படி இருப்பினும் வரலாறு மறைக்கப்பட முடியாதது. “மாப்பிள்ளையின் சீப்பை எடுத்து ஒழித்து வைத்து விட்டால் திருமணம் நின்றுவிடும்” என்ற முட்டாள்தனமான கருத்துப்போல் இலங்கையில் தமிழரின் தொன்மைக்கான சான்றுகளை அழித்துவிட்டிருக்கின்றனர். முன்னைய ஆட்சியில் இருந்தவர்கள்.

அது அவ்வாறு இருக்க வெளிநாட்டு வரலாற்று ஏடுகளில் இலங்கைபற்றிக்கூறப்பட்டுள்ளவை பெருமளவில் இன்று வரை ஆராயப்படவில்லை. இது ஏன்?

ஆனாலும் இலங்கையின் வரலாற்றைப் பொறுத்தமட்டில் எந்தத் திறமையான ஆய்வாளர்களாலும் நிராகரிக்க முடியாத பல ஆதாரங்களை சீனாவின் அதிகாரம் மிக்க வரலாற்று ஏடான “தை பிங்க் யூலன்” கொண்டிருக்கிறது. இவ் ஆதாரங்கள் சீனாவில் இருந்து புராதன இலங்கைக்கு அவ்வப்போது வந்த சீனக் கட்லோடிகளால் பதிவு செய்யப்பட்டவையாகும்.

1. பூனான்ருச் சீனத்து வரலாற்று ஏடுகளில் இலங்கைக்கு “சூற்றில் ஆழை” எனக் குறிக்கப்படுகிறது.
- 12 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே இலங்கைக்கு சிலோன் எனப் பெயரிடப்பட்டு அந் நூலில் இருக்கிறது. இலங்கைக்கு கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த சீனத்துக்கடலோடி “பூனான்ருச்” என்பவரின் வரலாற்றுக்குறிப்பினை சீனத்து வரலாற்று ஏடான் “தை பிங்க் யூலான்” அதிகாரம் 787 இல் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது. “இலங்கையின் குடாக்களில் உப்பு விளைகிறது. இங்கு விளையும் உப்புக்களில் தேவையான பகுதிகளை மக்கள் எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியை அரசனுக்கு அளித்துவிடுவர்” என்பதாகும்.

இலங்கையின் வடபகுதியில் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரே குடியேற்றங்கள் ஆரம்பமானதாக முன்னாள் தொல்லியல் ஆணையாளரான திரு. பரண விதான கூற அதற்கு ஆமாம் சாமி போட்டுள்ளார் யாழ் பல்கலைக் கழகத்தின் முன்னாள் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் கார்த்திகேச இந்திரபாலா அவர்கள். மேலும் பரண விதான இலங்கையின் வட பகுதியில் கி.பி 13 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் குடியேற்றங்கள் அவை பேய்களுடையதும் பிசாக்களுடையதும் எனக் கூறுவது நகைப்புக்கிடமானது. ஆனால் இலங்கையிலுள்ள குடாக்களில் விளையும் உப்புக்களில் தமக்குப் போதுமானதை மக்கள் எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியை அரசனுக்குக் கொடுத்தார்கள் என்பதே சீனத்து வரலாற்று ஏடான் “தை பிங்க் யூலான்” சொல்லும் செய்தியாகும். கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னர் இலங்கையில் உப்பு விளையும் பிரதான குடாக்கள் எவ்வூட்டும் நிலத்தில் மறைந்ததாகவோ அல்லது நீரில் அள்ளுண்டதாகவோ வரலாறுகள் இல்லை. மக்கள் உப்பை அள்ளினார்கள் என்று சொல்லும் அளவுக்கு உப்பு விளையும் குடாக்கள் வடக்கிலும் கிழக்கிலுமே உள்ளன. குறிப்பாக வறண்ட குடாவான மன்னார்க் குடாவைக் குறிக்கும் என்பதே ஆய்வாளர்களின் கருத்தாகும். எனவே இலங்கையின் வடக்கில் 13 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தான் குடியேற்றங்கள் ஆரம்பமாகின என்றால் அங்கு உப்பை அள்ளியவர்கள் யார்?

2. ஐசி-வாய்கு-சூ-ஆன் சீனத்து ஆரம்பக் கடலோடிகளில் ஒருவரான இவரின் குறிப்பு ஒன்றை சீனத்து வரலாற்று ஏடான தை பிங்க் யூலான் அதிகாரம் 699 இல் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது. “இலங்கையில் இருந்து குளிக்கப்பட்ட முத்துக்கள் இந்தியாவின் மன்னர்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன” என்பதாகும்.

இலங்கையில் முத்துக்குளிக்கும் இடங்கள் வடக்குக் கிழக்கிலேயே அமைந்துள்ளன. எனவே பரண விதன கூறுவது பொய் என்பது தெளிவாகிறது.

3. இலங்கைக்கு கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த இவரது குறிப்பு ஒன்றை சீனத்து வரலாற்று ஏடானதை பிங்க் யூலான் அதிகாரம் 787 இல் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது. “இலங்கையின் கடல்நடுவே ஒரு நெருப்புத்தீவு உள்ளது. கோடைகாலத்தில் இங்குதீயேற்றிவைக்கப்படுகிறது. தீ ஏற்றுவதற்காக எண்ணையும் சேலையும் பயன்படுத்தப்படுகிறது” என்பதாகும். இந்தத் தீவைப்பு விசயம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இலங்கைக்கு” சொந்தமான தீவுகள்

அனலைதீவு, நெடுந்தீவு, காரைதீவு, காக்கைதீவு, எழுவைதீவு, புங்குடுதீவு, நயினாதீவு, கச்சைதீவு என்பவையாகும். இவை அனைத்துமே இலங்கையின் வடக்கு பக்கத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. எனவே மூட்டப்பட்ட தீயானது இத்தீவுகளில் ஒன்றிலிருந்தே மூட்டப்பட்டிருக்கும் என்பதை நிராகரிப்பது எவருக்கும் கடினமான ஒன்றாகும். இங்கு மூட்டப்பட்ட தீயானது கடலில் பயணம் செய்யும் மரக்கலங்களுக்கு வழி காட்டுவதற்காக மூட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

அந்தக் கடலோடி கூறுவது போல் கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தீ மூட்டுவதற்காய் என்னையையும் சேலையையும் எம் முன் ஜாதி பயன்படுத்தியள்ளது என்றால் தமிழன் கி.பி 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரேயே நாகரிகமான உடைகளை அணிந்துள்ளான் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கிறார்.

4. நான் சௌகி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டில் விஜயம் செய்த இவரது குறிப்பினை சீனத்து வரலாற்று ஏடான்தை பிங்க் யூலான் அதிகாரம் 789 இல் பின்வருமாறு பதிவு செய்கிறது. “இலங்கைத் தீவில் மூன்று இராச்சியங்கள் உள்ளன, அங்கு வீதிகளும் பாதைகளும் நிறைந்துள்ளன” என்பதாகும். இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றை 13 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பிக்கும் ஆய்வாளர்கள் இந்த சீனத்து வரலாற்று நூலிலுள்ள ஆதாரங்களுக்கு என்ன பதில் கூறுவார்கள்?
5. ஐவன் பிச்சு இலங்கை வரலாறு பற்றிப் பல தகவல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ள ஐவன் பிச்சு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “இத் தீவு பெரும் மலைத் தொடர்களைக் கொண்டது. ஏறத்தாள் 20000 அடி கொண்ட மலைத் தொடரில் 8 பாதச்சவடுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்குப் போதிச்த்துவர்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை விழா எடுப்பார்கள்”. என்பதாகும். இருப்பினும் 8 பாதச்சவடுகள் காணப்பட்ட மலையில் தற்போது ஒரேஒரு பாதச்சவடு மாத்திரமே காணப்படுகிறது. மிகுதி 7 ம் எங்கே மாயமாகின என்பது பெரும் புதிராகும்.
6. வை குவா சீ இலங்கைக்கு 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் 4 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் விஜயம் செய்தவரான இவரது குறிப்புக்களை சீனத்து வரலாற்று நூலானதை பிங்க் யூலான் அதிகாரம் 132 இல் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளது. “இலங்கையிலிருந்த பணக்காரக் கிழவர்கள் தேவ சமாதிகள் கட்டினார்கள்” என்பதாகும். தேவ சமாதி என்பது தூய தமிழ் சொல் ஆகும். இந்த தமிழ்ச் சொல் அவ்வாறே சீனத்து வரலாற்று நூலானதை பிங்க் யூலானில் இடம்பெற்றுள்ளது. இது தமிழனின் தொன்மையையும், இந்து சமயத்தின் சிறப்பையும் பறைசாற்றுவதாக அமைகிறது.
7. செங்கோ கி.பி 1405 ற்கும் கி.பி 1407 ற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இவர் இலங்கைக்கு வந்த போது அழகக்கோனார் என்னும் அரசனைத் தோற்கடித்தார். இதனை நினைவு கூறும் கல்வெட்டு 1409 இல் காலியில் நிறுவப்பட்டது. இதில் சிங்கள மொழியே இல்லை. தமிழ், பாரசீகம், சீனம், ஆகிய மொழிகளே இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இதனை வரலாற்றிலிருந்து எவராலும் மறைக்க முடியாது.

எது எப்படி நடந்து இருப்பினும் உண்மைகள் நிச்சயம் உலகிற்கு வெளிவந்தே யாகும். இலங்கையின் வரலாறு பற்றி பிறநாட்டு நூல்களை ஆராய்து ஒப்புநோக்கப்படும் இடத்து சிங்களவரலாற்று நூல்களின் நம்பகத்தன்மை கேள்விக்குறியாவதோடு பல சிங்களவரலாற்று ஆய்வாளர்களின் மொழித் திரிபுகளும், இருட்டடிப்புக்களும், மூடிமறைப்புக்களும் வெளிவந்து உண்மைகள் உதயமாகும். இதனை யார் செய்வார்கள்?

குமாரகுலசீஸ்கம் விமலன்
3 ஆம் வருடம்
கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

மகிழ்ச்சியும் மனிதனும்

மாதவம் செய்தவர்களே இவ்வுலகில் மனிதனாகப் பிறக்கும் பேறு பெற்றவர்களாவர். இவ்வுலகில் உள்ள படைப்புகளிலெல்லாம் மகத்தான் ஆற்றலும் சக்தியும் கொண்ட படைப்பென்றால் அது மனிதமே என்பது சொல்லித்தெரிய வேண்டியதில்லை. அவ்வாறான மனிதப் பிறப்பெடுத்த நாம் எமக்குள்ளே தங்கியுள்ள மாபெரும் ஆற்றல், சக்தி என்பவற்றைக் கொண்டு எம்வாழ்வின் துண்பங்களிலிருந்து விடுதலைப் பெறுவது தொடர்பில் ஒரு ஆக்கம் வரைய வேண்டும் என்பது எனது நெடுநாள் ஆசை. என் போன்ற வயதிலும் இளைஞர்கள் மனதளவில் சோர்ந்து போகும் போதும் இடிந்து போகும் போதும் அவர்களை தோன்மேல்தாங்கி ஆதரவாக அணைப்பது போல் என்னால் இயன்ற சில விடயங்களை “மகிழ்ச்சியும் மனிதனும்” எனும் தலைப்பில் எழுதவினாகின்றேன். அதிலும் குறிப்பாக எம்முன்னோர்கள், முத்த அறிஞர் கூறிய விடயங்களை மீளக்கூற விரும்புகிறேன்.

இவ்வுலக வாழ்வில் இன்பமும் துன்பமும் சரிநிகராக இறைவனால் படைக்கப்பட்டுள்ளன. மழையும் வெயிலும் போல், மேடும் பள்ளமும் போல், இரவும் பகலும் போல் இன்பதுன்பங்கள் வாழ்வில் நிறைந்துள்ளன. ஆயினும் இன்பத்தில் பொங்கும் மனது துன்பத்தில் துவண்டு போகின்ற போது சோதனைகள் ஆரம்பமாகின்றன. துன்பம் வரும் போது “எனக்கு மட்டும் ஏன் இப்படி நடக்கிறது” என்று எண்ணித் துவண்டு போகின்றோம். யாருக்குத்தான் உலகில் துன்பமில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க தவறுகின்றோம். நம்முடைய துன்பத்தை இன்னும்

பலரிடம் சொல்லிச் சொல்லி துன்பத்துக்கு ஆறுதல் தேடுகின்றோம் என்ற பெயரில் துன்பத்தினை பெரியதாக்கி விடுகின்றோம்.

மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு எமது முயற்சிக்கு பயன் தருவான். நம்முடைய இரு கண்களும் ஒரு பார்வை பார்ப்பதற்கு ஒத்துழைப்பது போல் எம் துயரங்களையும் எம் ஆற்றல், சக்தி மூலம் வென்றிட முடியும், என்பதற்கு உலக வரலாற்றில் பலர் முன்னுதாரணமாக திகழ்ந்துள்ளனர்.

மகாத்மாகாந்தியடிகள், சுவாமி விவேகானந்தர், புகழ்பெற்ற அமெரிக்கஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கன் ஆகியோர் மற்றும் இவர்களை விட சமகால உலகில் சாதனையின் சிகரங்களைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கும் அனைவருமே மன ஆற்றல் மூலம் துன்பங்களைத் தாண்டி சாதனைகளை தொட்டவர்களே!

இடுக்கண் வருங்கால் நகுக அதனை
அடுத்துரவது அஃதோப்பது இல்.

என்கிறார் வள்ளுவர். சிறிய ஒரு துன்பம் எமக்கு ஏற்படும் போது மனமே இது ஓர் துன்பமேயில்லை என்பது போன்ற மனநிலையை கொண்டிருப்போமாயின் அதன்பின்வருவது எல்லாம் துன்பமென்றே எமக்குத் தோன்றாது. இன்னுமொரு படி மேற்சென்று பார்த்தால் துன்பத்திற்கு காரணமே நாமாக இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு.

தீதும் நன்றும் பிறர் தருவாரா என்கிறார் சங்கப்புலவர் இனியன் பூங்குன்றனார். நம் மனதில் உள்ள ஆசைகளும் என்னங்களுமே துயரத்தின் அத்திவாரங்களாயுள்ளன. எப்படி என்று சொன்னால் ஒரு முக்கியமான பரீட்சை ஒன்றில் சித்தியடைய வேண்டும், பதவியினைப் பெறவேண்டும் என்று ஒருவர் ஆசைப்பட்டு அதற்காக வரும் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கின்றார் என்று வைத்துக் கொள்வோம் உண்மையாக அதில் சித்தியடையக்கூடிய வாய்ப்பும் ஆற்றலும் திறமையும் வேறு ஒருவன் கொண்டுள்ளான்.

ஆயினும் அந்த திறமையானவன் அந்த பரீட்சையில் கோட்டை விடுகின்றான். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவனது மனவோட்டம் நான் அதிஷ்டமில்லாதவன் எனவும் எதுவும் கிடைக்காது என்ற மனநிலைமையும் ஏற்படுத்திக் கொள்கின்றான் என்றால், இப்போது அவன் பரீட்சையில் தோற்ற துன்பத்தோடு பல துன்பங்கள் சேர்ந்து அவனை துவசம் செய்ய முனைந்து விடுகின்றன. உண்மையிலேயே திறமைசாலி அவன். பரீட்சையில் தவறவிட்டேன் என்பதை தரக்குறைவாக நினைப்பது தான் துன்பத்தை தானாகவே தேடிக்கொள்வது என்று பொருள்படும்.

இப்படியான சந்தர்ப்பங்களை மன ஆற்றல் மூலம் வெற்றிகொள்ள இலகுவான வழி உள்ளதாக எனக்கு தோன்றுகிறது. தேவையானவை எல்லாம் இறை நம்பிக்கையும் மன ஆற்றல் அல்லது மன சக்தி என்பவையே. முயற்சி என்பது மனிதவாழ்வின் முதற்தேவை. முயற்சியினால் விளையும் யாவை இறைவனால் ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்டவை என்ற பக்குவம் இறை நம்பிக்கையினால் மட்டுமே ஏற்படக்கூடியது.

எமக்கு எது தேவையோ அதனையே இறைவன் வழங்குவான். இதில் இரு விடயங்கள் உள்ளன.

- “குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம் மழுதற்றுத் தான்முந் துறும்”

அதாவது நாம் எடுக்கின்ற முயற்சியின் அளவினை பார்த்துவிட்டு இறைவனே தானே தன் வேட்டியை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டு எமது முயற்சிக்கு பலன் தருவான்

- ஊழின் பெருவலி யாவுள் மற்றொன்று சூழினும் தான்முந் துறும்.

அதாவது நமக்கு முற்பிறப்பு விதி என்று ஒன்று மட்டும் நாம் எவ்வளவுதான் முயற்சி மேற்கொண்டாலும் எமக்கு பலன் கிடைப்பது எட்டாக்கனியே.

நமக்கு கிடைக்க வேண்டிய பல காரணங்கள் இருந்தும் ஒன்று கிடைக்காமல் விடுகின்ற போது இறைவன் இதனை விட சிறந்தது ஒன்றை எமக்காக வைத்துள்ளார் என்ற மனப்பாங்கை மனதினுள் வளர்க்க வேண்டும். மனம் சோராமல் மீண்டும் மீண்டும் முயல்கின்ற போது வெற்றி நிச்சயம் கிடைக்கும்.

“விதியெனும் ஒன்றை நீ வெல்வதும் உண்டுதான் விதியை வெல்வதும் விதியென வேதன் விதித்ததால் என்ற கண்ணதாசனின் பாடலடிகளின் படி விதியை வெல்லக்கூடிய ஆற்றலையே விதியாக இறைவன் தருவான் என்ற நம்பிக்கையே வேண்டும் எமக்கு. இது துன்பத்திலிருந்து விடுபடும் வழி.

இன்னுமொரு விடயமுள்ளது. நடந்த துன்பத்தை எண்ணி எண்ணி எப்பொழுதுமே கலங்கிக் கொண்டு இருப்பது, நடந்தவை யாவும் நடந்தவை தானே என்பதையே நாம் மறந்து விடுகின்றோம். சாக்கடைநீர் நாளடைவில் தெளிந்து தூயநீர் போல் காட்சியளிக்கிறது. ஆனால் இந்த மனிதன் தான் கலங்கிய மனதினை தெளியவிடாமல் மீண்டும் மீண்டும் அம்மனதினை ஆற்றுப்படுத்த விடாமல் துன்பம் விரும்பி உறையும் இடமாக அவன் மனதினை அமைத்து விடுகிறான்.

சென்றதினி மீளாது மூடரே! நீர் எப்பொழுதும் சென்றதையே எந்நாளும் சிந்தை செய்து கொன்றழிக்கும் கவலையெனும் குழியில் வீழ்ந்து குமையாதீர்! சென்றதனை வேண்டாம் இன்று புதிதாய்ப் பிறந்தோம் என்று நீவிர் எண்ணமதைத் திண்ணமுற இசைத்துக் கொண்டு தின்று விளையாடி இன்புற்று இருந்து வாழ்வீரே! தீமையெலாம் அழிந்துபோம், திரும்பிவாரா.” என்று பாரதியார் அழுத்திக் கூறுவதெல்லாம் மனிதகுலம் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு இன்புற்று வாழவே.

எமது துன்பங்களிலிருந்து ஆறுதல் பெற இன்னுமொரு வழியுள்ளது. அதுவே நம்மைவிட கீழ் நிலையில் உள்ளவற்றை சற்று நோக்குவது...

“தம்மின் மெலியாரை நோக்கித் தமதுடைமை
அம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க - தம்மினும்
கற்றாரை நோக்கிக் கருத்தழிக் கற்றதெல்லாம்
இவர்க்கு நாம் என்று தாமே”

எனகுமரகுருபரர் நீதிநெறி விளக்கத்தில் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது நம்மைவிட செல்வத்தில் குறைந்தாரை நோக்கி நாம் அவர்களை விட மிகுந்த செல்வம் உடையோம் என்று மன்றிறைவு கொள்வது போல் நம்மைவிட பிரச்சினைகளும் சோகங்களும் உள்ளவர்களை நோக்கும் போது மலைபோல் இருந்த நமது துன்பங்கள் எல்லாம் மருப்போல் தோற்றமளிக்கும்.

ஆக “போனால் போகட்டும் போடா” என்பது தான் மனித வாழ்வை மகிழ்ச்சிகரமாகக் கொண்டு செல்ல உள்ள வழியாகும். இறந்தகால துன்பத்தை மறந்து, வாழ்வது போலவே எதிர்காலத்தில் இவை எல்லாம் நடந்து விடுமோ என்று எண்ணி மகிழ்ச்சியையே நினைப்போம் மகிழ்வோடு வாழ்வோம்

குறிப்பு

இக்கட்டுரை வரைவதில் எனக்கு உதவியாக இருந்த எனது சகோதரி திருமதி கிருஸ்னராஜ் லிசாந்தினி அவர்களுக்கு நன்றிகளை தெரிவிப்பதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

மேகவர்ணன் மணீவன்னனன்

3 ஒம் வருடம்

நீர்வாழ் வளங்கள் தொழில்நுட்பம்

திட்டமிட்டுச் சிதைக்கப்பட்டவிட்ட தமிழனின் கடல் சார் வளர்ச்சி....

உணவுக்காய் கடலில் மீன் பிடிக்க ஆரம்பித்த தமிழ் மக்கள் கடற்கலங்களின் பயன்பாட்டை அறிந்து கொண்டார்கள். அத்தோடு அவற்றினைக் கட்டவும் சுயமாகவே கற்றுக்கொண்டார்கள். அவர்களினால் அழைக்கப்பட்ட மாபெரும் கடற்கலங்கள் நாவாய்கள் என அழைக்கப்பட்டதாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

கடற்கலங்களில் கடலை அளக்க முயன்ற தமிழன் கடலை முழுதாய்க்கற்றுக்கொண்டான். இதனால் காற்று வீசும் திசைகளில் கடற்கலங்களை செலுத்தவும் இரவினில் திசை மாறாது பயணிக்கவும் கற்றுக்கொண்டான். இதற்கு உதவியாக கலங்கரை விளக்குகளையும் அமைத்துக் கொண்டான்.

கடலில் பிரயாணம் செய்யத் தொடக்கி கடலில் அனுபவம் பெற்றுக்கொண்ட தமிழன் தன் கடற்ப்பிரயாண எல்லைகளை அதிகரித்து ஏனையநாடுகளுக்கும் செல்லத் தொடங்கினான். இவை வர்த்தகம், ஆக்கிரமிப்பு, படையுதவி எனப் பல வடிவங்களில் விரிந்து நின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் ஈழத் தமிழன் தன் தொப்புள் கொடி உறவான தமிழகத்துடனேயே பெரும்பாலும் கடல்வழியே ஆன தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தான்.

ஆரம்பத்தில் மேற்கு நாடுகளுடனான வணிகத்தில் ஈழத் தமிழனும், தமிழகத்தவர்களும் மட்டுமே தொடர்புபட்டிருந்தார்கள். இவற்றுக்கு வசதியாக சேரநாட்டின் பெருந் துறைமுகம்

புகாரும், பாண்டிய நாட்டின் முத்துக்குப் பெயர்போன மிகச்சிறந்த துறைமுகம் கொற்கையும் விளங்கின. இவற்றுக்கு நிகராக ஈழத்தின் மேற்கு கரையில் கற்பிட்டி முதல் யாழ்ப்பாணம் வரையான தமிழனின் துறைமுகங்கள் செயற்பட்டு வந்தன.

தூரகிழக்கு நாடுகளான சீனா, ஜாவர் அரேபியா, எகிப்து, உரோமாபுரி என்பவற்றுடன் ஆரம்ப வர்த்தகத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் தமிழர்களே. பின்காலங்களில் சீனர்கள் மேலைத்தேய வணிகத்தில் பங்கு கொண்ட காலத்தில் இலங்கையின் வடக்கரையில் இருந்த துறைமுகங்கள் மேலும் முக்கியத்துவம் பெற்றன. அவற்றுள் மாதகல், மயிலிட்டி, காங்கேசன் துறை, வல்வெட்டித்துறை, சாட்டி, பெரியதுறை, ஊர்காவற்துறை, பருத்தித்துறை, கச்சாய், கொழும்புத்துறை, பண்ணை, மணித்தலை, நாகர்கோவில், தாளையடி, வெற்றிலைக்கேணி என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

7 ஆம் நூற்றாண்டளவில் மாந்தையூடான வர்த்தகம் தடைப்பட்டு ஊர்காவத்துறைமுகம் மேற்கிலும், கிழக்கிலும் இருந்து வந்த கப்பல்களுக்கு பிரதான துறைமுகம் ஆனது. இதுவே போர்த்துக்கேயர் வரும் வரை ஐரோப்பிய முகமதிய வர்த்தகர்களால் பயன்படுத்தப் பட்டது.

இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்து சிங்கள அரசு ஆட்சிக்கு வரும் வரை ஈழத்தின் வல்வெட்டித் துறையும், ஊர்கவற்துறையும் கடற்கலங்களை உருவாக்கும் இடங்களாகவும் பழுது பார்க்கும் இடங்களாகவும் பிரசித்திபெற்றிருந்தன.

1938 இல் அமெரிக்காவின் மசாசுசெட் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவரால் வல்வெட்டித்துறையில் கட்டப்பட்ட அன்னபூரணி என்னும் கப்பல் விரும்பி வாங்கப்பட்டது. இது அக்காலத்தில் தமிழன் கப்பல் கட்டும் தொழிலில் கொண்டிருந்த திறமைக்குச் சான்று பகிர்கின்றது. 1948 இல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்து பாராளுமன்ற ஆட்சி ஏற்பட்ட போது தமிழனின் கடல் மார்க்க அறிவையும், திறமையையும், அவனின் கடல் வணிக வளர்ச்சியையும் சிதைக்கும் நோக்குடன் வட இலங்கைத் துறைமுகங்களுக்கும், இந்தியாவுக்கும் இடையிலான கடற்ப் போக்குவரத்துப் பாதை சட்டரீதியாக அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டது. இதனால் கொழும்புத் துறைமுகம் முக்கியத்துவம் பெற்றது. இதன் மூலம் தமிழனின் கடல் சார் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு சிங்களவர்களிடம் அரசு ஆதரவுடன் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

இவையெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். யுத்தங்கள் ஓய்ந்துவிட்ட நிலையில் வடக்கில் இயற்கையாக அமைந்த எண்ணற்ற துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்வதனைத் தவிர்த்துவிட்டு சிங்களவர்களாலேயே மிகப் பெரிய நீச்சல் தடாகம் என நகையாடப்படும் ஓர் துறைமுகத்தை செயற்கையாக நிர்மாணிக்க வேண்டியதன் அவசியம் தான் என்ன?

மேலும் கடற்கலங்களை கட்டவும், ஓட்டவும் உலகிற்கே கற்றுத் தந்த தமிழன் இன்று கப்பல்களில் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறான்? இதற்குக் காரணம் தான் என்ன?

குமாரகுலசீஸ்கம் விமலன்

3 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

பயனம்...

ஊர் அமைதியாக உறங்கி கொண்டிருந்த வேளையிலும் என் மனதிலே ஏதேதோ ஏக்கங்கள், பற்பல நினைவுகள் என்னுள்ளேயே வந்து அலைமோதிக் கொண்டிருந்தன. என் விழிகளோ தூக்கம் மறுத்து ஆவலுடன் எதையோ எதிர்பார்த்த வண்ணம் இருந்தது. நாளைய விடியலில் என்ன நடக்குமோ என்ற சிந்தனையில் கட்டிலில் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன், இருந்தும் என் விழிகள் ஓய்வு மறுத்து என் நண்பனின் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

துள்ளித்திரியும் பள்ளிப்பருவம்தனில், கள்ளங்கபடம் இல்லாத அந்த சிறுவயது தனில் அன்பைத் தவிர எந்தவித எதிர்பார்ப்பும் இன்றி இணைந்தவர்கள் நாங்கள். படிப்பில் சுதன் சிறந்தவனாகவும், விளையாட்டில் நான் சிறந்தவனாகவும் இருந்தாலும் எப்படியும் என்னையும் படிக்க வைத்து விடுவான் என் நண்பன் சுதன். குழப்படி என்பது இருவருக்குமே உரித்தான் ஒன்றாகிவிட ஆசிரியர்களின் பேச்சும், கண்டிப்பும் எங்களையே சார்ந்துவிடும். ஆனாலும் மகிழ்வடனேயே அதனையும் ஏற்று எங்களுக்கு நிகர் நாங்களே என்று எங்களின் பயணமும் தொடர்ந்தது.

சாதாரணதரபரீட்சைதனை முடித்து உயர்தரத்திற்குச் செல்கையில் எங்களையும் வாலிபவயது ஆட்கொள்ளத் தொடங்கியது. இப்பருவம்தனில் சில செயற்பாடுகளை நாங்கள் செய்யாது விடில் ஆண்கள் வட்டத்தில் இருந்து விலக்கப்படும் நிலையது. சில செயற்பாடுகளை என்னை மீறியே செய்யத் தொடங்கினேன். வீட்டிற்கு தெரியாமல் என் குடிப்பழக்கமும் ஆரம்பமானது. என்

நண்பனோ முற்று முழுதாக இதை வெறுத்து எனக்கு புத்திமதி கூறினான். என் மனமோ அதை ஏற்கும் நிலையிலும் இல்லை, அவனை வெறுக்கும் நிலையிலும் இல்லை. இவ்வாறாக சென்று கொண்டிருந்த என் பயணத்தில்...

அன்றோரு நாள் சுதனின் வீட்டிற்கு அவனின் பிறந்தநாளிற்காக சென்றிருந்தவேளை அலங்கரிக்கப்பட்ட விளக்குகளின் மத்தியில் கண்களை சிமிட்டியவாறு அழகாக பறந்து கொண்டிருந்தது அந்த பட்டாம்பூச்சி. சற்று நிமிடத்திலேயே என் மனதைக் கவர்ந்த அந்த பட்டாம்பூச்சி என்னபனின் தங்கை எனக்கண்டுகொண்டேன். என்னருகே அண்ணா அண்ணா என சிறுபிள்ளையாக திரிந்தவளா இவள்.....? இவ்வளவு அழகான தேவதையா?...என மனமோ இன்று அவனை என தங்கையாக ஏற்க மறுத்தது. அவள் என்னருகே வந்து அண்ணா....., என கதைக்கத் தொடங்க என் விருப்பத்தை நானே சொல்லிவிட்டேன். என் மனமோ நீதப்பு செய்து விட்டாய், அவசரப்பட்டு விட்டாய், என்ன நடக்கப்போகிறதோ எனப் பயந்தது. அவளின் அமைதியும் என்னை மேலும் குழப்பிக் கொண்டே இருந்தது. இறுதியில் நானே ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய் “அண்ணாவிடம் மட்டும் சொல்லிவிடாதேயம்மா” என்றேன். அவளோ “நீங்களும் என் முடிவை அண்ணாவிடம் சொல்லிவிடாதீர்கள்” என்று கூறி விட்டு புன்னகைத்தவாறே பறந்து விட்டாள்.

என மனமோ சற்று நிலைகுலைந்துவிட்டது. அவளின் மனதில் இடம் பிடித்ததை என்னி மகிழ்வதா? இல்லை நண்பனின் தங்கையின் மனதில் ஆசையை வளர்த்துவிட்டேன் எனக்கலங்குவதா? எனத்தடுமாறியது. ஆனால் அவளின் மேல் கொண்ட காதல் உணர்வு மேலோங்கவே என் நண்பனிடம் மறைப்பது என முடிவெடுத்தேன். பிறந்தநாள் கொண்டாட்டமும் இனிதே நிறைவேற அவளின் காதலுடன் என் பயணமும் தொடர்ந்தது.

அண்ணனுக்குத் தெரியாது அவரும், நண்பனுக்குத் தெரியாமல் நானும் பட்டாம்பூச்சிகளாய் சுற்றித்திரிந்து கொண்டிருந்தோம். தித்திக்கும் மொழிகள் பேசின்னைத் தள்கண்பார்வையிலேயே கட்டி வைத்துக்கொண்டாள். நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக எங்களின் காதல் பயணமும் தொடங்கியது.

சுதனுடன் செலவிடும் நேரத்தை குறைத்திட புது நண்பர்களிடம் சேர்ந்து கொண்டேன். அவர்களின் காதலிற்கு என் உதவியும், என் காதலுக்கு அவர்களின் உதவியும் மட்டுமன்றி இராப்பொழுதுதனில் குடியும் கும்மாளமுமாக எங்களின் பயணம் தொடங்கியது. என் நடவடிக்கையில் சுதனுக்கு சந்தேகம் ஏற்படவே கையும் களவுமாக மாட்டிக் கொண்டோம் இருவருமே.

அவன் என்னை முற்றுமுழுதாகவே வெறுத்தான். தங்கை மீதும் கோபப்பட்டான். நட்பு வட்டம் மட்டுமன்றி பாசபந்தமும் சுக்குநூறாக்கப்பட்டது. என்னை மறக்க முடியாத அவளோ,

அவனின் கொடுமைதாங்கமுடியாது தன் பிடிவாதத்தால் வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டாள்.

நானும் என்ன செய்வது எனத் தெரியாத நிலையில் என்னப்பனிடம் கூறாமலேயே என்பதிய நண்பர்களின் உதவியுடன் அவளைப் பதிவுத் திருமணம் செய்து கொண்டு வேறு இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தோம்.

பல எதிர்ப்புகள், தடைகள் தாண்டிப் புறப்பட்ட எம் பயணத்தில் என் நாளாந்த வாகனம் ஓட்டும் வருமானத்தில் எங்களின் வாழ்க்கை ஓடத் தொடங்கியது. வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் வாரங்கள் மாதங்களாகி மாதங்கள் ஆண்டுகளாகிய எம் பயணத்தில் பணம் என்னும் பிரச்சனை தலைதூக்கத் தொடங்கியது. அவளின் முகத்தில் தெரியும் கவலையோ என்னை மிகவும் வாட்டியது. அன்றொரு நாள் கொழும்பில் இருக்கும் தன் நண்பனொருவனைப் பார்த்துவிட்டு வருவதாக மனைவியிடம் கூறி விட்டு புறப்பட்டேன். அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க என்னால் முடியவில்லை. என் கவலையை என்னால் அவளிடம் சொல்லவும் முடியவில்லை. யாரிடம் சொல்வது என்றும் தெரியவில்லை. என் கவலையை மறக்க குடித்துக் கொண்டே வாகனத்தை ஓடத் தொடங்கினேன்.

நிறைமாத கர்ப்பினி ஆன அவளோ தனிமையில் வாடினாள். நீண்ட நாட்களாக அவனைக் காணாது தவித்தாள். நேற்று பிரசவவலியோ ஆரம்பிக்கத் தன் கணவனின் தொலைபேசி அழைப்பை அடையமுடியாத நிலையில் தன் அண்ணாவின் உதவியை நாடினாள். என்னதான் இருந்தாலும் பந்தபாசம் விட்டுப் போகுமா என்ன?..... அண்ணாவினால் அவளோ வைத்தியசாலையில் சேர்க்கப்பட்டாள். சில மணிநேரத்திலேயே அவளின் தொலைபேசி அலறியது.

அங்கு அபியின் அழைப்பு....எவ்வாறு நான் அதை எடுப்பது..எப்படிக் கதைப்பேன்.....என்ற கேள்விகளுக்குள்ளும் என்தங்கையின் நிலையை சொல்லவேண்டிய நிரப்பந்தத்தில் தொலைபேசி அழைப்பை எடுத்தேன்...

அப்போது அம்மா.....நான் அபிக்கு வேண்டப்பட்டொருவன் கதைக்கிறேன். அவனின் வாகனமோ விபத்துக்களாகி அவனை இப்போது யாழ் வைத்தியசாலையில் சேர்த்துள்ளோம் என்றான். உடனே நான் அபியைத் தேடி ஓடினேன்.

கண்டேன் அவனை.....என் அபியை ஆறு வருடங்கள் கழித்துக் கண்டேன். அவனின் சிதைக்கப்பட்ட உடலுடன் அங்கே குத்துயிராக கிடந்தான். நானோ கத்தினேன்.....அழுதேன்.. அவனோ என்னை சைகையால் அழைத்தான்.

நண்பா.....நான் உன் வருகைக்காகவே என் உயிரை பிடித்து வைத்திருக்கிறேன். நான் உனக்கு செய்த துரோகத்தை மன்னிப்பாயாடா அன்று நீ சொல்லச் சொல்ல கேட்காது குடித்து பழகினேன். நேற்று விபத்துக்குள்ளாகி பல மணிநேரம் அநாதையாகக் கிடந்தேன்டா....நான்

குடிகாரன் என்று யாருமே என்னைத் தூக்கவில்லை. இறுதியில் பொலீஸ் வந்த பின் தாண்டாவைத்தியசாலைக்குத் தூக்கிவந்தார்கள். இன்று உன் தங்கைக்கும் துரோகம் செய்துவிட்டேனே என அழுத்தொடங்கினான். நானோ அவனை சமாதானப்படுத்தி தங்கையின் நிலைமையை எடுத்துரைத்தேன். அவன் மீண்டும் அழுத்தொடங்கியவன் தன் கட்டுப்பாட்டை மீறவே முச்சுத் திணறத் தொடங்கினான். உடனே நானோ வைத்தியர்களால் வெளியே துரத்தப்பட்டேன்.

ஓடினேன் தங்கையிடம்... அங்கே அவளுக்கு ஒரு பெண்குழந்தை கிடைத்திருப்பதாகவும் அவளுக்கு என்னும் நினைவு திரும்பவில்லை என்றும் தாதி கூறினார். நான் அந்தக் குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு அபியிடம் ஓடினேன்.

என் மருமகளை தந்தையின் அருகே அழகாக வளர்த்தினேன். மகளின் அழுகுரல் கேட்டு கண்திறக்க முயல்கிறான் அபி. ஆனாலும் முடியவில்லை. மகளின் அழுகையுடன் எங்களின் கண்களிலும் கண்ணீர் வரவழைத்து தொடங்குகிறான் அவன் தன் பயணத்தை...

வைஸ்னவி வெற்றவேல்
3ஆம் வருடம்
கனிப்பொருள் வளங்களும் தொழில்நுட்பமும்

“ஸஹவயக் கண்டான் விழானம் படைத்தான்
எதிராலி கேட்டான் வாளனாலி படைத்தான்”

இவ்வாறு மனிதனின் கண்டு பிடிப்புக்கள் எண்ணற்று விளங்குகின்ற இவ்வுலகில், மனிதனின் நவீன கண்டுபிடிப்பாக “நனோ தொழில்நுட்பத்தைக் குறிப்பிடலாம். நனோ என்பது ஓர் அளவீட்டு அலகு கிரேக்க மொழியில் ‘மிகச்சிறிய’ என்பது அதன் பொருள். மில்லியனில் ஒரு பங்கு நனோ ஆகும். நனோ அளவில் உள்ள துணிக்கைகளைக் கொண்டு நவீன மனிதனின் தேவைகளை நிவர்த்தி செய்ய செயற்கையாக வடிவமைக்கப்பட்ட இயந்திரக்கட்டமைப்பே நனோ தொழில் நுட்பமாகும். இதுவரையில் இயற்கை நிலையில் பார்த்து வந்த இயல்புகளை விடவும் புதுமையான இயல்புகளை நனோ அளவு மூலக்கூறுகள் வெளிப்படுத்துவதால் நனோ தொழில்நுட்பம் விஞ்ஞானத்தின் விந்தையாக அனைவராலும் பேசப்படுகின்றது.

நனோ தொழில்நுட்பத்தின் பிரயோகங்கள், மனிதனால் பயன்படுத்தப்படும் சகலவிதமான பாவனைப் பொருட்களிலும், நுட்பங்களிலும் காணப்படுகின்றது. நனோ திரவியங்களில் சூடுதலான நடைமுறைப் பிரயோகங்களைக் கொண்டது காபன் நனோ குழாய்கள் ஆகும். இதன் கட்டமைப்பானது இரு பரிமாண தாள் வடிவமான கிரபைற்றின் சுருட்டிய வடிவமாகும்.

உருக்கின் வலிமையிலும் பல மடங்கு வலிமைகொண்டதும், பாரம் குறைந்ததும், துருப்பிடிக்காததுமான காபன் நனோ குழாய்கள் உருக்கிற்கு மாற்றீடாகப் பாலங்கள்,

கட்டங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. காபன்நனோ குழாய்களின் பொறிமுறைப் பிரயோகங்கள் வலிமையான, பாரம் குறைந்த ரெனிஸ் மட்டைகள், வாகன உதிரிப்பாகங்கள், உடைகள் விண்வெளி ஓடங்கள் என்பவற்றில் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய பொறிமுறைப் பண்புகள் மட்டுமன்றி நனோ குழாய்களின் விட்டத்தை அதிகரிப்பதன் மூலம் எமது தேவைக்கேற்றவாறு இரசாயன, இலத்திரனியல், ஒளியியல் பண்புகளையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். வளியைச் சுத்திகரிக்கும் வடி, நீர் வடி, ஐதரசன், சேமிப்புக்கலன்கள், உயிரியல் தொழில்நுட்பக் கலன்கள் என்பன காபன் நனோ குழாய்களின் இரசாயனப் பிரயோகங்களில் சிலவாரும்.

காபன் நனோ குழாய்கள் போன்று உலோக ஓட்சைட்டுக்களான தைத்தேனியம்டை ஓட்சைட், நாக ஓட்சைட் என்பவற்றின் நனோ துகள்களும் பல பிரயோகங்களைக் கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக சுழியுதாக்கதிர்களையும், கிருமித் தொற்றையும் தடுக்கும் ஆற்றல் கொண்ட, நனோ துகள்கள் கொண்டு உருவாக்கப்படும் முகப்புச்சுக்கள் தற்போது பாவனைக்கு வந்துள்ளன. இது சருமத்தின் இயற்கைத் தோற்றத்தை மாற்றாதிருப்பதுடன் சுழியுதாக் கதிர்களில் இருந்து பாதுகாப்பையும் வழங்குகின்றது.

சூரியக் கதிர்ப்புக் கண்ணாடி நாக ஓட்சைட்டுக்களின் நனோ மூலக்கூறுகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்றது. அவை ஏனைய சூரியக் கதிர்ப்பு கண்ணாடிகளிலும் நீடித்த வினைத்திறன் மிகக் செயற்பாடுகளை வெளிப்படுத்துகின்றது. தகவல் தொழில்நுட்பத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இன்று கணினியில் காணப்படும் நுண் செயலிகளினுள் (Micro Processor) பெரும்பாலும் உபயோகிக்கப்படுவது நனோ இழைகளும் நனோ குழாய்களுமே ஆகும்.

மருத்துவத்துறையில் நனோ தொழில்நுட்பத்தின் பங்களிப்பை எடுத்து நோக்கின், நோயாளியொருவரின் பாதிக்கப்பட்ட கலங்களை இனங்காணவோ அல்லது மருந்துகள், வெப்பம், ஒளி போன்ற பாதிக்கப்பட்ட கலங்களை நேரடியாகச் சென்றடையச் செய்வதற்காகவோ நனோ துகள்கள் தற்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. பாதிக்கப்பட்ட குறித்த கலங்களில் மாத்திரம் சிகிச்சைகளை மேற்கொள்ளத்தக்க வசதியை அளிப்பதன் காரணமாக, ஏனைய ஆரோக்கியமான கலங்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய சேதங்கள் குறைக்கப்படுகின்றன. இச்சிகிச்சை முறைகளுக்கு வெள்ளி, தங்கம், கற்மியம் செலுணைந் நனோ துகள்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நனோ வெள்ளித்துகள்கள் பக்ஞரியா கிருமியழிப்பானாக காணப்படுவதுடன், இது பங்கல், HIV உள்ளிட்ட சில வைரஸ் கிருமிகளையும் அழிக்கக்கூடியது என இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

நவீன மனிதனின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் ஊன்றுகோலாக அமையும் இந்த நனோ தொழில்நுட்பத்தினால் குறிப்பிட்ட சில தீயைகளும் இருக்கவே செய்கின்றது. நனோ துணிக்கைகளில் சில நச்சுத்தன்மை கொண்டனவாகவும் எளிதில் அழிக்க முடியாதனவாகவும் மாற்றம் அடைந்து வருகின்றது. அத்துடன் மிகச்சிறிய இத் துகள்கள் இலகுவில் இரத்தத்துடன் கலந்து இரத்த மூளைத் தடுப்புச்சவல்வினை சுலபமாகக்கடந்து மூளைக்குள் பிரவேசித்து நரம்புத் தொகுதியை பாதிப்படையச் செய்து விடக்கூடிய அபாயம் உள்ளது. மாசடைந்த வளியையும் நீரையும் அணுக்கழிவையும் வடிகட்டி சுத்திகரிக்க உதவும் நனோ தொழில்நுட்பத் தொல்தெள்ளுல்

தொழிற்சாலைகள் இன்று நனோ துகள்களை சூழலுக்கு வெளிவிட்டு சூழலை மாசடையச் செய்யும் முதல்களாக மாறி வருகின்றன. இதையடுத்து சர்வதேச நாடுகள் நனோ தொழில்நுட்பத்தை தவிர்க்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்தவண்ணம் உள்ளன. இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு இன்று நனோ தொழில்நுட்பத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் சட்ட நியமங்களை வகுக்கவும் பல நிறுவனங்கள் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நனோ தொழில்நுட்பத்தின் நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தாராயும் போது நன்மைகளே அதிகமாகக் காணப்படுவதால் நனோ தொழில்நுட்பமானது மனிதவாழ்விற்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதம் என்று கூறினால் மிகையாகாது.

ந. பிரதீபன்

3 ஆம் வருடம்

தேயிலைத் தொழில்நுட்பமும் பெறுமதி சேர்ப்பும்

பேனா முனைகளில் நான் தர்மவாதி

எங்கே அசைகின்றோம் அலையே
இருள் புலர்த்தும் ஒளி விளக்குடனா?.....

மாற்றத்தை வேண்டி தினம்
மாறன் வழி வாழ்ந்தோம்
சிறு காற்றடிக்க கிழிந்து வெறும்
கந்தை என ஆனோம்
துயர் தூற்றி தினம் போற்றி
சில தூசுகளாய் ஆனோம்
பெரும் தேடல் தனை மறந்து
வெறும் பேடிகளாய் ஆனோம்.

திமிர கொண்டு சிரம் வென்று

திரிந்த வழி அன்றோ
 கலி வென்று கழி கொண்டு
 இசைத்த மொழி எங்கோ?

மொழி என்ன! பழிசொல்ல
 தினம் மூச்சிழந்து நின்றால்
 விழி கெண்டு பழி வெல்லும்
 வேங்கையர் தான் தாமோ?

உமிழ்ந்தூற்றும் முனைவழியே
 நான் தர்மவாதி
 உமைப்போல நானும் இன்று
 பொருள் சொல்லா நீதி
 கரை நனைக்கும் காற்றடமாய்
 காத்திருந்து ஆனோம்
 பிறர் புகழ் துயர் அகல
 வீறு கொண்டு எழுவோம்

“சொல்லடி பராசக்தி எமை குழ்ச்சி மிகு புவிதனில்
 படைத்தெறிந்தாய்”

அழகரத்தீனம் யுகந்தனி
 2ஆம் வருடம்
 நீர்வாழ் வளங்கள் தொழில்நுட்பம்

மனிதம் புரிதமாகிமேன்றோ...

இயற்கை அன்னை ஈகையால் உயிர்த்து

இயங்குகின்ற உயிர்கள் அனைத்தும்

இயன்ற வரையில் நீதியைப் பேணி

இருநில மீதில் இனிதுற வாழுமே.

மனிதன் மாநில மீதிலே மாபெரும்

மாற்றங்களைச் செய்யலாகினான்

தனித்துவமான உலகைத் தனக்கென

ஆற்றிட நோற்றனன் தவப்பெரும் நோன்பினை.

காட்டினில் விலங்கொடு விலங்காய் வாழ்ந்தவன்

வேட்டையாடியே வயிறு வளர்த்தவன்

தோட்டம் செய்யவும் பட்டி வளர்க்கவும்

வீட்டையமைத்தனன் ஆற்றங் கரையினில்.

தூஷ்டின்ஸ்

பகுத்தறிவுச் சிந்தனை வளர்ந்தது
 மிகுசுக வாழ்க்கை தகுதியை வளர்த்தது
 பாகுபாடுகள் பாவங்கள் புகுந்தது
 தகுதிகள் தகர்ந்திட தண்டனை சேர்ந்ததே.

கண்டுபிடிப்புகள் விண்ணிலே விந்தைகள்
 கணினி கணினி மின்னஞ்சல் மின்வலை
 முகப்புத்தகமும் புதுப்புது நுட்பமும்
 செகம் முழுவதிலும் செழித்து வளர்ந்ததே.

அறிவியல் வளர்ச்சியும் பொறிமுறைநுட்பமும்
 அனுவியல் நுணுக்கமும் ஆய்ந்த நல் ஆக்கமும்
 செறிந்துமே செகத்தினை ஆட்சி செய்கின்றதே.

தயானந்தன் தேவதயாராஜ்

3 ஆம் வருடம்
 விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

தமிழ்நாடு அரசு தமிழ்நாடு மக்களுக்கான
நாட்டுப் பண்ணம் வழி வாய்மை
மற்றும் சமீபத்திரகால வாய்மை
நோக்கும் தமிழ்நாடு மக்களுக்கான
நாட்டுப் பண்ணம் வழி வாய்மை

மழலைக் கண்ணீர்

பால்புசிக்கும் பிஞ்சிளம் பறவை
பசியெடுத்தால் கண்ணீர்
தாகத் தணையன் தட்டி விடுவதால்
ததும்பித் தவிக்கும் கண்ணீர் !

இடியின் அதிரவால் இடிந்து போயே
மடியில் மழலைக் கண்ணீர்
சூரியச் சுடரால் சுருங்கிய விழியில்
சடுதியாய் ஒரு கண்ணீர் !

தொட்டியில் தனியே தாயின்றியிருக்க
விட்டில் மலரின் கண்ணீர்
துக்கம் நீங்கித் துயில் கொள்கையிலே
தட்டிய கனவால் கண்ணீர் !

நடுநிசியிலே நரிகளின் ஓசை
நயனம் நனைக்கும் கண்ணீர்

திருவாசல்லூர்

முகில் இடிந்தொழுகும் மழையின் மலைப்பில்
மனம் நடுங்கிய கண்ணீர் !

அறியா மனிதர் ஸ்பரிசம் செய்தால்
அறியாமல் ஒரு கண்ணீர்
சாயை நோக்கி சாய்ந்து போனால்
சட்டெனவென ஒரு கண்ணீர் !

கனியின் காவலன் காலமானால்
கண்களில் கதறல் கண்ணீர்
பனியால் பனியும் பூவைப்போல
பயந்த பவளக் கண்ணீர் !

விரலில் கட்டை பட்டேவிட்டால்
வேகமாய் பாடும் கண்ணீர்
அல்லும் பகலும் அடுத்தடுத்தென்றே
அசன்ற அணிலின் கண்ணீர் !

சின்னஞ்சிறுவர் கிள்ளிப் பார்த்தால்
சிட்டுக்குருவியின் கண்ணீர்
பென்னம்பெரிய உருவம் பார்த்தால்
பதறிப் போயோரு கண்ணீர் !

உறவினர் மடியில் உறங்க வைத்தால்
உதிரும் உடனே கண்ணீர்
ஊசல் ஆடும் விளக்கைப் பார்த்து
உடல் உறைந்த கண்ணீர் !

தனிமையிலே கடிகாரச் சுத்தம்
தன்னைத் தவறிய கண்ணீர்

இரவினிலே ஒரு வண்டின் சத்தம்

இதயம் இறுக்கிய கண்ணீர் !

தளவாடியில் தன் விம்பம் கண்டு
திகைத்தால் விம்மிக் கண்ணீர்
தாளச் சத்தம் செவியை துளைத்தால்
தறதறவென்றோரு கண்ணீர் !

உங்னம் வந்தால் உடல் வியர்த்து
உளம் உளைந்தொரு கண்ணீர்
குளிரும் குவிந்தால் குலைந்துபோயே
குட்டிச் சிட்டின் கண்ணீர் !

காரணமின்றிக் கசங்கிப் போனால்
கன்றின் கவிதைக் கண்ணீர்
கானல் போலே கரைப்பரஞும்
கரைந்த மனதின் கண்ணீர் !

நிம்மதியிழந்தே நிரழுமலமாவது
நிமிர்தோர் வடிக்கும் கண்ணீர்
துன்பமிருந்தும் இன்பமிசைக்கும்
தங்கத்துகளின் கண்ணீர் !

காருண்யா பிரதீபா லோகநாதன்

3ஆம் வருடம்

விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

அலைத்தாண்டவன்

வீறுகொள் சினக்காற்று
வேங்கை நிலம் தன்னை
சூறுதுண்டாக்கி
குறுக்கே பாய்ந்ததுவோ

ஆறாச் சினம் கொள்
அக்கைலாய் பத்தை
வேறாக்கி சீராக்கி
விண் தூக்கி நிறுத்தி
சூரான குழிகொள்
குன்று பூமிதனில்
நேராகச் செலுத்தி
நெறிசெய்தமைத்ததினால்

ஆறாத தாண்டவன் தன்
 சீரான சிரம் தாழ்த்தி
 மேலான மங்கையுடன்
 மிதித்த பூமியடா

பாலான நிலமும் அப்
 பாண்டவரும் செழித்து
 மாறாத பெருமை
 பெற்று நின்றார்

கோடான வரிகொள்
 கூத்தாடி அவன் நின்று
 நாலான முனை தன் ஒன்றழித்து
 நாற்புரமும் நடம் செய்து
 தீராத அவ்வலைக்காடு தனையே
 தீவளர் ஆர்ப்பரித்து
 வேறான கொன்றை
 மதி குடி மனம் நெகிழ்த்தி
 ஆடாது நின்று அசைகிறான்
 அச்சினக் கைலாய நாதன்.

நானும் தமிழும்

அகவை இரண்டினில் “அம்மா” என நாவுரைத்தேன்
என் முதல் தமிழ்தனை
தாய்ப் பாலுடன் சேர்த்து ஊட்டினாள்
தமிழ் பால்தனை - என் அன்னை

பாலர் பள்ளிதனில் கற்றேன்
ஓளவையின் ஆத்திகூடி தனை
வள்ளுவன் வித்திட்டுச் சென்றான் - திருக்குறள் தனை
தமிழர் வாழ்க்கை திறம்படவே.

பள்ளிப்பருவமதில் கொலூசு அணிகையில்
ஜம்பெரும் காப்பியங்களை கற்றுத்தந்து
திராவிட அணிகலன்களை அறிந்திட
வழி அமைத்துத் தந்தார் என் ஆசான்.

வயதிற்கு வந்து முதல் தடவை - நான்
 புதவை கட்டி நாணத்துடன் நடந்த போது
 உரைத்து நின்றனர் - தமிழ் பண்பாடுதனை
 உற்றார் உறவினர்.

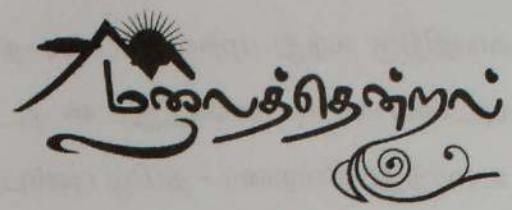
உயர் கல்வி கற்க சென்றேன் - சகோதர சூழலில்
 செந்தமிழ் இன்னும் உயிரோட்டமாய் கலந்திருத்தல் - கண்டு
 மாற்புதட்டி நின்றனர் - என்னுயிர் கேள்யீர்
 தமிழுக்கே உரித்தான வீராப்புடனே.

தமிழ் அன்னையே உம் பிள்ளைகளாய் ஜனனித்தது
 யாம் பெற்ற வரம் - உன்னை பெருமைப்படுத்திட
 விழிதனில் கனவுகளுடன் காத்திருக்கிறோம்
 உதிரத்தில் கசிந்தடும் - தமிழ் வீரத்துடனே...

ஆன். டிலக்ஸனா ஜோசவ்

2 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

தமிழ்

அனைத்திலும் அரிய மொழி

ஆனவம் இல்லா மொழி

கணக்கிடமுடியா மொழி

கம்பீரத்தின் மொழி

காலத்தால் முத்த மொழி என் தமிழ்மொழி.

முரண்கள் இல்லா மொழி

மூடனுக்கும் புரியும் மொழி

நன்மையின் மொழி

நாற்புறமும் சூழ்ந்த மொழி

நாவிலே இனிக்கும் மொழி என் செம்மொழி.

சுவையான மொழி

சூட்சுமம் அறியா மொழி

பண்பின் மொழி

பாசாங்கில்லா மொழி

பாறையில் பதித்த என் தாய்மொழி.

என் மொழி பாட வார்த்தைகள் இல்லை

என் மொழிபோல் வேறு மொழியும் இல்லை

வாழ்க தமிழ் வளர்க தமிழ்.

துசாந்தினி பவளகந்தராசா

2 ஆம் வருபாம்
விஞ்ஞானமும் தொழில்நுப்பமும்

புது விழயவுக்கான பள்ளியின் பிரிவு

ஓரு கூட்டில் வாழ்ந்திருந்த
ஓரு குடும்பப் பறவைகள்- நாம்
புது விடியலைத் தேடி எங்கோ
தனித்தனியே செல்லும் வேளை
ஆராத காயங்களை
ஆற்றுமா இந்தப் பிரிவு!
ஆருயிர்த் தோழிகளின்
மாறாத நினைவனைகள்
சண்டையிட்ட பொழுதினிலும்
சிந்திக்கவில்லை நம் பிரிவை
துன்பத்தில் ஆறுதலாய்
இன்பத்தில் உறுதுணையாய்

சோகத்தில் நான் இருக்க
தோள் சாய தோள் தந்து
அழுகின்ற பொழுதினிலே
நீர் துடைக்க கரம் தந்து
தாய்க்கு மேல் உறவான
என் தோழிகளைப் பிரிகையிலே
வழிகின்ற கண்ணீரை
உள்ளத்தில் புதைத்து வைத்து
புன்னகையுடன் விடை கொடுக்கும்
பள்ளியின் இறுதி நாளை நினைக்கும் பொழுது
விழியின் ஓரம்- சிந்திடும் நீர்த்துளிகள்.

குபேதனி ராஜேந்த்ரன்

1 ஆம் வருபாம்

தேயிலை தொழில்நுட்பமும் பெறுமதி சேர்ப்பும்

காதலிக்கக் கற்றுக்கொள்

காதலே உன்னதம்
காதலே பரிபூரணம்
காதலே நேசிப்பின் கடல்
ஆதலால் மானுடனே!
காதல் செய்வாய்
காதலிப்பதென்று முடிவெடுத்து விட்டாயானால்
யாரைக் காதலிக்கலாம்?
எதிர்பாலார் மீதான காதலெல்லாம்
இங்கு காமம் கலந்தே விற்பனையாகிறது.
தோலில் சுருக்கம் விழுந்தவுடனேயே
அதிகமான காதல்கள்
அஸ்தமனமாகி விடுகின்றன
தெருநாயும் காதலித்து கலவி செய்கிறது.

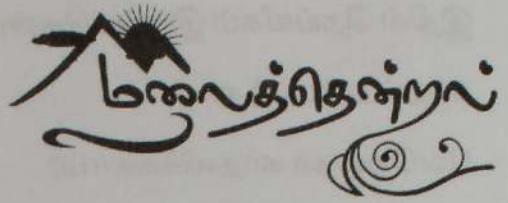
இதில் தெய்வீகம் இருப்பதென்பதெல்லாம்
சுத்தப் பம்மாத்து
வேறேதைக் காதலிக்கலாம்?
அட மானுடனே!

தாயகத்தை காதலிக்கக் கற்றுக்கொள்
பெற்றதாய் சுமந்து பத்து மாதம்
நிலம் சுமப்பதோ நீண்ட காலம்
அன்னை மடியிலிருந்து கீழிறங்கி
அடுத்த அடியை நீ வைத்தது
தாய் மண்ணின் நெஞ்சில் தானே
இறுதியில் புதைந்ததோ
அல்லது புதைந்தே எருவாவதும்
தாய்நிலத்தின் மடியில் தானே.
நிலமிழந்து போனால் பலமிழந்து போகும்.
பலமிழந்து போனால் இனம் அழிந்து போகும்
ஆதலால் மானுடனே! தாய் மண்ணை காதலிக்கக் கற்றுக்கொள்

திவ்வியா குரைசிங்கம்

2 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

என் தெய்வங்கள் நான்கு

என்பால் கொண்ட அன்பால் உயிர்கொடுத்தார் - என் தாய்
தன் பசி துறந்தார் என்பசி நினைத்தார்
உதிரக்கை பாலாக்கி எனக்களித்தே மெலிந்தார்
பட்டங்கள் பல நான் பாரினில் பெறவே - தாய்
பட்ட பாட்டை நான் மறந்திடலாமோ?
நித்திரை மறந்தார் அல்லும் பகலும்
என் நினைவாக தன்பசி மறந்தார் நிம்மதி துறந்தார்
கன் என் எனை காத்துமே வந்தாள் - என் அன்னை

மரமென நான் வளர அதன் வேராய் தான் நிலைத்தார்
தன் உயிருடன் உடலையும் உரமாக்கி
நான் மலர்ந்திட வளர்ந்திட
தன் வாழ்வினை எனக்கீய்ந்தார் - என் தந்தை
பொன்னை நானும் பாரினில் மிரிர
தன் உடல் தேய்ந்தார் இன்னுயிர் ஈய்ந்தார்
சிட்டென நானும் வானில் சிறகடித்திடவே
திட்டங்கள் தீட்டி நிலைக்கவும் செய்தார் என் தந்தை
துள்ளி நடை போடும் பள்ளி பருவத்திலே
பக்கத்தில் வந்தார் பாதுகாப்பும் தந்தார்

என் இலட்சியப் பாதையில் ஒளி என திகழ்ந்தார்
 வழியென வந்தார் என்னுயிர் தந்தை
 தன் உயிரணுவால் உதித்தவளை சிற்பமாயும் ஆக்கிட்டார்
 எள்ளாவும் என் ஆசை நிராசை எனத் தள்ளாது
 தீர்த்தார் பாசமே உருவான பாங்கான என் தந்தை
 தந்தை வழி காட்டியே தளிர்நடை பயின்றேன் என் தந்தை

எந்தை காட்டிய குருவிடமும் பயின்றேன்
 குருவிடமும் பயின்றே கலைகளில் மினிர்ந்து
 பல்கலைக்கழக படிப்பினையும் தொடர்ந்தேன்
 ஆசான் காட்டிய அவ்வழி பற்றியே
 என் நிலை உயர்ந்தேன் உலகினிலே
 ஆசான் இன்றி என் கல்வியும் ஏது?
 குருவும் எனை சிற்பமாக்கிய ஓர் உளியே
 அக் குருவும் என் தெய்வத்தில் ஒன்றே

தாய் தந்தை குருவின் உதவியினால்
 தெய்வங்களை தொழும் பண்ணையும் பெற்றேன்
 தெய்வங்களின் அருள் ஆசியும் பெற்றேன்
 மாதா, பிதா, குரு, தெய்வமும் எனக்கமைந்திட
 தெய்வத்தின் அருளும் வரமும் துணையென தொடர்ந்ததே
 பாரினில் நான் பெற்ற செல்வங்கள் யாவும்
 பாசத்துடன் என் தெய்வங்கள் அருளியதன்றோ
 நான்கு குரவரை மறந்திடல் நன்றோ இன்னுயிர் உள்ளவரை
 பொன்னடி போற்றி வாழ்ந்திடுவேனோ?
 பொன்னான வாழ்வும் பெற்றிடுவேனோ?

வைஷ்ணவி தோலிப்போடி

4 ஆம் வருடம்

விலங்கு விஞ்ஞானம்

ஆசான்களே!

என்ன வழிநடத்திச் சென்ற ஆசான்களே
நீங்கள் இன்றும் இருக்கிறீர்கள் என்னருகில்
நினைவுகளாய் நிழலாடிக் கொண்டு
கொடிய யமனுக்கும் பொறுக்கவில்லை உங்கள் சேவை
உண்மையாய் உழைத்தீர்கள் இறுதிமுச்சவரை
ஆசிரியப் பணியாம் அறப்பணி புரிந்தீர்கள்
விடுமுறை நாட்களிலும் தவறாது உம் பணி புரிந்தீர்கள்
உம் மாணவர் நாம் உயர்ந்திட
இன்று நாம் உயர்ந்துவிட்டோம்
உம் தியாகம் போல்
எயை வாழ்த்த நீவீர் இல்லையே!
உம் மாணவர் நாம் ஒழுக்கத்துடன் வாழ
அறநெறிகள் பலவும் சொன்னீர்

அதற்கு உதாரணமாயும் வாழ்ந்தீர்
 ஆசானுக்கு வரைவிலக்கணமாய் வாழ்ந்தீர்
 ஒழுக்கத்திற்கு உதாரணமாய் நின்றீர்!
 கணித விஞ்ஞான மாணவருக்காய்
 கண்ணியமாய் பணிபுரிந்தீர்
 பிறரெவரேனும் நமைத் தாழ்த்திப் பேசினாலும்
 கொதித்தெழுவீர் நமக்காய்
 என் வகுப்பு மாணவர்கள்
 என் பிள்ளைகள் என்றே சொல்வீர்
 சிவனடியாம் இறைவனடி வேண்டி கேட்கிறோம்
 மறுஜென்மம் ஒன்றெடுத்து மீண்டுடுவீர்
 நமக்காசானாய் நமை வழிநடத்திடவே!

தூர்க்காயினி ராஜகுலேந்திரன்
 1 ஆம் வருடம்
 நீர்வாழ் வளங்கள் தொழில்நுட்பம்

கல்லூரிப் பயணம்

எங்கெங்கோ பூத்த பூக்கள் நாம்
இந்தக் கல்லூரி என்னும் நாரினால் மாலையாகினோம்
பல வர்ணங்கள் உண்டு எம்மில்
வடிவங்களிலும் கூட வேறுபட்டோம்- ஆனால்
நட்பு என்னும் கூர் ஆயுதத்தால்- நம்
இலக்கினை அடைய ஒன்றுபட்டோம்
பல் மொழிகளையும் இங்கு கற்றுக் கொண்டோம்.

புது முகங்கள் புது உலகம் முழுவதும் மாறுபட்டோம்
வீட்டினைப் பிரிந்த துயரம் எல்லாம்
நம் தோழிமையின் துணையால் விடுதியில் மறந்தோம்
இரவிரவாய் திரைப்படம் பார்த்து
நள்ளிரவில் கனவினால் அலறிய பல சம்பவங்கள்
பர்த்தைக்கு முதல் நாள் நள்ளிரவில்
தூக்கம் தொலைத்து படித்துக் கொண்ட ஞாபகங்கள்
இடையிடையே கொஞ்சம் சுற்றுலாப் பயணங்கள்

நம் நண்பர்களுடன் கூடி உண்ட தருணங்கள்
 காரணமின்றி போட்டுக்கொண்ட சண்டைகள்
 கோபங்கள் முற்றிலும் மறந்து -சிறு
 புன்னகையால் பேசிக் கொண்ட நினைவுகள்.

நம் தொலைபேசியில் இடமின்றி
 மடிக்கணினியில் சேகரித்து வைத்துள்ள
 புகைப்படங்கள் சொல்லும்
 நம் கல்லூரிக் காலத்தின் இனிமையை.

ஆண் பெண் பேதங்கள் மறந்தோம்
 அனைவரும் நட்பினால் இணைந்தோம்
 ஆயிரம் கனவுகள் சுமந்தோம்
 அறிவுடன் பல ஆற்றலும் வளர்த்தோம்
 கற்பணையில் சிலரும் சிரித்துக் கொண்டால்
 அது காதல் என்றே கேலியும் செய்தோம்
 போட்டிகளில் எல்லாம் பங்கு கொண்டோம்
 சாதித்து இங்கே வெற்றியும் கண்டோம்.

காலமும் கொஞ்சம் நகரும்- இனி
 கல்லூரி என்னும் கூட்டினைவிட்டு- நாம்
 பறவைகளாய் சிறகுகள் விரித்து
 வானில் பறக்க வேண்டிய தருணமும் வரும்.

வேடந்தாங்கல் பறவைகள் நாம்
 சென்று அமரப்போகும் மரங்கள் எல்லாம்
 நிச்சயம் அருகில் இருக்கப் போவதில்லை
 நம் கனவுகள் நிறைவேறும் அந்தத் தருணத்தில்
 கல்லூரிப் பயணமும் நிறைவுபெற
 நம் கண்களில் எல்லாம் நீர் நிறைய,
 கண்ணீரில் கல்லூரித்தாய்க்கு விடைகொடுப்போம்.

இங்கு பிரிவு என்பது நிரந்தரமல்ல- பின்
நிகழ்வுகள் அனைத்திலும் பங்கெடுப்போம்
கல்லூரியின் பெயர் சொல்லும் நற்பிரஜையாக
நம் நாட்டினை வளமாக்க பாடுபடுவோம்.

நம் வாழ்க்கை என்னும் புத்தகத்தின்
பெறுமதியைத் தீர்மானிக்கப் போகும்
பொன்னான பக்கங்கள் தான் இந்தக் கல்லூரிப்பயணம்
நடுவில் இந்தப் பக்கங்கள் மட்டும் காணாவிட்டால்???

சாயானி மகாதேவா

1 ஆம் வருடம்
கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

புகைப்படம் எடுத்துக் கொண்டேன்

அன்று விடுமுறை... புதியதைத் தேடிய எனது பயணத்தின் இன்னொரு பரிமாணம் நூதன சாலைகளிலும், சாதனைப் பந்தல்களிலும் களைத்து விட்ட நான் பக்கத்தில் தெருவொன்றிற்குச் சென்றிருந்தேன்.

வடுவோடு வாழ்ந்திருந்த கந்தலும், மண்ணோடு வாழ்ந்திருந்த உடலுமாய் என் பாதத்தைத் தழுவி உணவு கேட்டிருந்தார் ஒரு முதியவர் ஒட்டு மொத்த உலகத்தின் கௌரவமும் மரணித்த அந்த நொடியை விவரிக்க முடியவில்லை புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்.

விலையென்று கள்ளியும் மலிவென்று கற்பும் சிறைத்திருந்தது அங்கு என் பெண்ணுயிரை கண்ணீர் வெந்நீராய் ஏரித்தது ஒவ்வொரு கலத்தையும் நியாயம் வேண்டும். உலகத்தின் பார்வை திரும்ப வேண்டும் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்.

அனுக்களின் ஆய்வென்று ஆயத முனையில் தவழ்ந்திருந்தன தலைமுறைகள் புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்
தேசம் என்று கூடி நின்றோர். ஒதுங்கிச் சென்று ஜாதியும் மதமும் பேசிக் கொண்டனர்
புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்.

திருச்செந்தூர்

மதுக்கடைகள் நிரம்பியிருந்தன
புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்
வீடுகளிற்கும் வீதிகளிற்கும் அலைக்களிக்கப்பட்டது விபத்து வாகனம்
புகைப்படம் எடுத்துக்கொண்டேன்.

கல்வி முறையின் நெருக்கத்தைப் புகைப்படம் எடுத்தேன்
அதிகாரத்தின் அலட்சியத்தைப் புகைப்படம் எடுத்தேன்
பதவிகளின் அரசியலைப் புகைப்படம் எடுத்தேன்
பொழுதுதான் கடந்து விட்டது.

மறுநாள் இணையத்தைத் திருப்பினேன்
பிரசுரமாகியிருந்தது... இன்னொருவன் படைப்பில்! என்ன செய்வேன்?
பரவாயில்லை... அடுத்த விடுமுறை மீண்டும் செல்வேன்
இம்முறை நிச்சயம் முன்னேறியிருக்கும்.... என் புகைப்படக் கருவியின் தரம் என்ற
நம்பிக்கையில்.

நான் சாதாரணமானவள்.....

கூட்டம் நகரும் போது நகர்வேன்
நிற்கும் போது நிற்பேன்
வரலாறுகள் அமைத்த மதில்களைத்
தூக்கிச் சுமக்கின்றேன்
பேசாப் பொருளைப் பேசமாட்டேன்
இயலாமையின் பெயரால் சில பாவங்களைச் சேர்த்துள்ளேன்
பதியப்பட்டுள்ளேன், விளக்கப்பட்டுள்ளேன்
நான் சாதாரணமானவள்....

விதை

மன்னை முட்டி நகர்த்தி விதை ஒன்று மரமாகிக் கொண்டது
நாங்கள் கவனிக்கவேயில்லை
சில கொலைகளைச் செய்து
மீண்டும் மன்னிற்கே திரும்பியது

நிருத்திகா யஸ்ரஸ்

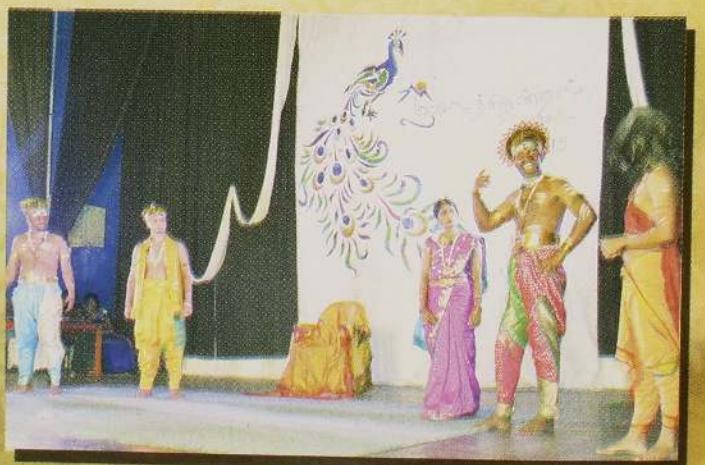
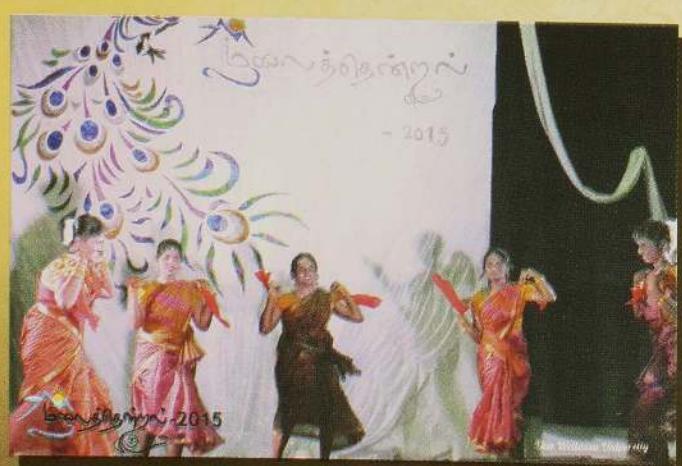
3 ஆம் வருடம்

கணினி விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும்

பதிவுகள் 2015...

பதிவுகள் 2015...

கல்விப் பயிர் வளர்க்க காலழித்தனைப் பதித்தீர்
எல்லையில் உலகில் ஏற்றமாய் வாழ்வீர்!

கல்விச் சமூகத்தோடு ஒன்றிய நிறுவனம்

Harikanan

PRINTERS OF THE NORTH

#681, K.K.S. ROAD, JAFFNA, SRI LANKA.

UV Water Solutions

Water Science Technologies

Our Service

- Water Treatment
- Waste Water Treatment
- Hydro Geological Investigation

#277, Kachcheri Nallur Road, Nallur, Jaffna, Sri Lanka.

Email: uvwatersolution@yahoo.com

Tel: 021 490 0671 | Fax: 021 490 0671

Hotline: 071 727 3686 | 071 727 3698

Sivaruban

STORES

Tel: 055 222 3510 No.223, Lower Street, Badulla.

SUBRAMS

Electronics

Radios, Radio
Cassette Recorder
TV, Sewing Machines,
Electrical Accessories,
Electronic Spare Parts
Sales & Services

No.189, Lower St. Badulla.

055 222 2651 | 077 639 9200 | 077 761 3413

NEW SCIENCE WORLD

VICTORY MUST

Brown Road, Jaffna.

Kajamugan Hardware கஜமுகன் ஹாட்வெயர்

கட்டுப்பொருட்கள், ஸங்கா கம்பி,
பைப் வகைகள், சீமெந்து
மைக்சன் மெஸ் வலைகள்,
பெயின்ற் வகைகள் மற்றும்
Pepsi Soda & Accessories
அனைத்தையும் பெற்றுக்கொள்ள நாட்வேண்டிய
ஒரே இடம்....

147, 149, Stanley Road, Jaffna.
TEL: 021 222 2833 | 021 222 7144
FAX : 021 222 2368
Email: kajamuganhw@hotmail.com

KIRUBAA LEARNERS

Government Approved
Driving Training School

கிருபா லேர்னர்ஸ்

- குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவான சாரதி அனுமதிப்பத்திற்கும்
- முழுமொழிகளிலும் வாகனப்பயிற்சி
- எழுத, வாசிக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு விசேட வீடியோ வகுப்பு நடைமுறை
- கனரக சாரதி அனுமதிப்பத்திற்கும் பெற அசோக் லேடன் பல் மூலம் இலகுவான பயிற்சி
- தவணைமுறைக் கட்டணமும், விரும்பிய நேரத்திலான பயிற்சி
- சிரு நேர வாகனப்பயிற்சி 6.00p.m - 9.00p.m

பெண்களாலேயே
பெண்களுக்கு பயிற்சிகள்
வழங்கப்படுகின்றன.

NO.1
சாரதி பயிற்சிப்
பாடசாலை

துவலமைக் காரியாலயம் : 226, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4353 / 021 492 3200 / 077 722 5292

COLOMBO Jewellery

ஆச්චර් බඟාලික නිශ්චයම්

Atlas KATARAJ BOSS RATNA TEN ProMate

22CT Gold Jewellery

TP: 055 2288385 | 071 4291705

No.303, Main Street, Passara.

9 202A, කො.කො.එස්. ඩේනි, යාමුපාතෙම්.

☎ 021 222 5485

📠 021 222 2842

SOBA *tex*

TP: 055 222 3409
No.211, Lower Street, Badulla.

E.V. KARTHIGESU

TP: 055 2288346
No.305, Main Street, Passara

Creation

rscreation@gmail.com
www.facebook.com/RScreation

Nanthavil Lane, Kokuvil East, Jaffna.
 077 134 0943 | 077 167 7334

VMK
JEWELLERY

80/03, Kasthuriar Road, Jaffna.
 Tel: 021 222 2515 | 021 720 1117

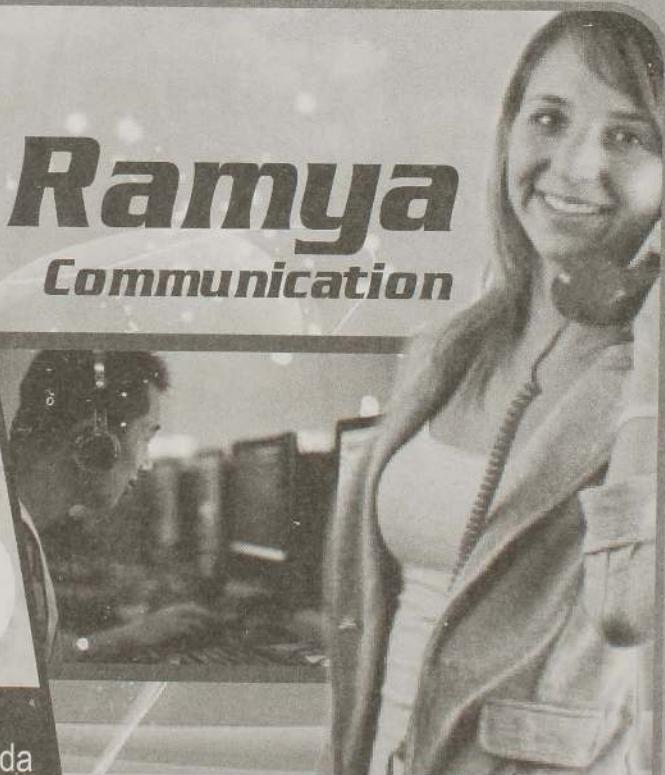
JANALANKA *Textiles*

Specialist in all kinds of Textile Curtaining,
 Furnishing Rexine, Polythene and Pooja Bhanda

29,87, Main Street, Bandarawela
 Tel: 057 222 2796 | 057 222 3310

Ramya *Communication*

No.226, Lower Street, Badulla.
 Tel: 0729551717 | 055 222 3595

Renny
Dental & Optical Services

அன்றும்...
கூன்றும்...
என்றும்...
கண்ணாடிகளுக்குப்
பெயர்பெற்ற
ஒரே ஸ்தாபனம்

பல் கட்டிக் கொடுக்கப்படும், மிதப்புப் பற்களுக்குக் கிளிப்
செய்து கொடுக்கப்படும். கணனி மூலம் கண் பரிசோதித்து
கண்ணாடி வழங்கப்படும்.

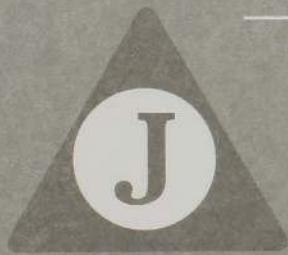
No.540, Hospital Road, Jaffna.
TP: 021 222 4437

பெழன் ஹவஸ்

இன்பளிப்பு பொந்தகள்
வெர் சில்வர் சாமான்கள்
சிலுமினியப் பொந்தகள்
பித்தளைக் கஷ்து விளக்குகள்
விளையாட்டுப் பொந்தகள்
இழுக்காதனப் பொந்தகள்

9 203(65), கே.கே.எல். வீதி, மாந்பாணம்.

Janalanka

Show Room
No.03, North Lane, Badulla.

E-mail: gdganga9977@yahoo.com No.37, Bazaar Street, Badulla

Tel: 055 222 3785 | Fax: 055 222 2111

Harikanan, Jaffna.